

ଲଧ୍ୟାତ୍ମିକମ୍ୟୁନିଟ୍ୟୁସନ୍ୟୁକ୍ତି

Table of Contents

लघ्वात्तिकम्	2
०१ योगनिद्रान्तः	3
०२ अभिगमनम्	4
निर्वेदः	4
सात्त्विक-धैर्यम्	4
सङ्कल्पः, त्यागः, शरणम्	4
गुरुध्यानम्	5
भगवद्-ध्यानम्	5
भू-नुतिः	6
स्नानम्	6
तीर्थ-प्रोक्षणम्	6
गुरुवन्दनम्	6
निमज्जनम्	7
सम्मार्जनम्	7
वस्त्र-ग्रहणम्	7
उत्तरीयम्	7
कौपीनान्तरीये	7
उत्तरीयम्	8
देव-जल-क्षालनम्	8
अन्तरीयग्रहणम्	8
०३ पुण्ड्र-धारण-क्रमः	9
०४ देवर्षिपितृतर्पणम्	11
०५ सन्ध्यानुष्ठानक्रमः	13
०६ सन्ध्याजपविधिः	17
०७ अष्टाक्षरजपविधिः	21
०८ आधारशक्तितर्पणक्रमः	23
०९ देवर्षिकाण्डर्षिपितृतर्पणक्रमः	24

१० ब्रह्मयज्ञक्रमः	25
११ अभिगमनम्	26
१२ उपादानम्	27
१३ इज्या	28
१४ इज्याराधनम्	30
१५ मन्त्रासनम्	33
१६ स्नानासनम्	34
१७ अलङ्कारासनम्	35
१८ भोज्यासनम्	36
१९ पुनर्मन्त्रासनम्	37
२० पर्यङ्कासनम्	38
२१ स्वाध्यायः	40
२२ योगः	42
लघ्वाहिकं - द्राविडी	43

स्रीये नमः सर्वेषो केऽपालार्य महातेचिकाय नमः

सर्वेषत्तरंकरामाण्णुज्ज महातेचिकन् अग्रुद्दिय लक्ष्वाहृन्दिकम्
 ज्ञानानुष्टटान्द वेवाक्यम् - पक्ति नामेकमास्त्रयम् वेत्तान्त
 लक्ष्मणापिक्क्यम् आच्चरये मु निपुंकवम् सर्वोपान्त्स रात्तर रक्षाक्य
 तीव्यशक्तितप् पलम् केऽपाल्श्वामि मतुलम् कुर्वेमन्मानशालयम् ।
 केऽपाल्श्वार्थितम् आहृन्दिक कर्त्तत्तम् अर्तत्तितः समक्रुहृन्नाति मु
 रन्क - रामावरज्ज नामकः रात्तिरियिन् कष्टेचियामत्तिल् उरक्तत्तत्त
 विट्टु हरिचक्पत्तत्तत्त . 'हरिरहरि' एन्ऱु एमु तटवे कर्त्तत्तनम् चेष्टतु
 केऽन्तु एमुन्तु, कर्माहुरक्तरस्तेऽ केल्लुन्तरे रुवती शृपालम्
 तार्कश्यमारुहृय तावन्द व्याकुर्ण्णमालय पूज्ञावसन्द - परिकर्त्रो
 मेककम्पीरकेऽतःः आपिप्राणेणा रथान्कम् कर्मालिम् अपयम् संकक्षापेणा
 स्केटेण वृस्तत्तः केणामेऽतक्मप्यवत्तु हरिरसावम् लृसाम्
 सम्हृतेऽ न लक्ष्वाहृन्दिकम् 37

एन्ऱु अनुसन्त्तानम् चेष्टतु स्त्रोत्तराशम नम् चेष्टतु, पुत्रेककेयिल्
 उत्कार्न्तु केऽन्तेऽ, अकिलेहृयपर्त्य नीक्कल्याणेण कत्तान् स्वेता
 समस्तवस्तुविलक्षणान्नन्त ज्ञानान्नतेत्तक स्वारूप !
 निरत्तिचयेणाज्ज्वल्यसेलान्तर्याति कुण्ण नित्तिव्यप्तुप परम कारुण्णिक
 मार्त्तवाति कुण्णपि पूरणे कीर्त मुकुटात्तिव्य पूज्ञापि त्ता सन्क
 सक्तराति तीव्यायत्तोपेत असन्क्येय कल्याणे कुण्णकर्णस्त्री पूमि -

நீலாநாயக சேஷ - சேவாசநாதி தில்ய பரிஜன பரிசுரித சரணாயகன் உபயவிழுதிநாத ப்ரணதார்த்திஹர வாத்ஸல்ய ஜலதே ஸ்ரவஜ்ஞ !
 அர்த்திகல்பக , ஆபத்ஸக ! ஸ்ரீமந்நாராயண ! அனுபரிமாணதேவேந்தரி யாதிவிலகணஜ்ஞானாநந்தஸ்வருபோ ஹம் த்வ தேக்சேஷ: தவதேக நியாம்ய . தவதேகாதாரக: த்வதேகசரணக: த்வதேகப்ராப்ய கச்சாஸ்மி '' என்று அனுஸந்தானம் செய்து, "பகவாநேவ ஸ்வசேஷபூதேந மயா ஸ்வசேஷபூதமிமம் யோகம் காரிதவாந் " என்று ஸாத்தவிகத்யாகம் செய்து, யோகே நாநேந பகவாந் ப்ரயதாம் வாஸாதேவ: ' என்றும் அனுஸந்தித்து யோகத்தை முடிப்பது, அபிகம நம் (1) பித்ரு - மாதரு - குரு - ப்ராஜ்ஞ - ராமாபதிபதாரச்சநம் விநா மமவ்ருதா யாதா மஹதீ ஜம்ஸந்ததி : ' தந்தை தாய் முதலாக ஸ்ரவவித பந்துவான சரிய பதியின் ஆராதனை செய்யாமலே என் ஜன்ம * 38 லக்வாஹ்நிகம் மெல்லாம் சென்றதே என்று நிர்வேதப்பட்டு "கதைவ ஹி கதா ஜம்ததி : தச் சிந்த நம் முதா . அதஸ்தக் ப்ரவிஹாயாத்ய சிந்தயாம்யாத்மநோ ஹிதம்! இத பரமஹம் பக்த்யா ரமாகாந்தபதாரச்சநம் கரிஷ்யாமி பதாசக்தி காலபோகேஷபஞ்சஸ்'' இனியாவது செய்ய முயல்வேன் என்று ஸாத்விக்கதறியத்தைக் கைக்கொண்டு, அங்கலியிடன், "க்ருதஞ்ச கரிஷ்யாமி பகவந்தித்யேந பகவத் ப்ரீத்யர்த்தேந மஹாவிழுதி சாதுராத்மய - பகவத் வாஸாதேவ பாதாரவிந்தாரச்சநே நாபிகமநேந பகவத்கர்மணா பகவந்தும் வாஸாதேவமாச்சபிதி யாமி '' என்று அபிகமதஸங்கல்பம் செய்து, பகவாநேவ அபிகம நம் கர்ம ஸ்வஸ்ஸமை ஸ்வப்ரீ தயே ஸ்வயமே காரயதி '' என்று ஸாத்தவிக் த்யாகம் செய்து . ஓம் த்வய்யாராதந் காமோதுயம் வரதம் சரிதுமிச்சதி ஸங்கல்பளித்தியை பகவத் பூரயாஸ்ய மனோரதாந் '' என்ற மந்தரத்தினால் இடையூறுகளை அழித்து. கைங்கர்ய பூர்த்தி செய்விக்கப் ப்ரார்த்தித்து, லக்வாஹ் நிகம் 39 "அஸ்மத்தேசிகமஸ்மதீய பரமாசார்யாந் அசேஷாந்தரயீ சூடாதேசிக தத்குருந யதிவரம் பூர்ணம் முநிம் யாழு நம் ராமம் பத்மவிலோசநம் முநிவரம் நாதம் சடத்வேவினைம் ஸேநேசம் சரியமிந்திராஸலஹசரம் நாராயணம் ஸம்சரயே ! என்ற குருபார்ப்பரை விஷயமான ச்வோகத்தை அனுஸந்தித்து, "ஜவ்யம் பாதம் ப்ரஸார்ய சரிது துரித ஹரம் தக்ஷினைம் குஞ்சமித்வா ஜாநுந்யாதாய ஸவயே தரம் இதரபஜம் நாகபோகே நிதாய பச்சாக் பாஹுதவயேந ப்ரதிபட சமமே தாரயந் சங்கசக்ரே தேவீஷுஷாதிஜூலஷ்டோ ஜ நயது மம தக் சர்ம வைகுண்டநாத: '' என்று பகவானை த்யானம் செய்து. '' ஓம் வாஸ தேவாய நம : ஓம் ஸங்கர்ஜணாய நம : ஓம் ப்ரத் யும் நாம் நமஸ : ஓம் அதிருத்தாய நம: , ஓம் கேசவாய நம : ஓம் நாராயணாய நம : ஓம் மாதவாய நம : ஓம் கோவிந்தாய நம: , ஓம் விஷ்ணவே நம: , ஓம் மதுஸுதநாய நம: ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம: , ஓம் வாமநாய நம : ஓம் ஸ்ரீதராய நம : ஓம் ஹ்ருஷ்டீ கேசாய நம : ஓம் பதம் நாபாய நம : ஓம்

*லக்வாஹ்நிகம் தாமோதராய நம:, ஓம் மத்ஸ்யாய நம:, ஓம் சூர் மாய நம : ஓம் வராஹாய நம : ஓம் நரஸிம்ஹாய நம:, ஓம் வாமநாய நம : ஓம் பார்கவராமாய நம : ஓம் ஸ்ரீராமாய நம : ஓம் பஸராமாய நம:, ஓம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணய நம : ஓம் கல்கிஞே நம: ", என்று நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்து, சக்திக்கு ஏற்றவாறு ஸ்தோத்திரங்களையும் அனுஸந்தித்து ஸந்த்யோ பாஸந்த்திற்காகச் செல்ல விரும்பி, 'ஹரிரஹரி:' என்று படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, 'ஓம் நம: கஷதிதராய என்று மஹாவராஹுப் பெருமானை தயானம் செய்து, இடது காலை பூமியில் வைத்து, 'ஓம் நமோஸ்து ப்ரியத்தாயை துப்யம் தேவி வஸாந்தனே தவம் மாதா ஸ்ரவலோகாநாம் பாதந்யாஸம் கஷமஸ்வ மோ' என்று பூமியை ப்ரார்த்தித்து, "ஓம் த்ரிவிக்ரமாய் நம, என்று பாதேந்தரியத்திற்க்கு அதிதேவதை யான த்ரிவிக்ரமனை த்யானம் செய்து கொண்டு, அடிகளை வைப்பதாம். பிறகு, ஸ்நாநத்திற்கு வேண்டிய (அரைப்பு - வேஷ்டி - திருமண் முதலான) உபகரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு, கேசவனை த்யானமும் கீர்த்தனமும் செய்துகொண்டு, க்ருஹுத்திலிருந்து வெளிவந்து, ஸ்நாநம் செய் வதற்குத் தகுமான தீர்த்தத்திற்கு அருகில், சுத்தமான இடத்தில் உபகரணங்களை வைத்து, சிறிது தூரம் சென்று ப்ரகஷாளா ந (சௌச)த்திற் கான குளம் முதலானவற்றிலிருந்து மண்ணை SEE லக்வாஹ்நிகம் எடுத்துத் தகுந்த இடத்தில் வைத்து, பூணாலை நிலீக்தமாக்கி, வலது காதில் நன்றாகச் சுற்றி உத்தரீயத்தைத் தலையில் கட்டி, காலை மாலை பகற் காலங்களில் வடக்கு முகமாகவும், ராத்திரியில் தெற்கு முகமாகவும் உட்கார்ந்து, மௌ நமாகவும் இருந்து, இடது கையினால் விங்கத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, விலக்கப்படாத இடத்தில் (நிஷத்து மல்லாத இடத்தில்) மலமுத்ரவிஸர்ஜனம் செய்து விங்கத்தைப் பிடித்துக் கொண்டே சௌச சஸ்தலத்திற்கு போய், குத-விங்க - பாத - ஹஸ்த சௌசத்திற்காக மண்ணை, நான்காகப் பிரித்து, வலப்பக்கம் வைத்து, ஐலக்கரையில் விலகியுட் கார்ந்து இடது கையை இரண்டு தொடையின் நடுவில் வைத்து, வலது கையை வலது தொடை யின் வெளியிற் கொண்டு அவ்வப்பொழுது வலது கையினால் இடது கையில் மண்ணை வைத்து சௌசம் செய்ய வேணும். நடு நடுவில், வலது கையினால் இடது கையை தொடாமல் மண்ஜலத் தினால் அலம்பிவரவேணும். இப்படி பன்னிரண்டு தரமாவது குத (மலஸ்த் தான) சௌசம் செய்து, ஐந்துதரம் மண்போட்டு இடது கையை அலம்பி, விங்கத்திற்காக வைக்கப் பட்ட மண்கட்டியினால் விங்கத்தை ப்ரகஷாளா நும் செய்து, எழுந்து, இடது கையைப் பத்து தரமும் பாதங்களை (ஒவ்வொரு பாதத்தையும் ஏழுதர மும் மண்கட்டிகளால் அலம்பி கைகளை நன்றாக ஏழு மண்கட்டிகளாலும் தேய்த்துத் தேய்த்து * லக்வாஹ்நிகம் சுத்தம் செய்யவும், முத்ரம்மாத்திரமாகில் மூன்று மண்கட்டிகளால் விங்கத்தை

பரக்ஷாள் நம் செய்து, இடதுகையை ஜூந்து மண்கட்டிகளாலும் பாதுங்களையும் கைகளையும் முழுமூன்று மண்கட்டி களாலும் சுத்தம் செய்வதாம். இரவில், இவை களில் பாதி என்னிக்கை கொண்டாலும் கோஷம் இல்லை. இவ்விதமாகவே ஸ்த்ரீக்களுக்குமாம். நோயாளி சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செய்யலாம். பிறகு, முத்திரம் மட்டுமாகில் நான்கு கண்டேஷன் களையும், மலமாகில் எட்டு கண்டேஷன்களையும் செய் வதாம் கண்டேஷமாவது வாயைக் கொப்பளித்தல். பிறகு உடகார்ந்துக் கொண்டு மூத்ரபகுதிலில் இரண்டு, மலபகுதிலில் மூன்று ஆசமனங்கள் தந்த தாவநுக்ரமம் (பல் துலக்கல்) பிறகு, இரண்டு ஆசமனம் செய்து, பற்குச்சி மாவிலை முதலானவைகளை, "ஆய்ர்பலம் யசோவர்ச்ச : ப்ரஜாம் பசு வஸாநிச ப்ரஹ்ம ப்ரஜஞ்சாம் ச மேதாஞ்ச த்வந்நோ கேஹி வனஸ்பதே" என்ற மந்த்ரத்தினால் எடுத்து, அதை அலம்பி, தலையில் உத்தரீயத்தைச் சுற்றி, கிழுக்கு முகமாக குக் டாஸநீதியில் உட்கார்ந்து, அதே மந்த்ரத் தினால் பல் துலக்கி (தந்தகாவனம் செய்து) குச்சி முதலானவற்றை அலம்பி, தென்மேற்கு திக்கில் எழிந்து பதினாறு கண்டேஷன்களைச் செய்து, முகம், பாதம் கை முதலானவைகளை சுத்தம் செய்து கொண்டு இரண்டு ஆசமனம் செய்யவும். து

லக்வாஹ்நிகம் ஸ்நாநக்ரமம் பிறகு தீர்த்த ஸமீபம் சென்று, கைகால்களை சுத்தம் செய்து கொண்டு, இரண்டு ஆசமனம் செய்து, பிராணாயாமம் செய்து. குருபாம்பரையை த்யானம் செய்து, ஸ்ரீ கோவிந்த கோவிந்த என்று தொடங்கி சொல்லி, "ஸ்ரீபகவதாக்ஞாயா பகவத்பீத்யர்த்தம் அஸ்மிந்தீர்த்தே கர்மன்யதா வித்தயர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸ்நாநமஹும் கரிஷ்யே" என்று ஸங்கல்பித்து, 'பகவானேவ ஸ்வசேஷ பூதேந மயா ஸ்வசேஷபூதம் ப்ராதஸ்ஸ்நாநாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ கார யதி' என்று ஸாத்திகத்யாகம் செய்து, ஜூத்தில் ப்ரவேசித்து, மூன்று தடவை மூழ்கி, கேஹ மலங் களைத் தேய்த் தொழில்து, மறுபடியும் மூழ்கி, எழுந்து, ஆசமனம் செய்து, 15 அல்லது 12 தட வை எண்ணிய மூலமந்திரத்தினால் ஒரு ப்ராணா யாமம் செய்து, எதிரில் நீரில் நாற்சதுரமாக கோடு கீரி வலப்பக்கத்திலிருந்து இருகைபிலும் சேர்த்து ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ஆவாஹுயாமி தவாம் தேவி! ஸ்நாநார்த்தமிஹ ஸாந்தரி ஏஹி கங்கே நமஸ்துப்யம் ஸர்வதீர்த்த ஸமந்விதே என்று சொல்லி. கோடுகளின் நடுவில் சேர்த்து அங்கு கங்கை சேர்ந்ததாக த்யானம் செய்து மீண்டும் கையில் தீர்த்தத்தை வலது பக்கத்தி னின்று எடுத்துக் கொண்டு, லக்வாஹ்நிகம் "விஷணு வாம்பதாங்குஷ்ட்ட நகஸ்ரோதோ விழிஸ்ஸ்ருதே தத்பக்தி விக்நரூபாத் தவம் கங்கே மாம் மோசயை நஸ்' என்று சொல்லி, கங்கைக்கு அர்க்யமாக அவு விடத்திலேயே சேர்த்து ரேகைகளினுள்ளிருந்து ஜலத்தை அஞ்ஜலியினால் எடுத்து, அதில் மூல

மந்திரத்தினால் ஏழு தடவை அபிமந்த்ரணம் செய்து, தலையின் முன்பாகக்தில் சேர்த்துக் கொள்வது. இவ்விதம் மூன்று தடவைகள் சேர்த்த பிறகு, வலது கையில் ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு மூலமந்த்ரத்தினால் மூன்று தடவை அபிமந்த்ரணம் செய்து, குடித்து, ஆசமனம் செய்து, மூலமந்திரத்தினால் தன்னையே ப்ரோக்ஷி னம் செய்து, கைகளினால் பரிதேசனம் செய்து, அஞ்ஜலியில் தீர்த்தக்தை எடுத்து, தன்னுடைய குருவின் பாதக்தீர்த்தமாக த்யானம் செய்து அதைத் தலையின் முன்பாகக்தில் மூன்று தடவை சேர்த்து, (ஆசார்ய , பராசார்ய தேசிகாதிகளின் திருநாமங்களை இடையில் சேர்த்து) ஸ்ரீமதே மஹாதேசிகாய நம: என்றவாறும் பிறகு "ஸ்ரீமதே பகவதராமானுஜாய நம:" என்றும் ஸங்கீர்த்தனம் செய்து, தீர்த்தக்தில் மூழ்கி சக்தி க்குத் தகுந்த எண்ணிக்கைபில் மூலமந்திரத்தை ஜபித்து, எழுந்திருந்து. ஸார்ய மண்டலத்தினுள் இருக்கும் பகவானை த்யானம் செய்து, உதடு களை மூடிக் கொண்டே ச்ரோத்ராசமனம் இரண்டு என்று ந்யாஸம் செய்து, 'காயத்ர்யாவாஹநே விநியோக:' என்று சொல்லி, 56 'ஆயாது வரதா தேவ்யகூரம் ப்ரஹ்மஸம்மிதம் காயத்ரீம் சந்த ஸாழமாதேதம் ப்ரஹ்ம ஜவேஸ்வ ந. ஓஜோ ஸிலஹோரஸ் பலமலிப்பராஜோஸி தேவாநாம் தாம நாமாஸி விச்வமஸி விச்வாயு: ஸ்ரவமஸி ஸ்ரவாயஸீபிப்புரோஸ் காயத்ரீம் ஆவாஹாயாமி' என்று காயத்ரியை ஸார்ய மண்டலத்தில் ஆவா ஹநம் செய்து, ப்ராதர் த்யாயாமி காயத்ரீம் ரவிமண்டல மத்யகாம் | ருக்வேதமுச்சாராயந்தீம் ரக்த வர்ணாம் குமாரிகாம் | அக்ஷமாலாகராம் ப்ரஹமதைவத்யாம் ஹம்ஸ வாஹநாம்' என்று காயத்ரீ த்யானம் செய்து, ப்ரணவஸ்ய - ருதிர்ப்ரஹ்மா , தேவீகாயத்ரீ சந்த: பரமாத்ம தேவதா | பூராதிவ்யாஹர்ருதி த்ரயஸ்ய - அத்ரிப்ருகு குத்ஸாரியை: காயத்ரி ஒழ் ணிக் ஆநுஷ்டு பச்சந்தாமஸி, அக்நிவாய்வர்கா: தேவதா ஸாவித்ர்யா: ருஷர் விச்வாமித்ர : தேவீ காயத்ரீ சந்த:, ஸவிதா தேவதா, என்று ந்யாஸம் செய்து, ப்ராதஸ்ஸந்த்யாஜஸே விநியோக! என்று சொல்லி, அஸ்தரமந்தரத்தினால் கைகளை மேற் புறமும் கீழ்ப்புறமும் தடவி சுத்தி கரவ்யா பகந்யாஸம் செய்து, உள்ளங்கைகளில் ப்ரணவ மந்தரத்தை ந்யாஸம் செய்து, ஓம் பூ: என்று தர் லக்வாஹ்நிகம் ஜனேகளினால் அங்குஷ்ட ந்களில், பிறகு அங் குஷ்டங்களால் 'ஓம் புவ: என்று தர்ஜனே களில், 'ஓம் ஸாவ:' என்று நடுவிரல்களில், 'ஓம் தத்ஸலவிதுர்வரேண்யம்' என்று பலித்ர விரல் களில், 'ஓம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமலி' என்று சண்டு விரல்களில் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் தியோ யோந: ப்ரசோதயாத்' என்று இரண்டு கைகளில் மேற்புறம் கீழ்ப்புறம் தடவி காயத்ரியினால், இரண்டு கைகளினால் தலை முதல் பாதம் வரை பக்கங்களைத் தொடுவதென்ற வ்யாபகந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் பூ: ஜஞானாய ஹ்ருதயாய நம: என்று அங்குஷ்டத்தோடு கூடின

தர்ஜுனியினால் ஹ்ருதயத்தில், ஓம் புவ:.. ஐச்வர்யாய சிரஸே ஸ்வாஹா' என்று அங்குஷ்டமற்ற மற்றவிரல்களி னால் தலையில் , ஓம்ஸாவ: சக்த்யை சிகாயை வைஷ் என்று முஷ்டி அங்குஷ்ட நாளத்தினால் குடுமி இடையில் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் தத்ஸவிதூர் வரேண்யம். பலாய கவசாய ஹராம்' என்று கழுத்து முதல் இடுப்பு வரை புஜி சர்ரங்களை இரண்டு கை களால் தொட்டு, 'ஓம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமூஹி தேஜஸே நேத்ராப்யாம் வெளாஷ்' என்று தர் ஜனீ மத்யமங்களால் ஒரே ஸமயத்தில் கண்களில் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் தியோயோந: பரசோதயாத் வீரயாயாஸ்தராய பட் என்று ஸாஸ்தரமந்தரச் சோடத்தினால் (அங்குஷ்டத்தோடு கூடின தர் ஜ நீ நுனியினால் பத்து திக்கிலும் ரக்ஞை செய்து. லக்வாஹ்நிகம் யோகேவஸ்ஸ விதாரஸ்மாகம் தியோ தர்மாதி கோசரா: ப்ரேரயேத் தஸ்ய யத்பர்க. ததவரேண்ய முபாஸ்மஹே என்று காயத்ரீ மந்தரத்தின் பொருளை சிந்தனம் செய்து, ஆதித்ய மண்டலத்தில் தேவீ பூஷணாதி கஞ்சன் கூடிய பகவானை த்யானம் செய்து, சண்டுவிரலில் அடிக்கணுவினின்று கணுக்களில் ப்ரதக்ஷிணமாக பவித்ர விரலின் அடிக்கணு வரை யில் கட்டை விரலை வைத்து பத்து பத்தாக எண்ணி ஜபம் செய்து, பிறகு மூன்று ப்ராணாயா மம் செய்து, ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாயா பகவத் ப்ரீத்யர்த் தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யோபஸ்த்தா நம் கரிஷ்ணே' என்று ஸங்கஸ்பம் செய்து, 'உத்தம் இக்யநுவாக ஸ்ய - வாமதேவரிஷி:, அநுஞ்சுப் ச்சந்த, காயத்ரீ தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து, காயத்ர் யுத்வாஸைந் விநியோக:' என்று சொல்லி உத்தர யத்தை இடுப்பில் கட்டி அஞ்ஜலி செய்து, உத்தமே சிகரே தேவி பும்யாம் ப்ரவதமுர்த்தாநி ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யநுஜ்ஞானம் கச்ச தேவியதாஸாகம் | | என்று காயத்ரியை அனுப்பி , மித்ரஸ்யேதி ருக் த்ரயஸ்ய - விச்வாமித்ர ரிஷி: பீருட் காயத்ரீ த்ரி ஷ்டூபச்சந்தாம்ஸி. மித்ரோ தேவதா' என்று ந்யா ஸம் செய்து , ப்ராதஸ்ஸந்த்யோபஸ்த்தாநே விநி 58

லக்வாஸ் நிகம் யோக:' என்று சொல்லி அஞ்ஜலி செய்து, 'ஓம் மித்ரஸ்ய சர்வணீ தருத : சரயோ தேவ ஸ்ய ஸா நலிம் ! ஸத்யம் சித்ர சரவஸ்தமம் மித்ரோ ஜநாத் யாதயதி ப்ரஜாநந். மித்ரோ தாதார ப்ருதிவீழுத த்யாம் மித்ர : க்ருஷ்ணநி மிழாபிசஞ்சிதே ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத்விதேம் ப்ரஸமித்ர மர்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ்த ஆதித்ய சிகஞ்சி வர்தேந ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோகே நைநமட்டேஹா அச்நோத்யந்திதோ ந தூராத் என்று சொல்லி ஆதித்ய மண்டலத் திலுள்ள பகவானை சிந்தனை செய்து, ஸந்த்யா முதலான தேவதைகளை ப்ரதக்ஷிணமாக, 'ஓம் ஸந்த்யாயை நம:, ஓம் காயத்ரயை நம : ஓம் ஸா வித்ரயை நம:, (ஓம் ஸாவித்ரயை நம:, ஓம் காய தர்யை நம:) ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம:, ஓம் ஸர்வா ப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:' என்று முதுகு வணங்கி ப்ரணாமம் செய்து, காமோகார்ஷீத் மந்யுராகார்ஷீத்' என்று சொல்லி, ஸர்யபகவா

னுக்கு ப்ரணாமம் செய்து, 'ஓம் ப்ராச்யை திசேநமः, ஓம் தகவிணஸ்யை திசே நமः, ஓம் ப்ர தீச்யை திசே நமः, ஓம் உதீச்யை திசே நமः, ஓம் அன்றவாய நமः, ஓம் அதராய நமः, ஓம் அந்தரி கஷாய நமः, ஓம் பூம்யை நமः, ஓம் விஷ்ணவே நமः' என்கு திக்கு முதலானவற்றிற்கு அந்தந்த விடத் திற்கு அஞ்ஜலி செய்து, சூர்யமண்டலத்திலே பகவானை முன் போல் த்யானம் செய்து, லக்வாஹ்நிகம் சங்க சக்ர கதாபாணே த்வாரகா நிலாச்சுத கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷி ரக்ஷி மாம் சரணாகதம் நமோ ப்ரஹ்மண்ய தேவாய கோப்ராஹ்மணஹிதாய ச ஐகத்திதாய க்ருஷ்ணாய கோவிந்தாய நமோ நம : !! என்று பகவானை ஸேவித்து அபிவாதனம் செய் வதாம் . உதயமாகவில்லை யாகில், உபஸ்த்தானத் திற்கு முன் நின்று கொண்டே அஷ்டாக்ஷரஜபம் செய்வதாம். உதயமாகியிருந்தால் பிறகு, உட்கார்ந்து கொண்டே உத்தரீயத்தை பூண்டால் போல் தரித்து. அஷ்டாக்ஷரஜபவிதி மூலமந்திரத்தை 25 அல்லது 12 தடவையாவது மனதில் சொல்லி முன்று அல்லது ஒரு ப்ராணாயா மம் செய்து, ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாயா பகவத் ப்ரீத்யர்த் தம்ப்ராதஸ்ஸந்த்யாயாம் அஷ்டாக்ஷர ஜபம் கரிஷ்டே' என்று ஸங்கல்பித்து, பகவாநேவ அஷ்டா க்ஷரஜபம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ கார யதி' என்று அனுஸந்தித்து, அஷ்டாக்ஷர மந்தர ஸ்ய - நாராயணிவி : தேவீகாயத்ரீச்சந்த.., நாராய ணோ தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து, அஞ்ஜலி செய்து, அம் பீஜம். ஆய சக்தி : , மம் கீலகம், ஹரிம் கவசம் , ஜம் அஸ்தரம், சக்லோ வர்ண, உதாத் தாதி: ஸ்வர, புத்திஸ்தத்தவம், வைகுண்ட : க்ஷேத்ரம், ஜீவபரயோ : ஸ்வஸ்வாபிபாவ: ஸம்வக்வாஹாநிகம் பத்த : , நாராயணப்ரீத்யர்த்ததே ஜபே விநியோக: ' என்று சொல்லி , மூலமந்தரத்தினால் மணிக்கட்டு முதல் விரல் நூனிவரை கைகளை ஒன்றுக்கொன்று மூன்று தடவை தொட்டு, மந்தரத்தை கைகளில் வ்யாபக ந்யாஸமாக வைத்து, அக்ஷரந்யாஸம் செய்யமாட்டாதார் மேலே கூறுமாறு பதந்யாஸம் ஓம் ஓம் அங்குஷ்டாப்யாம் நமः, ஓம் நம : தர்ஜந்பீயாம் நமः, ஓம் நாராயணாய மத்ய மாப்யாம் நமः, ஓம் ஓம் அநாமிகாப்யாம் நமः, ஓம் நமா, கநிஷ்டிகாப்யாம் நமः, ஓம் நாராயணாய கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நமः, ஓம் ஓம் ஜஞாநாய ஹ்ருதயாய நமः, ஓம் நம : ஜஞந்பீயாம் நமः, ஓம் நாராயணாய வீரயாயாஸ்த்ராய பட் என்ற வாறு (காய்த்ரீ ஜபத்தில் சொன்னபடி) கரந்யாஸ அங்கந்யாஸங்களைச் செய்து, "அஸ்மத்தேசிகமஸ்மதீய பரமாசார்யாந் அசேஷான் தரயீ - சூடாதேசிகதத்குருந் யதிவரம் பூர்ணம் முனிம் யாழு நம் ராமம் பத்மவிலோசநம் முநிவரம் நாதம் சடத்வேவிணம் ஸேனே சம் சரியமிந்திராஸஹஶரம் நாராயணம் ஸம்சரயே " லக்வாஹ் நிகம் 61 என்று சொல்வதுடன், தனக்கு மந்தரம் உபதே சித்த குருவையும், அவருடைய

குருக்களையும் அந் தங்கத் தனியன் ச்லோகத்தினால் அனுஸந்தித்து,
 "அஷ்டாக்ஷரம் தஸ்ய ரிதிம் தச்சந்தஸ்தஸ்ய கைவகும் தச்சக்தி ப்ரணவம் தஸ்ய சிரஸா ப்ரணமாம்யஹும் என்று மந்த்ராதிகளை ப்ரணாமம் செய்து, "ஸ்வயம் பாதம் ப்ரஸார்ய சரித் துரித ஹரம் தக்ஷிணைம் குஞ்சமித்வா ஜாநுந்யாதாய ஸ்வப்யே தரம் இதர புஜம் நாகபோகே நிதாய பச்சாத் பாஹுத்வமயேந ப்ரதிபட சமனே தாரயந் சங்கசக்ரே தேவீபூஷாதிஜூஷ்டோ ஜ நயது ஜகதாம் (மமதத்) சர்ம வைகுண்ட நாத: " " என்று வைகுண்டநாதனை தயானித்து, "ஜஞாநாநந்த ஸ்வரூபோ ஹம் விஷ்ணோச்சேஶோ ந கஸ்யதித் ப்ரபத்தி : க்ரியதே நாராயண கைங்கர்யமல்து மே என்று அஷ்டாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தை சிந்தித்து, யதாசக்தி ஜூபம் செய்ய வேண்டும். ஜபத்தின் நடுவில் பேசினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தயானித்து கீர்த்தனம் செய்து ஜபூர்த்தி செய்வதாம். பிறகு ஆசமனம் செய்து, 'பகவாநேவ ப்ராதஸ்ஸந்த THE 2 லக்வாஹ்நிகம் யோபாஸ்நாக்யம் அஷ்டாக்ஷரஜபாக்யம் ச கர்ம காரிதவான்' என்று அனுஸந்திக்கவும். ஆதாரசக்திதர்பணம் உத்தர்யத்தை இடுப்பில் கட்டி, இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்து, ப்ராணாயாமம் செய்து, ஸ்ரீகௌவதாஜ்ஞாயா பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் ஆதார சக்த்யாதி தர்பணம் கரிஷ்டே" என்று வங்கல் பித்து, பகவானேவ ஆதாரசக்த்யாதி தர்ப்பணம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயதி" என்று அனின்தித்து, விரிவாகச் செய்ய முடியாதவராகில் - "ஓம் ஆதாரசக்த்யை நம: ஓம் பரக்ருத்யை நம:, ஓம் அகில ஜகதாதாராய் கூர்மரூபினே நாராயணாய நம: ஓம் அநந்தாய் நாகராஜாய நம:, ஓம் பூம்பை நம:, ஓம் ஸ்ரீவைகுண்டேப்யோ தில்யலோக ஜங்பத நகர விமாநேப்யோ நம:, ஓம் ஆநந்தமயாய் தில்யமண்டபரத்னாய நம:, ஓம் ஆஸ்தரண ரூபாய் அநந்தாய நாகராஜாய நம : ஓம் தர்மா திப்ய: பீபாதேப்யோ நம:, ஓம் அதர்மாதிப்ய: பீகாத்ரேப்யோ நம: ஓம் ஏவி : பரிச்சின்ன தநவே பீப்நகே நாகராஜாய நம:, ஓம் அஷ்ட தளபதமாய நம:, ஓம் விமலாதிப்யச்சாமரஹஸ் தாப்யோ நம:, ஓம் ஜகத்ப்ரக்ருதயே தில்யயோக பீடாய நம:, ஓம் தில்யயோக பர்யங்காய நம: ஓம் ஸஹஸ்ரபணாமணிமண்டிதாய அநந்தாய நாகராஜாய நம:, ஓம் பாதபீடாத்மனே அநந்தக்ருடவிஷ்வக்ஷேநாநாஞ்ச பத்மாஸநேப் யோ நம: ஓம் அஸ்மத்குருப்யோ நம:, ஓம் நமோ நாராயணாய, ஓம் லகஞ்ம்யாதி பகவத்தில்ய மறிவிஷ்டேப்யோ நம:, ஓம் கிரீடாதிப்யோ தில்ய பூஷணேப்யோ நம :, ஓம் ஸாத்ரசநாதிப்யோ தில்யாயுதேப்யோ நம:, ஓம் ஸ்ரவாப்ய: பாதா ரவிந்தஸம்வாஹிநீப்யோ நம: ஓம் அநந்தாய நாகராஜாய நம: ஓம் பகவத்பரிஜூநேப்யோ நம:, ஓம் பகவத்பாதுகாப்யாம் நம:, ஓம் பகவத் பரிச்சதேப்யோ நம: ஓம் வைந்தேயாய நம: ஓம் பகவதே விஷ்வக்ஷேந பரிஜூநேப்யோ

நம:, ஓம் சன்டாதிப்யோ த்வாரபாலேப்யோ நம:, ஓம் குமுதாதிப்யோ
 கணாதிபதிப்ய: ஸவாஹநுபரிவார ப்ரஹரணேப்யோ நம:, ஓம் ஸர்வேப்யோ
 பகவத் பாரிஷிதேப்யோ நம:" என்று அகுஞ்ஜி தீர்த்தத் தினால்
 ஸந்தர்பணம் செய்து, ஆசமனம் செய்து, "பகவாநேவ
 ஆதாரசக்த்யாதிதர்ப்பணாக்யம் கர்ம காரிதவாந் என்று
 அனுஸந்திப்பதாம். தேவர்ஷி காண்டர்ஷி பித்ருதர்பணம் ஆசமனம்
 செய்து, ப்ராணாயாம் செய்து. ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞா பகவத் பீத்யர்த்தம்
 தேவர்ஷி காண்டர்ஷியிபித்ருதர்பணம் கரிஷ்ணே' என்று ஸங்கல்பித்து,
 பகவாநேவ தேவர்ஷி காண்டர்ஷி பித்ருதர்பணாக்யம் கர்ம ஸவஸ்மை
 ஸ்வப்ரீதயே லக்வாஹ்நிகம் ஸ்வயமேவ காரயதி'" என்று அனுஸந்தானம்
 செய்து, முன்பு போல் தேவர்ஷி தர்ப்பணம் (பக்கம் ...) செய்து,
 ரிஷிதர்ப்பணத்திற்கு மேல் அது போலவே ஓம் ப்ரஜாபதி ம் காண்டர்ஷிம்
 தர்பயாமி, ஓம் ஸௌம் காண்டாஷிம் தர்பயாமி, ஓம் அக்நிம் காண்டாஷிம்
 தர்பயாமி, ஓம் விச்வாந் தேவாந் காண்டர்ஷிஸ்தர்பயாமி, ஓம் ஸாம்ஹிதீர்
 தேவதா உபநிஷதல் தர்பயாமி, ஓம் யாஜ்ஞிக்ரேதேவதா உபநிஷதல்தர்பயாமி,
 ஓம் வாருணீர் தேவதா உபநிஷதல்தர்பயாமி, ஓம் ப்ரஹ்மாணஸ்வயம் புவம்
 தர்பயாமி, ஓம் ஸதஸஸ்பதி ம் தர்பயாமி' என்று வடக்குமுகமாகவே
 தர்பித்து, முன் போல் பித்ருதர்பணம் செய்து உபவீதியாய் ஆச மனம்
 செய்து, "பகவாவே தேவர்ஷி காண்டாஷியிபித்ருதர்பணாக்யம் கர்ம
 காரிதவாந் என்று ஸமர்ப்பிப்பதாம் . பிறகு தகப்பனார் இல்லாதவர் மட்டும்
 நிவீதியாய் ஸ்நாநவஸ்தரத் தை நான்காக மடித்து, சுத்தமான கரையில்,
 "யே கே சாஸ்மத்குலே ஜாதா அபுத்ரா கோத்தஜா மருதா தேக்ருஹ்ணாந்து
 மயா தத்தம் வஸ்தர நிஷ்பீநோதகம்" என்ற மந்த்ரத்தினால்
 அபஸவ்யமாக - ப்ரதக்ஷிண மாகப் பிழிந்து, இடது மணிக்கட்டில் வைத்து,
 உபவிதியாய் ஆசமனம் செய்வதாம், ஜாகுஞ்ஜி 65 லக்வாஹ் நிகம் யுடன்,
 'ஹே கங்கே மமாத்மநி ஸமாகச்ச' என்று கங்கையை உள்ளே சேர்த்துக்
 கொள்வதாம். ப்ரஹ்மயஜ்ஞக்ரம் பிறகு, இரண்டு ஆசமனம் செய்து
 ப்ராணா யாஸம் செய்து "ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞா பகவத் பீத்யர்த்தம்
 ப்ரஹ்மயஜ்ஞேந யக்ஞயே" என்று ஸங்கல்பித்து, பகவாநேவ
 ப்ரஹ்மயஜ்ஞாக்யம் கர்ம காரயதி' என்று ஸாத்விகத்யாகம் செய்து,
 'வித்யகுளி வித்ய மே பாப்மாதம் ருதாத் ஸுத்ய முபை' என்று வலது
 கையினால் ஜலமெடுத்து இடது உள்ளங்கையைத் தடவி மந்த்ரமில்லாமல்
 மூன்று தடவை ஜலத்தை ஆசமனமாக உட்கொ ண்டு இரண்டு தடவை
 உதடைத் துடைத்து, கை அலம்பி, தலையை எல்லா விரல்களாலும்,
 கண்களை மோதிர விரல்களாலும், முக்குப் புறங்களை ஆள் காட்டி
 விரவினாலும், காதுகளை கண்டுவிரவினா லும், ஹ்ருதயத்தை
 உள்ளங்கையாலும் தொட்டு பரிசுத்தமான இடத்தில் உட்கார்ந்து உத்தர்யைத்
 தை உபவீதம் போல் தரித்து, ப்ராணாயாம் மூன்று அல்லது ஒன்று செய்து,

இடது கணுக் காலுக்கு மேல் வலது தொடையும் இடது தொடை யின் மேல் வலது கணுக்காலுமாகச் செய்து கொண்டு, வலது முழங்காலுக்கு மேல் இரண்டு கைகளை வலக்கை மேலாகச் சேர்த்து வைத்து, 'ஓம் பூ: தத்ஸவிதூர்வரேண்யம், ஓம் புவ: பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி, ஓம் ஸாவ: தியோ யோ ல - 5 66 லக்வாஸ் நிகம் ந: பர்கோதயாத், ஓம் பூ:

தத்ஸவிதூர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி, ஓம் புவ: தியோயோ ந: பர்கோதயாத், ஓம் ஸாவ: தத்ஸவிதூர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: பர்கோதயாத், ஓம் பூர்புவ: ஸாவ: தத் ஸவிதூர்வரேண் யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி, தியோ யோ ந: பர் சோதயாத்' என்று சொல்லி, வேதங்களுடைய முதல் பாகங்களையும் சொல்லி, புருஷஸக்தத்தை படித்து, அசக்தனாகில் காயத்ரீ மந்த்ரத்தை பத்து தரம் ஜபித்து, எழுந்து. 'ஓம் பூர்புவ: ஸாவ; ஸத்யம் தயச் சரத்தாயாம் ஜாஹோமி' என்று சொல்லி, 'ஓம் நமோ பரவற்மணே, நமோ அஸ்த் வக்நயே, நம: ப்ருதிவ்யை , நம : ஒழுதீப்ய:; நமோ வாசே, நமோ வாசஸ்பதயே, நமோ விஷ்ணவே ப்ரஹ்லாதே கரோமி' என்று மூன்று தடவை சொல்லி, வ்ருஷ்டிரஸி வ்ருச்சமே பாப்மா நம் ருதாத் ஸத்யமுபாகாம்' என்று முன் போல் வலக் கை ஜலத்தால் இடக்கையைத் துடைத்து மந்த் ரத்துடன் ஆசமனம் செய்து, 'பகவானேவப்ரஹ் மயக்ஞாக்யம் கர்ம காரிதவாந்' என்று ஸாத்தவிக தயாகம் செய்வதாம். பிறகு, க்ரஹத்திற்க்கு வந்து, கைகால்களை சுத்தி செய்து கொண்டு, ஆசமனம் செய்து, ஸத் ரத்தில் சொன்னப்படி ஒள்பாஸநம் செய்து, தன்னுடைய அர்ச்சாக்ரஹத்திற்குச் சென்று, குரு பரம்பரானுஸந்தான பாவகமாக பரணாமம் செய்து,

57 லக்வாஹ்நிகம் கெளாஸ்யா ஸாப்ரஜா ராம! பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே 68 உத்திஷ்ட்ட நரசாரதால் கர்த்தவயம் தைவமாஹ்நிகம்! வீர ஸௌம்யா விதுதயஸ்வ கெளாஸ்யாநந்தவர்த்தந! ஜகத்தி ஸ்ரவம் ஸ்வபிதி த்வயி ஸாப்தே நராதிய யாமியபைதி யதுநாத ! விமுஞ்ச நித்ராம் உன்மேஷம் கச்சதி தவோங்மிஷிதே விச்வம் ஜாதஸ் ஸ்வயம் கலு ஜகத்திதமேவ கர்த்தும் தரம்பரவர்தனதியா தரணீதவோஸ்மின் ஸாகாய ஸாப்ராதுமிதம் தவாஸ்து ஜகத்தபதே ஜாக்ருஹி நந்தஸாநோ!

அம்போஜமந்தச்சயமஞ்ஜாதார - லோலம்பழுந்மீலது லோசநம் தோ என்று பகவானை எழுப்பி, மனத்தினால் புஷபம் முதலானவைகளால் அர்ச்சித்து, ஆராதித்து. ப்ராணாயாமம் செய்து, தவயத்தை உச்சரித்து, "ஸாயந்த நாபியா நாந்த கைங்கர்யஸ்ய விரோதி நம் பாபராசிம் தயாஸிந்தோ ! விந்தஸ்யாஸ்ய நாசய " என்று ப்ரார்த்தித்து, மறுபடியும் ப்ரணாமம் செய்து, 'பகவாநேவ அபிகாம் நாக்யம் கர்ம காரி அக 68 லக்வாஹ்நிகம் தவான் என்று ஸாத்தவிகத்யாகம் செய்து அபிகம்னேன பகவான் பரியதாம் வாஸாதேவ' என்று அனுஸந்திப்பதாம். உபாதாநம் (2) பிறகு, 'க்ருதஞ்ச கரிஷ்யாமி உபாதானேன பகவந்தம் வாஸாதேவம்

அர்ச்சியிவ்யாமி' என்று ஸங்கல்பித்து, 'பகவானேவ உபாதா நாக்யம் கர்ம
 ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயதி' என்று அனுஸந்திக்கவும்.
 துளஸ்யம்ருதஜஞ்மாலி ஸதா த்வம் கேசவப்ரியே கேசவார்த்தம் வுநாமி
 த்வாம் வரதா பவ சோபனே மோக்ஷேகஹேதோ தரணிப்ரஸாதே
 விழ்ணோஸ்ஸமஸ்தஸ்ய குரோ: ப்ரியே தோ ஆராத நார்த்தம்
 புருஷோத்தமஸ்ய வுநாமி பத்ரம் துளாலி கஷமஸ்வ ப்ரஸீத மம தேவேசி
 பரணீத ஹரிவஸ்ஸயே கஷரோத்மதநோத்பூதே துளாலி த்வம் ப்ரஸீத மே
 என்ற மந்திரங்களால் துள்ளியை க்ரஹிக்கவும். ஞாயிறு, செவ்வாய்,
 வெள்ளி என்ற கிழமைகளி லும், த்வாதசி, அமாவாஸ்யை, பெள்ளைம்
 திதிக் களிலும், ஸ்லாவித ச்ராத்த தினங்களிலும் துள் * "

லக்வாஹ்நிகம் 69 ஸியை க்ரஹிக்கலாகாது. அஸ்தரமந்தரதித்னால்
 ஸமித், புஷ்பம் முதலானவைகளை க்ரஹிக்கவும், முதலில் 'ஹாம்' என்று
 தொட்டு, 'விரிஞ்சேந ஸ்வோத்பந்த பரமேஷ்டி நிலைகஜை நுத ஸ்ரவாணி
 பாபா தர்ப்ப! ஸ்வஸ்திகரோ பவ என்கிற மந்திரத்தால் தர்பங்களை
 க்ரஹிக்கவும். அவகாசமிருக்கும் பகஷத்தில் மந்தரஜபாதிகளைச்
 செய்வதாம். பிறகு, பகவானேவ உபாதா நாக்யம் கர்ம காரிதவான்' என்று
 அனுஸந்தித்து, 'உபா தானேன பகவான் ப்ரீதாம் வாஸாதேவ:' என்று
 உபாதானத்தை அர்ப்பணம் செய்வது. இஜ்யா (3) "க்ருதஞ்ச கரிஷ்யாமி
 இஜ்யா பகவத்கர்மணா பகவந்தம் வாஸாதேவம் அர்ச்சியிவ்யாமி" என்று
 இஜ்யயை ஸங்கல்பித்து. பகவானேவ இஜ்யா க்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை
 ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயதி" என்று ஸாத்தவிகத்யாகம் செய்து, மூல
 மந்தர ப்ராணாயாமம், மூலமந்தர ஜபநுபமந்தர ஸ்நாநம், பகவானின்
 திருமேனி த்யானத்துடன் அவன் திருவடியினின்று பெருகிய திவ்ய
 தீர்த்த ஸ்நாநானுஸந்தானமான மாநஸஸ்நாநமெல் லாம் செய்து,
 கைகால்களை சுத்தம் செய்து கொண்டு. இரண்டு ஆசமனம் செய்து,
 ப்ராணா யாமம் செய்து, ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாயா பகவத் ப்ரீதலக்கவாஹ்நிகம்
 யர்த்தம் மாத்தயாஹ்நிகஸந்த்யாமுபாலிஷ்யே' என்று ஸங்கல்பித்து
 ஸாத்தவிகத்யாகம் செய்து, காலையில் போல் ஆபோ ஹிஷ்டா' முதலிய
 மந்த ரங்களால் ப்ரோத்து. ஆப: புந்து இத்யநு வாகஸ்ய ஆபா: ரிவி:
 அனுஷ்டுப்சங்நத: ப்ரஹ்மண ஸ்பதிர் தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து,
 'அபாம் ப்ராசனோ விடியோக:' என்று சொல்லி, கையில் ஆசமனத்திற்குப்
 போல் தீர்த்தம் எடுத்து 'ஓம் ஆப: புந்து ப்ருதிலீம் ப்ருதிலீ பூதாபுநாது
 மாம் புந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதிர் ப்ரஹ்ம பூதா புநாது மாம் யதுச்சிஷ்ட
 மஹாஜ்யம் யத்வாதுச் சரிதம் மம ஸ்வம் புந்து மாமாபோரஸதாஞ்ச
 ப்ரதிக்ரஹஸ்வாஹா' என்று சொல்லி உட் கொண்டு ஆசமனம் செய்து,
 முன்போல் ததி க்ராவண்ண' என்று தொடங்கி மந்தரங்களி னால்
 ப்ரோசவித்து, ஒரே அர்க்கியம் விட்டு (எட்டு முறைத்தங்கள் 16 நாழிகை
 கடந்த பகஷத்தில் ப்ராணாயாமம் செய்து, மாத்தயாஹ்நிக ஸங்த்யா

காலாதிக்ரம ப்ராயச்சித்தார்த்தம் த்விதீயார்க்ய ப்ரதானம் கரிஷ்டே' என்று ஸங்கலப்பித்து, ப்ராத: காலத்தில் சொல்லப்பட்ட மந்த்ரத்தினால் அர்க் யம் விட்டு) மீதியெல்லாம் முன்போல் செய்வது, ஸங்கலப்பாவஸரங்களில், 'மாத்யாஹ்நிக ஸந்த்யா' என்று சொல்லவேணும். ப்ராதர்த்யாயாமி' என்ற சீலோகம் சொல்ல வேண்டுமெடதித்தே 'மத்தயந்திதே து ஸாவித்ரீம் ரவிமண்டல மத்யகாம் யுவதில் தாம் சூலகாமரந்தீம் கூல்வாஹ்நிகம் யஜூர்வேதம் வ்யாஹரந்தீம் சூவதாம் சூலகராம் சிவாம் யுவதீம் ரூத்ரதேவதயாம் தயாயாமி வ்ருதவாஹநாம்!' என்று த்யானம் செய்வது. உஸ்த்தானத்தின் போது, ஆஸத்யே நேதி ருகஷ்ட்கஸ்ய ஹிரண்ய ஸ்தூப ரிஷி: ஆத்யயோ : த்ரிஷ்டுப், சதஸ்ர ணாம் காயத்ரீ ஜகத்யஷ்ணிக்தரிஷ்டுபச்சந்தாம்ளி, ஸவிதா தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து, மாத் யாஹுங்கஸந்தயோபஸ்த்தானே விநியோக: என்று சொல்லி அஞ்ஜலி செய்து, ஆஸத்யேந ரஜஸா வர்தமானே நிவேசயந் அம்ருதம் மர்த்யஞ்ச ஹிரண்யயேந் ஸவிதா ரதேந் ஆதேவோ யாதி புவநா விபச்யந் உதவயம் தமஸ்ஸபரி பசயந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம் தேவம் வேத்ரா ஸார்ய மகந்ம ஜ்யோதிருத்தமம் உது தயம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ: த்ருசே விச்வாய ஸார்யம் சித்ரம் தேவாநா முத காத நீகம் சகஷர் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிலீ அந்தரிக்ஷ ஸார்ய ஆத்மா ஜகதஸ் தஸ்துஷ்ச தச்சகஷர் தேவ ஹிதம் புரஸ்தாத் சக்ரமுச்சரத் !! என்று சொல்லி, வயோமமுத்திரையால் கைவிரல் சந்தால் ஸார்யனெனப் பார்த்துக் கொண்டு, பசயேம் சரதச்சதம், ஜீவேம் சரதச்சதம், நந்தாம் சரதச்சதம், மோதாம் சரதச்சதம், *** 72 லக்வாஹ்நிகம் பவாம சரதச்சகரேணவாம சரதச்சதம், ப்ரபர வாம சரதச்சதம், ஆஜீதாஸ்ஸ்யாம சரதச்சதம் ஜ்யோக்கஸார்யம் தருசே' என்று சொல்லி அஞ் ஜலியுடன், 'ய உதகாந் மஹதோராணவாத் விப்ராஜ மாந: ஸரிரஸ்ய மத்தயாத் ஸமாவ்ருஷபோலோ ஹிதாக்ஷஸ் ஸார்யோ விபச்சிந் மனஸா புநாது' என்று உச்சரித்து, மீதியைக் காலையில் போல் செய்து, அஷ்டாக்ஷரஜபம் செய்து, 'பகவாநேவ மாத்யாஹ்நிக ஸந்தயோபாஸநம் அஷ்டாக்ஷர ஜபஞ்ச காரிதவான்' என்ற ஸாத்த விகத்யாகம் செய்வதாம். பிறகு, கைகால்களை சுத்தி செய்து இரண்டு ஆசமனம் செய்து, ஆராதன விடம் சென்று, சண்டாதி த்வாரபாலகர்களை த்யானித்து ஸே வித்து அநுஜ்ஞை பெற்று, வலது பாதத்தை முதலில் வைத்து உள்ளே ப்ரவேசித்து அஷ் டாங்கப்ரணாமங்களைச் செய்து, வலது கைபினால் மூலமந்த்ரத்தினால் கண்டா நாதம் செய்து, மூன்று தடவை கைதட்டி ஸாளக்ராமப் பெட்டி யை அஞ்ஜலி செய்து, திருகாப்பு நீக்கி (திறந்து) பகவானுக்கு முன்பு வலது பக்கத்தில் இரண்டு தர்பங்களை சேர்த்து, 'ஆஸந மந்த்ரஸ்ய தேவதா', ஆஸநே விநியோக: ', 'ப்ருத்தி ஆஸ நம்' என்று அங்கே உட்கார்ந்து உத்தரீயத்தை உபவீதமாக்கி, 'அஸ்மத்தேசிக ஸம்சரயே !'

73 லக்வாஹ்நிகம் என்று அனுஸந்தித்து, தவயத்தை உச்சரித்து. "அகில 74

ஹேயப்ரத்ய நீக் கல்யாணைகதான் ! ஸ்வே தர ஸமஸ்தவஸ்து

விலகஷணாநந்த ஜ்ஞாநாதந் தைகஸ்வரூப லாவண்யபெயளவநாத்ய நந்த
குண கண நிதி திவ்யரூப ! அநந்த கல்யாண குணகணோ பேத

உபயிலுதிநாத ஸ்ரீமந்தநாராயண அநந்ய சரண : தவத்பாதாரவிந்த யுகளம்
சரண மஹும் ப்ரபத்யே' என்று அனுஸந்தித்து, ஸ்ரவ திவ்ய பூஷண

ஆயுதங்கள் விளங்குவதும், திருவினாஸ் அழகுற்ற திருமார்பு

உடையதுமான திருமேனி யைத் திருவடியினின்று திருமுடிவரையில் யதா
சக்தி த்யானம் செய்து பூஜையை ஆரம்பிப்பது. மூலமந்தரத்தை
மனத்தினால் இருபத்தெட்டு தரம் சொல்லி ப்ராணாயாமம் செய்து,
அஞ்ஜலி யுடன், 'ஓம் க்ருதக்ருச கரிஷ்யாமி பகவந்தித்யே ந பகவத்
ப்ரீத்யர்த்தேந மஹாவிலுதி சாதாராத்யம்

பகவத்வாஸாதேவபாதாரவிந்தாரசனேந் இஜ்பா ராதநேந பகவத்கர்மணா
பகவந்தம் வாஸாதேவ மர்ச்சஸ்பிளிஷ்யாமி' என்று ஸங்கல்பித்து, "ஓம் பக
வதோ பலேந பகவதோ வீரயேண பகவதஸ் தேஜஸா பகவது :

கர்மணாபகவது : கர்ம கரிஷ்யாமி பகவதோ வாஸாதேவஸ்ய" என்று

பலமந்த ரத்தை அனுஸந்தித்து, 'பகவாநேவ ஸ்வகியே ந மயா

ஸ்வகீயைருபகரணை : ஒயசாரிகாதிகாந் போகாந் ஸ்வஸ்மை

ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ ப்ரதிபாதயதி' என்ற விதமாக ஸாத்விகத்யாகம்
செய்வது. பிறகு பூதசுத்தி. 14 லக்வாஹ்நிகம் 'ஓம் ஸாம் நமः பராய

ஸ்ரவாத்மனே நமः என்று பாதங்களில், 'ஓம் வாம் நம : பராய

நீவ்ருத்த்யாத்மனே நமः' என்று குஹ்ய ஸ்த தானத்தில், 'ஓம் ராம் நமः

பராய விச்வாத்மனே நமः' என்று ஹ்ருதயத்தில், 'ஓம் யாம் நம : பராய

புருஷாத்மனே நமः' என்று முக்கு நுனிபில், 'ஓம் ஜேளம் நம : பராய

பரமேஷ்ட ப்ராத்மனே நமः' என்று தலையில் ந்யாஸம் செய்து,

மூலமந்தரத்தை பன்னிரண்டு அஸ்லது ஆறு தடவை அனுஸந்தித்துக்
கொண்டே ப்ரா ணாயாமம் செய்து, மூல மந்தரத்துடன் நாபியைத்

தொட்டு, மந்தரத்தினால் உண்டான வாய்வினால் உடல் தத்தவக்ரமமாக

சோவித்ததாக நினைத்து. மறுபடியும் ப்ராணாயாமம் செய்து, ஹ்ருதயத்
தைத் தொட்டு, மந்தரத்தினால் உண்டான சக்ரா கனிஞ்வாலையினால்

உடலெல்லாம் தவநிக்கப்பட்ட தாச நினைத்து, தன்னை பகவானுடைய

வலது திருவடிகட்டை விரலில் நுழைந்ததாக்கி, முன் போல் ப்ராணாயாமம்
செய்து, பகவத் கைங்கர்ய போக்யதை வந்ததாகக் கொண்டு,

அதனின்று அவனுடைய இடது திருவடிக் கட்டைவிரலில் தன்னைச்

சேர்த்து அதன் நகவொளியம்ருதரஸத் தினால் சுத்தமாக்கி, கைங்கர்யம்

செய்ய அனுகூல மான திவ்யமான உடல் பெற்றதாக நினைத்து,

'ஓம் ஜேளம் நமः, பராய பரமேஷ்ட ப்ராத்மனே நம : என்று தலையில், 'ஓம்

யாம் நம:, பராய புருஷாத் மனே நம: என்று மூக்கு நுனியில், "ஓம் ராம் நம:

75 TH SE

லக்வாஹ்னிகம் பராய விச்வாத்மனே நம:' என்று ஹ்ருதயத்தில், "ஓம் வாம் 76 நம் பராய நிவ்ருத்த்யாத்மனே நம:' என்று குஹ்யத்தில், ஓம் ஸாம் நம:
பராய ஸர் வாத்மனே நம:' என்று பாதங்களில் ந்யாஸம் செய்து, முன்போல்
ப்ராணாயாஸம் செய்து, பக வானுடைய இடது திருவடிக் கட்டைவிரவி
னின்று பெருகின அழிருத்தாரையினால் ஸ்னானத் தையும்,
ஊர்த்தவுண்ட்ரத்தையும் த்யானிப்பதாம், இது பூதசுத்தி
பிறகுப்ராணாயாமத்துடன் அஷ்டாக்ஷரமந்த் ரத்தின் ரிவிச்
சந்தோகேவதாந்யாஸம் செய்து, ஆராதநே வினியோக:' என்று சொல்லி
அங்கந்யா ஸம்வரை செய்து, ஹ்ருதய கமலத்தில் அத்யத்புத் மான திவ்ய
மங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டநான பகவானை த்யானம் செய்து, அர்க்கியம்,
பாத்யம், ஆசமனீயம், கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நூவேத்யம்
முதலானவைகளால் மாநஸமாக யதாசக்தி ஆரா தனம் செய்வதாம். இது
ஹ்ருத்யாகம். பிறகு, பகவன் புண்ட்ரீகாக்ஷ ஹ்ருத்த்யாகந்து மயா க்ருதம்
ஆத்மஸாத் குரு தேவேச பாஹ்யை: த்வாம் ஸம்யக்ர்சயே வியோ
ஸகலவோகேச ! ப்ரணதார்த்தி ஹராசுது த்வாம் பக்த்யா பூஜயாம்யத்ய
போகைரர்க்யாதிபி : கர்மாத் 16 லக்வாஹ்னிகம் என்று விஜ்ஞாபித்து,
மேடையில், தனக்கு எதிரில் இடது பக்கத்தில் தீர்த்த பூர்ணமான
கும்பத்தை வைத்து, அதில் ஏவ்பொடி குங்குமப்பு கர்பூரம் துளஸீதளம்,
புஷ்பம் சேர்த்து மூலமந்திரத்தை இடதுகை துணையாக வலது கையினால்
ஏழு தடவை தீர்த்தத்திற்கு ஜிபித்து, அதே விதமாக மூலமந்தரத்தினால்,
'சோஷ்யாமி, தாஹ்யாமி, ப்ளாவயாமி' என்று சோஷணாதிகளைச் செய்து,
'திவ்யாம்ருதமயம் தோயமுத்பாதயாமி' என்று மூலமந்தரத்தினால், திவ்ய
தீர்த்தமாக்கி அஸ்தர மந்த்ரத்தினால் ரக்ஞை செய்து, ஸாபிமுத்திரை
காண்பித்து, கந்தம் புஷ்பம் முதலான தரவ்யாங் களை மேடையிலே எதிரில்
தக்கினபாகத்தில் வைத்து, மூலமந்தரத்தினால் முன்போல் சோஷ
ணாதிகளைச் செய்து, அஸ்தரமந்தரத்தினால், செய்து, ஸாபி
முத்திரையைக் காண்பித்து வித்தமாக்கவும், பிறகு, எதிரில் பீடத்தில்,
ஆக்னேயம் (தென் கிழக்கு) முதலான மூலை திக்குக்களில் கர்மமாக
அர்க்ய - பாத்ய - ஆசமனீய - ஸ்நாநீய பாத்திரங் களையும், நடுவில்
ஸ்ரவார்த்த தோய்பாத்திரத்தை யும் வைத்து, வேறு தீர்த்தத்தினால்
மூலமந்தரத்தி னால் சோதித்து, சோஷணாதிகளைச் செய்து, முன்
அபிமந்திரிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தினால் அவைகளை மூலமத்தந்தரத்தினால்
பூர்த்தி செய்து. துளஸீதளங்களைச் சேர்த்து, இடது கை தொட்ட வலது
கையை அர்க்யாதி பாத்திரங்களின் மேல் லக்வாஹ் நிகம் 77 வைத்து,
மூலமந்தரம் சொல்லி 'ஓம் நமோ பகவதே அர்க்யம் பரிகல்பயாமி ஓம் நமோ
பக வதே பாத்யம் பரிகல்பயாமி' என்ற ரீதியில் அர்க் யாதிகளை அமைத்து

. அர்க்ய பாத்திரத்திலிருந்து உத்தரினியால் தீர்த்தம் எடுத்து, ஆராதன மேடை , மற்ற த்ரவ்யங்கள் முதலாக எல்லா வற்றையும் தன்னையும் ப்ரோக்ஷித்து, ஸாக்ராம சிலையில் அருந்ததில்லை

பூஜணாயுதோபேதனாய், திவ்யரத்ன மயாஸநத்தில் அமர்ந்திருப்பதாக, பெரிய பிராட்டியுடன் கூடிய இஷ்டமான பகவன் மூர்த்தியை பஞ்சோபநிஷந் மந்தரங்களால் த்யா னம் செய்து, 'பகவன்! ஸமாராத நாபிமுகோ பவ' என்று ப்ரார்த்தித்து, மூலமந்தரத்தினால் தண்ட ப்ரணாமங்களைச் செய்து, 'ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா தேவா: யம் ந ஸ்மர்த்தம் பீசவரா ஸ ஏஷ பகவாந் அத்ய மம்ப்ரத்யக்ஷதாம் கக: ' என்று மகிழ்ந்து , 'ஸ்வாகதம் பகவந் அத்ய மாம் தாரயிதுமாகத: தந்யோஸ்ம்ய நுக்ருஹீதோரஸ்மி க்ருதார்த்தோஸ்மி க்ருபா நிதே!' என்று ஸ்வாகதம் (நல்வரவு) கூறி, 'ஸாந்தித்யம் குரு தேவேச ஸ்ரவதா ஸ்ரவகாமத த்ரவ்ய மந்தரக்ரியாஸபக்தி - சரத்தாஹா நிம் ஸஹ ப்ரபோ ' லக்வாஹ்நிகம் என்று ஸாந்தித்தியம் செய்து அபராதம் பொறு க்க ப்ரார்த்தித்து, திருமேனி த்யானம் செய்து, ப்ராணாயாமம் செய்து , மூலமந்தரத்துடன் பக வன் அயமாத்மா தலைவ என்பதாம். பிறகு, 'இஜ்யாகாலஸ்த்ருதீயோதயம் அஹ்நோம் சஸ் ஸமுபாகத : ஸம்ப்ருதாச்சைவ ஸம்பாரா கல்பிதாந்யாஸநாநி ச அவலோகந்தாநேந் தத் ஸர்வம் ஸபலம் குரு மதநுக்ரஹாய க்ருபயா த்வம் அத்ராசகந்துமர்ஹுவி !!' என்று விஜ்ஞாபித்து, மூலமந்தரத்தினால் மந்தரா ஸநம் ஸமர்பித்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பகவானுக்கு, உத்தரணியால் அர்க்யத்தை எடுத்து, பகவன் ! அர்க்யமவலோகய ப்ரதிக்ரு ஹ்ணீஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, இடது கையால் கண்டா நாதத்துடன் வலக்கையால் மூலமந்தரத் தினால் பகவானுடைய வலது திருக்கையில் மனத் தினால் சிறிது ஸமர்பித்து, தீர்த்தத்தை பீடத்தின் வலப்புறத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரதிக்ரஹ பாத்திரத்தில் சேர்ப்பதாம். உத்தரினியால் ஸமர்ப்பித்த தீர்த்தமேல்லாம் ப்ரதிக்ரஹபாத்தி ரத்திலேயே சேர்ப்பதாம் 'ஸதா ஸ்ம்வாஹ்யமாநம் தைர் நித்யை: த்வச்சரணத்வயம் மமாபி கரயோரத்ய நிதேஹி கருணாநிதோ லக்வாஹ் நிகம் என்று ப்ரார்த்தித்து, பாத்யத்தை எடுத்து, பகவன் பாத்யம் அவலோகய, ப்ரதிக்ருஹ்ணீஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, மூலமந்திரத்தினால் பாதங் களில் மனத்தால் சிறிது ஸமர்ப்பித்து, பாதி க்ரஹாத்திரத்தில் சேர்ப்பது. பாத்யம் இரண்டு தடவை. பிறகு, ஆசமநீயத்தை எடுத்து, 'பகவன் ஆசமநீயம் அவலோகய , ப்ரதிக்ருஹ்ணீ ஷ்வ' என்றுப்ரார்த்தித்து, வலது கையினால் மூல மந்தரத்தினால் சிறிது சேர்ப்பது. ஆசமன தீர்த் தம் மூன்று. பிறகு, பகவன் கந்தபுஷ்பதூபத்பீ

தீந்யவலோகயப்ரதிக்ருஹ்ணீஷ்வ என்று ப்ரார்த் தித்து, ஸ்ரவார்த்த தீர்த்தத்தால் அவலைகளை மூலமந்தரத்தினால் மொத்தமாக ஸமர்ப்பித்து, 'பகவன் ஏத்தாஸநா நுபந்திந் : ஸ்ரவாந் அபராதாந் கழமஸ்வ ,

ப்ரீயதாமனேந வா தேவ!' என்று ப்ரார்த்திக்கவும். பிறகு, ஆத்மாத் மீயம் ஸ்ரவம் நித்யகிங்கரத்வாய ஸ்வீகுரு' என்று ப்ரார்த்தித்து, "பகவன் ஸ்நாநாஸனமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வர் என்று ப்ரார்த்தித்து, வெளி யில் ஸ்நாநாஸனத்தை, மூலமந்தரத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, சாளக்ராமமூர்த்தியை அங்கே எழுந் தகுளப்பண்ணி பாத்யமாசமநீயம் ; பிறகு. தந்க காஷ்ட் கண்டுஷாத்யுபசாராந் ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, ஸ்ரவார்த்த தோயத் தினால் மூலமந்திரத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, முன் தரித்த வஸ்தரபூஷணாதி களைக் களைந்து விஷவக் ஸேனாருக்கு ஸமர்ப்பித்ததாக நினைத்து, ஸ்நாந80 லக்வாற்றநிகம்

வஸ்தரம் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்நாநீயபாத்திரத் திலிருந்து எடுத்து, இடது 81 கையினால் மனி அடித்துக்கொண்டு மூலமந்தரத்தினால் அபி ஞேச நம் செய்வதாம். மூர்த்தியை உஸ்ந்த வஸ்த் ரத்தினால் துடைத்துப் பெட்டியில் எழுந்தகுளப் பண்ணி ஸ்ரவார்த்த தோயத்தினால் ஆரத்தி பாத்யம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்து, பகவன் ஏத்தனுபந்தி : ஸ்ரவாந் அபராதாந் கஷமஸ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து அநேந் ப்ரீயதாம் வாஸ் தேவா என்று அனுஸந்தானம் செய்யவும் பிறகு, 'பகவன் அவங்காராஸ நமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, மனத் தினால் மூலமந்தரத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, அங்கு எழுந்தகுளியிருப்பதாக த்யானம் செய்து. அர்க் யாதி பாத்திரங்களிலுள்ள ஜலத்தை வேறிடத் தில் சேர்த்து, இடது பாகத்திலிலுள்ள கும்ப தீர்க் தத்தால் பாத்திரங்களை நிறைத்து, ஸ்நாநீயபாத் ரத்தில் பாநீயம் வைத்து முன் போல் பரிகல் பநும் செய்து, கண்டா நாதத்தோடு கூட அர்க்கியம், பிறகு, பாத்யம் ஆசமநீயம், பகவன்! பீதாம்பர மவலோகய, பரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ, கிரீட மகுடாதீர் அவலோகய, திவ்ய பூஷணாயவலோகய, திவ்யயக் ஞோபவீதமவ லோகய , ஊர்த்வ புண்டர திலகம் அவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ என்று ப்ரார்த்தித்துக் தனித்தனியாக பீதாம்பராதி களை ஸ்ர் வார்த்த தோயதித்னால் ஸமர்ப்பணம் செய்து, * லக்வாற்றநிகம் கந்த - புஷ்பங்களை, 'பகவன்! இயான் கந்தாந் அவலோகய , ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்ற விதமாக ஸமர்ப்பித்து, தூபத்தை எடுத்து, சோஷணாதி கள் செய்து, அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோகஷணம் செய்து, அஸ்தர மந்தரத்தினால் ரக்ஷை செய்து, ஸரபிமுத்திரையைக் காண்பித்து, 'பகவன்! தூபமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, கண்டா நாதத்தோடு ஸமர்ப்பித்து அவ்வாறே தீபமும் ; ஆசமநீயமும், மூலமந்தரத் தினால் ஒவ்வொர் அகஷமாக, 'ஓம் ஓம், ஓம் நம்' என்ற விதமாக புஷ்பங்களையோ துளைசீதாங்களையோ திருவடியில் சேர்த்து, சக்தியிருந்தால் வேறு பகவன் மந்தரங்களாலும் ஸஹஸ்ர நாமங்களா லும் அர்ச்சித்து ப்ரணாமம் செய்து, ஸ்தோத்திரங்களைப் படித்து, பகவன் அயமாத்மா தவைவ நித்ய இங்கர என்று தன்னையே நித்யகிங்கரனாக ஸமர்ப் பித்து.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்து, பகவன் மாத் ராம் பரதிக்ருஹ்ணேஷ்வர்' என்று ப்ரார்த்தித்து, அதை ஸர்வார்த்த தோயத்தினால் மூலமந்தரத்தி னால் ஸமர்ப்பணம் செய்து , கண்டா நாகத் துடன் அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து, பகவன் ஏத தாஸநாநுபந்தின . அபராதாந் கழமஸ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, அனேன ப்ரீயதாம் வாஸாதேவா என்று அனுஸந்திக்கவும். போஜ்யாஸனம் பிறகு , போஜ்யாஸநமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ் ணேஷ்வ என்றுப்ரார்த்தித்து மனத்தினால் ஸமர்ப் பித்து, அங்கு எழுந்தருளியிருப்பதாக த்யானம் ல் -6 லக்வாஹ்நிகம் செய்து, பாத்யம் ஆசமனீயம் ஸர்வார்த்த தோயத் தினால் மதுபர்கம் , ஆசமனீயம், பச , ஸ்வ ர்னம். ரத்னாங்கள் ஸமர்ப்பித்து, எல்லா நூவேத்ய பதார்த்தங்களையும் பகவானுக்கு முன்பு வைத்து, சோஷணாதிகளால் சோதனம் செய்து, அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து அஸ்தர மந்திரத் தினால் ரக்ஷை செய்து, ஸாபி முத்ரை காட்டி (காண்பித்து), அஞ்ஜலியுன் நின்றுகொண்டு, மாமநாத்ருத்ய தோஷாணாம் நிதிம் பக்திவிவரஜிதம் க்ருத்வேதம் க்ருபயா ஸர்வம் த்வதர்ஹும் ஸ்வீகரு ப்ரபோ என்று ப்ரார்த்தித்து, ஸர்வார்த்ததோயத்தி விருந்து தீர்த்தம் வலது கையில் சேர்த்து, இடது கையினால் கண்டையை சப்தித்துக் கொண்டு, பகவன்! ஸபான்னமவலோகய , ப்ரதி க்ருஹ்ணேஷ்வர்' என்கிற ரீதியினால் எல்லாவற்றை யும் சொல்லி மூலமந்தரத்தினால் க்ராஸ முத்திரை யினால் நிவேதனம் செய்வகாம். அவ்வப் பொழுது பானீய பாத்திரத்திலிருந்து பாநீயத் தையும் முன்போல் ஸமர்ப்பிப்பதாம். பிறகு, ஸர்வார்த்த தோயத்திலை கை சுத்தி செய்யச் சேர்த்து பாத்யம் ஆசமனீயம் தாம்புலம் ஸமர்ப் பித்து, ப்ரணாமம் செய்து, பகவன் ஏத்தாஸநா நூபந்தின : அபராதாந் கழமஸ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, அனேன ப்ரீயதாம் வாஸாதேவ: ' என்று அனுஸந்திப்பதாம். லக்வாஹ்நிகம்

Appendix - +Dyugangā யூகங்கா	88
Goals ஘ோனி	88
संस्कृतानुवाद:	88
Contribution ஦ானம்	89

लध्वाह्निकम्①

Source: TW

श्रीः ॥श्रियै नमः ॥
॥ श्रीमते गोपालार्यमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीमद्-रङ्गरामानुज-महादेशिकानुगृहीतम्

॥ लध्वाह्निकम् ॥

ज्ञानानुष्ठान-वैराग्य-
भक्तीनाम् एकम् आश्रयम् ।
वेदान्त-लक्षणाभिख्यम्
आश्रये मुनिपुङ्गवम् ॥

श्रीपाञ्चरात्र-रक्षारख्य-
दिव्य-मूकिति-तपःफलम् ।
गोपाल-सूरिम् अतुलं
कुर्वे मन्-मानसालयम् ॥

गोपाल-सूरि-रचितम्
आह्निक-ग्रन्थम् अर्थितः ।
संगृज्ञाति मुनी रङ्ग-
रामावरज-नामकः ॥

०१ योगनिद्रान्तः①

रात्रे: पश्चिमे यामे निद्रां त्यक्त्वा
हरिशब्दं सप्तकृत्वः, "हरिर्हरिः" इति कीर्तयन् उत्थाय,

ग्राह-ग्रस्ते गजेन्द्रे रुवति सरभसं ताक्षर्यम् आरुह्य धावन्
व्याघूर्णन् माल्य-भूषा-वसन-परिकरो मेघ-गम्भीर-घोषः।
आबिभ्राणो रथाङ्गं शरम् असिम् अभयं शड्-खचापौ स-खेटौ (=सर्वमण्णौ)
हस्तैः कौमोदकीम् अप्य् अवतु हरिर् असाव् अंहसां संहतेर् नः ।

इत्य् अनुसन्धाय
श्रोत्राचमनं कृत्वा
शयन एवाऽसीनः,

"अखिल-हेय-प्रत्यनीक! कल्पाणैकतान! स्वेतर-समस्त-वस्तु-विलक्षणानन्त-
ज्ञानानन्दैक-स्वरूप! निरतिशयोज्जवल्यादिगुण-निधि-दिव्य-रूप!
परम-कारुणिक! मार्दवादि-गुण-परिपूर्ण! किरीट-मकुटादि-दिव्य-भूषण-भूषित!
शड्ख-चक्रादि-दिव्यायुधोपेत! अ-सङ्ख्येय-कल्पाण-गुण-गण!
श्री-भूमि-नीला-नायक!
शेष-शीषाशनादि (=विष्वक्स्नेनादि) दिव्य-परिजन-परिचरित-चरण-युगल!
उभय-विभूति-नाथ!
प्रणतार्तिहर! वात्सल्य-जलधे! सर्वज्ञ! अर्थ-कल्पक! आपत्-सख! श्रीमन्-
नारायण!
अणु-परिमाण-देहेन्द्रियादि-विलक्षण-ज्ञानानन्द-स्वरूपोऽहं
त्वद्-एक-शेषः त्वद्-एक-नियाम्यः त्वद्-एकाधारकः त्वद्-एक-शरणः त्वद्-एक-
प्राप्यकश् चास्मि"

इत्यनुसन्धाय,

"भगवान् एव स्व-शेषभूतेन मया स्व-शेष-भूतम् इमं योगं कारितवान्"

इति सात्त्विक-त्यागं कृत्वा,
"योगेनानेन भगवान् प्रीयतां वासुदेवः" इत्य् अनुसन्दधीत।

०२ अभिगमनम्①

अथाभिगमनम् ॥ (१)

निर्वदः②

पितृ-मातृ-गुरु-प्राज्ञ-
रमा-पति-पदार्चनम् ।
विना मम वृथा याता
महती जन्म-सन्ततिः ।

इति निर्विद्या,

सात्त्विक-धैर्यम्②

गतैव हि गता जन्म-
ततिस् तच्-चिन्तनं मुधा ।
अतस् तत् प्रविहायाद्
चिन्तयाम्य् आत्मनो हितम् ।
इतः परम् अहं भक्त्या
रमा-कान्त-पदार्चनम् ।
करिष्यामि यथाशक्ति
काल-भागेषु पञ्चसु ॥

इति सात्त्विक-धैर्यम् अवलम्ब्य
अज्जलिं बद्ध्वा,

सङ्कल्पः, त्यागः, शरणम्②

कृतज् च करिष्यामि भगवन्,
नित्येन भगवत्-प्रीत्य्-अर्थेन
महा-विभूति-चातुरात्प्य-भगवद्-वासुदेव-पादारविन्दार्चनेन
+अभिगमनेन भगवत्-कर्मणा
भगवन्तं वासुदेवम् अर्चयिष्यामि ।

इत्यभिगमनं सङ्कल्प्य,

"भगवान् एवाभिगमनाख्यं कर्म स्वस्मै स्व-प्रीतये स्वयम् एव कारयति"

इति सात्त्विकत्यागं कृत्वा,

"ॐ

त्वय्य आराधन-कामोऽयं
व्रतं चरितम् इच्छति ।
सङ्कल्प-सिद्धूयै भगवन् !
पूर्यास्य मनो-रथान् ॥"

इति मन्त्रेण कैङ्कर्य-प्रतिबन्धक-निवृत्तिं प्रार्थ्य,

गुरुध्यानम्②

इति गुरु-परम्पराम् अनुसन्धाय,

भगवद्-ध्यानम्②

"सव्यं पादं प्रसार्य श्रित-दुरित-हरं, दक्षिणं कुञ्चयित्वा,
जानुन्य आधाय सव्येतरम्, इतर-भुजं नाग-भोगे निधाय ।
पश्चद् बाहु-द्वयेन प्रतिभट-शमने धारयन् शङ्ख-चक्रे
(श्री-)देवी-भूषादि-जुष्टे जनयतु जगतां (मम तत) शर्म वैकुण्ठ-नाथः ॥"

इति भगवन्तं ध्यात्वा,

"ओं वासुदेवाय नमः, ओं सङ्कर्षणाय नमः, ओं प्रद्युम्नाय नमः, ओं अनिरुद्धाय
नमः, ओं केशवाय नमः, ओं नारायणाय नमः ओं माधवाय नमः, ओं गोविन्दाय नमः, ओं
विष्णवे नमः, ओं मधु सूदनाय नमः, ओं त्रिविक्रमाय नमः, ओं वामनाय नमः, ओं
श्रीधराय नमः, ओं हृषीकेशाय नमः, ओं पद्मनाभाय नमः, ओं दामोदराय नमः,
ओं मत्स्याय नमः, ओं कूर्माय नमः, ओं वराहाय नमः, ओं नरसिंहाय नमः, ओं
वामनाय नमः, ओं भार्विरामाय नमः, ओं श्रीरामाय नमः, ओं बलरामाय नमः, ओं
श्रीकृष्णाय नमः, ओं कल्किने नमः"

इति सङ्कीर्य,

यथा-शक्ति स्तोत्राण्य् अपि सङ्कीर्य,

सन्ध्योपासनाय जिगमिषुः,
'हरिर्हरिः' इति कीर्तयन्,

तल्पाद् उत्थाय,

भू-नुतिः②

"ॐ नमः क्षिति-धराय" इति महावराहं ध्यात्वा,
वाम-पादं भूमौ विन्यस्य,

"ओं नमोऽस्तु प्रिय-दत्तायै
तुभ्यं देवि! वसुन्धरे।
त्वं माता सर्व-लोकानां
पाद-न्यासं क्षमस्व मे।"

इत्युक्त्वा
अर्धत्व-बुद्ध्या तत्रैव निस्साव्य,
रेखामध्यात् जलम् अज्जलिनाऽऽदाय
मूलेन सप्तकृत्वोऽभिमन्त्र्य
मूर्ध्नः पुरोभागं सिञ्चेत् ।

एवं त्रिः कुर्यात्।

स्नानम्②

तीर्थ-प्रोक्षणम्③

ततो दक्षिण-हस्तेन जलम् आदाय,
त्रिर् मूलेनाभिमन्त्र्य, पीत्वाऽचम्य,
मूलेनात्मानं प्रोक्ष्य,
हस्ताभ्यां परिषिद्ध्य,

गुरुवन्दनम्③

अज्जलिना तोयम् आदाय, स्व-गुरु-पादोदकं तद् ध्यावा,
तेन मूर्ध्नः पुरोभागं त्रिः सिक्वा,
चतुर्थ्यन्तं श्रीमत्-पद-पूर्वकाणि नमः-पदान्तानि चतुर्थ्यन्तानि स्वगुरु-परमगुरु--तद्-गुरु--
गोगलार्य-निगमान्तार्याणां महादेशिक-पद-शिरस्क-नामानि उच्चैस् संकीर्त्य,
'श्रीमते भगवद्-रामानुजाय नमः' इत्यपि संकीर्त्य,

निमज्जनम्③

सकृत् तीर्थं निमज्ज्य,
यथाशक्ति मूलं जपित्वा
उन्मज्ज्य सूर्य-मण्डलान्तर्वर्तिनं भगवन्तं ध्यात्वा

सम्मार्जनम्③

उत्तीर्थं अधरोष-पिहितानन-श्रोत्राचमनं द्विः कृत्वा,
स्वाचार्य-प्रभृति-भगवत्-पर्यन्त-गुरु-परम्पराम् अनुसन्दधान

एवं वस्त्र-खण्डेन शिरस्-समृज्य
खण्डं प्रक्षाल्य
तेनाङ्गं समृज्य

वस्त्र-ग्रहणम्③

हस्तौ प्रक्षाल्य
जलम् आदाय व्याहृतिभिश् शुष्क-वस्त्रं प्रोक्ष्य,
"देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनो हुभ्यां पूणो हस्ताभ्याम् आददे" इत्यादाय,
"उदुत्पं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम्" इति सूर्याय प्रदय,
"अवधूत रक्षोऽवधूता अरातयः" इत्यवधूय,

उत्तरीयम्④

"आवहन्ती वितन्वाना । कुर्वणा चीरम् आत्मनः ।
वासांसि मम गावश्च । अन्नपाने च सर्वदा ।
ततो मे श्रियम् आवह"

इत्य् उच्चार्य,

उत्तरीयेण शिर आवेष्य

कौपीनान्तरीये③

उपवीतं निवीतं कर्णे निधाय
कौपीनं धृत्वा,
जड्घे मृज्-जलाभ्यां प्रक्षाल्यान्तरीय यथाशास्त्रं धृत्वा,

उत्तरीयम्③

पादौ हस्तौ च प्रक्षाल्य, सूत्रमुपवीतं धृत्वा, उत्तरीयं तत्-समानाकारं कृत्वा, आचम्य,

देव-जल-क्षालनम्③

मूलेन प्राणानायम्य, यथाशक्ति जपित्वा, शुभाश्रयं ध्यात्वा, भगवत्-पादाम्बुज-दिव्य-जलेन
क्षालितं स्व-देहं ध्यात्वा,

अन्तरीयग्रहणम्③

त्यक्तम् आद्रम् अन्तरीयं व्याहृतिभिः प्रोक्ष्य पार्श्वं स्थापयेत् ॥

०३ पुण्ड्र-धारण-क्रमः①

अथ पुण्ड्र-धारण-क्रमः ॥

ततो नारिकेल-पात्रेण द्वि-नेत्रेण
जलम् आदायासीनः कटि-बद्धोत्तरीयः
वाम-पाणितलं तीर्थेनाख्रमन्त्रेण संशोद्धय,
प्रणवेन मृदं तत्र निधाय,

"गन्धद्वारां दुराधर्षं
नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां
त्वाम् इहोपह्वये श्रियम् ॥"

इति मृदं जलेन सिक्त्वा,

अस्त्र-मन्त्रेण दिशो बद्धवा
प्रणवेन मिश्री-कृत्य
मूलेनाभिमन्त्र्य
नृ-सिंह-बीजाक्षरं विलिख्य,

"भगवान् पवित्रं वासुदेवः
पवित्रं शतधारं सहस्रधारम् अपरिमितधारम्
अरिष्टम् अच्छिद्रम् अच्युतम् अनन्तम् अक्षयम् अव्ययं
परमं पवित्रं
भगवान् वासुदेवः पुनातु"

इति जलं निस्त्राव्य,

तर्जन्या मृदं जलज् च +एकी-कृत्य

भगवतः पादौ स्मृत्वा
पुनर् मूल-मन्त्रेणाभिमन्त्र्य
द्वादशाक्षरेण भक्तिं प्रार्थ्य
तर्जन्या प्रणवेन मूर्धिं किञ्चिन् न्यस्य,

अनामिकया
ललाट-कुक्षि-हृदय-कण्ठ-
दक्षिण-कुक्षि-पार्श्व-दक्षिण-बाहु-मूल--दक्षिण-कण्ठ-पार्श्व-

वाम-कुक्षि-पार्श्व--वाम-बाहु-मूल--वाम-कण्ठ-पार्श्व--
जघनोपरितन-पृष्ठ-भाग--ककुदेषु
क्रमेण तत्-तत्-अवयवानुगुणान् भगवत्-पादाकृतीन् पुण्ड्रान्,
“ओं केशवाय नमः” इत्यादिभिः द्वादशभिर् मन्त्रैर् धृत्वा

शेषं द्वादशाक्षरेण मूर्खिं धृत्वा
भगवद्-गात्र-परामृष्टं सुवर्ण-वर्णं श्री-चूर्णं
सर्व-पुण्ड्र-मध्येषु पुण्ड्र-संबन्ध-वर्जं
प्रणव-पूर्वकैः,

"श्रीदेव्यै नमः,
अमृतोद्भवायै नमः, कमलायै नमः, चन्द्रशोभिन्यै नमः,
विष्णुपत्नै नमः, वैष्णव्यै नमः, वरारोहायै नमः,
हरिवल्लभायै नमः, शारिंण्यै नमः, देवदेविकायै नमः,
महालक्ष्म्यै नमः, सुरसुन्दर्यै नमः"

इति मन्त्रैः [सर्वाभीष्टफलप्रदायै नमः इति शिरसि च] धृत्वा,

"ओं केशवाय नमः" इत्यादिमन्त्रैः
क्रमेण तं तं पुण्ड्रम् उद्दिश्याज्जलिं कुर्यात् ॥

०४ देवर्षिपितृतर्पणम्①

अथ देवर्षि-पितृ-तर्पणम् ॥

तत आचम्य, प्राणान् आयम्य,

"श्री-भगवद्-आज्ञया भगवत्-प्रीत्यर्थ
स्नानाङ्गं देव-र्षि-पितृ-तर्पणं करिष्ये"

इति सङ्कलय्य,
देव-तर्पणे प्राङ्मुख उपवीती,
ऋषि-तर्पणे उदड-मुखो उङ्गुष्ठ-सक्त-निवीती,
पितृ-तर्पणे दक्षिणामुखः प्राचीनावीती,

"ओं ब्रह्मादयो ये देवाः
तान् देवांस् तर्पयामि,
सर्वान्देवान् तर्पयामि,
सर्वदेवगणांस् तर्पयामि,
सर्वदेवपत्नीस् तर्पयामि,
सर्व-देव-गण-पत्नीस् तर्पयामि"

इति,

"ओं कृष्णद्वैपायनादयो ये ऋषयः,
तान् ऋषींस् तर्पयामि,
सर्वान् ऋषींस् तर्पयामि,
सर्व-ऋषि-गणांस् तर्पयामि,
सर्व-ऋषि-पत्नीस् तर्पयामि,
सर्व-ऋषि-गण-पत्नीस् तर्पयामि"

इति,

"ओं सोमः पितृमान्
यमो उङ्गिरस्वान्
अग्निः कव्यवाहन
इत्यादयो ये पितरः,
तान् पितृंस् तर्पयामि,
सर्वान् पितृंस् तर्पयामि,
सर्व-पितृ-गणान् तर्पयामि,

सर्व-पितृ-पत्नीस् तर्पयामि,
सर्व-पितृ-गण-पत्नीस् तर्पयामि"

इति च सन्तर्प्य +उपवीती +आचम्य,

"भगवान् एव
प्रातस्-स्नाख्यं कर्म
स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयम् एव कारितवान्"

इति सात्त्विक-त्यागं कुर्यात् ॥

०५ सन्ध्यानुष्ठानक्रमः①

अथ संध्यानुष्ठानक्रमः॥

ततः सुप्रक्षालित-पाणि-पादो द्विर् आचम्य प्राणान् आयम्य,
"श्रीभगवद्-आज्ञया भगवत्-प्रीत्यर्थं प्रातस्-सन्ध्याम् उपासिष्ये" इति सङ्कल्प्य,

"भगवान् एव
स्वशेष-भूतेन मया
स्वशेष-भूतं प्रातस्-सन्ध्योपासनाख्यं कर्म
स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति" ।

इत्यनुसन्धाय,

"आपोहिषेति मन्त्रस्य-
सिन्धुद्वीप ऋषिः,
देवी गायत्री छन्दः,
आपो देवता"

इत्य् अनङ्गुष्ठाभिर् अङ्गुलीभिः
शिरो जिह्वा हृदयेषु न्यस्य
"प्रोक्षणे विनियोगः" इत्युक्त्वा
वामहस्तेन तोयं स्पृशन्
देव-तीर्थेन ऊर्ध्वं-मुखेन शिरसि
प्रणवेन, समस्त-व्याहृतिभिः,
गायत्र्या (ऽधस्तनया) प्रणवपूर्वकैः (पादः)

"आपो हिष्ठा मयोभुवः।
तान ऊर्जे दधातन ।
महे रणाय चक्षसे ।
यो वशिश्वतमो रसः ।
तस्य भाजयते ह नः ।
उशतीरिव मातरः ।
तस्मा अरङ्गमामवः ।"

इत्य् एतैश् च प्रोक्ष्य

"ओं यस्य क्षयाय जिन्वय ।" इति पादद्वये,
"ओं आपो जनयथा च नः" इति शिरसि च प्रोक्ष्य,

समस्त-व्याहतिभिर् आत्मानं परिषिञ्चेत् ।

ततः,

"सूर्यश्वेत्यनुवाकस्य अग्निरूपिः,
देवीगायत्री छन्दः,
सूर्यो देवता",

इति मुखादौ न्यस्य

"अपां प्राशने विनियोगः" इत्युक्त्वा तोयम् ,

"ओं सूर्यश्व मामन्युश्व मन्युपतयश्व मन्युकृतेभ्यः ।
पापेभ्यो रक्षन्ताम् ।
यद्रात्र्या पापमकार्षम् ।
मनसावाचा हस्ताभ्यां ।
पद्भ्यामुदरेण शिश्रा ।
रात्रिस्तदवलुंपतु ।
यत्किञ्च दुरितं मयि ।
इदमहं माममृतयोनौ ।
सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ।"

इत्यनुवाकेन चुलकेन प्राश्याचामेत् ।

ततः,

"दधिक्राट्णं इति मन्त्रस्य -
वामदेव ऋषिः
अनुष्टुप्छन्दः
दधिक्रावा देवता"

इति पूर्ववत् न्यस्य

"प्रोक्षणे विनियोगः" इत्युक्त्वा,
प्रणवपूर्वकैः,

"दधिक्राट्णो अकारिषं
जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
सुरभि नो मुखाकरत्
प्रण आयूषि तारिषत् ।
आपो हिष्ठा...अरङ्गमामवः"

इत्येकादशभिंश् शिरसि,
“यस्य क्षयाय जिन्वथ” इति पादद्वये,
“आपो जनयथा च नः” इति पुनश्चिरसि च प्रोक्ष्य,
समस्तव्याहृतिभिरात्मानं परिषिञ्चेत् ॥

ततः प्राणानायम्य,

"श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं प्रातसंध्यायाम् अर्धप्रदानं करिष्ये"

इति सङ्कल्प्य

"अर्धप्रदानमन्त्रस्य
विश्वामित्र ऋषिः,
देवीगायत्री छन्दः,
सविता देवता"

इति न्यस्य "अर्धप्रदाने विनियोगः" इत्युक्त्वा,

राक्षसमुद्रा-रहितेनाज्जलिना तोयम् आदाय
भू-मध्य-पर्यन्तं समुद्भृत्य
स-प्रणव-व्याहृतिक-गायत्रीम् उच्चार्य
पाणि-द्वयम् उद्भृत्य
सूर्य-मण्डलान्तर्वर्तिने भगवते ऽर्धं दद्यात् ।
एवं त्रिः कुर्यात् ।

अर्धदानात् पूर्वम् उदये,
प्राणानायम्य,

"श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं
प्रातसन्ध्याकालातिक्रम-प्रायश्चित्तं
तुरीयार्धप्रदानं करिष्ये"

इति सङ्कल्प्य,

"तुरीयार्धप्रदानमन्त्रस्य
सान्दीपिनिर् ऋषिः,
देवी गायत्री छन्दः,
सविता देवता"

इति न्यस्य,
“तुरीयार्धप्रदाने विनियोगः” इत्युक्त्वा,

पूर्ववत् तोयम् आदाय,
उभयतस् सप्त-व्याहृति-सहितां गायत्रीम् उच्चार्य,
पूर्ववद् दत्वा,

शोधितं तीरं गत्वा,
समस्तव्याहृतिभिर् आत्मानं परिषिञ्च्य,
प्रदक्षिणं परिक्रम्य,
"असावादित्यो ब्रह्म" इति ध्यात्वा
स्व-गुरु--परम-गुरु-नामनी सङ्कीर्त्य,
आचम्य "ओं केशवं तर्पयामि" इत्यादिक्रमेण
केशवादीन् द्वादशान् सन्तर्प
आचामेत् ॥

०६ सन्ध्याजपविधि:①

अथ सन्ध्याजपविधि: ॥

ततो जपार्हस्थानं संप्रोक्ष्य,

आसनमन्त्रस्य पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः, सुतलं छन्दः, श्रीकूर्मो देवता

इति न्यस्य 'आसने विनियोगः' इत्युक्त्वा,

पृथिव्ये त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता ।
त्वञ्च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनम् ॥

इति भूमिं प्रार्थ्य तत्र स्थित्वा उत्तरीयं यज्ञोपवीताकारं धृत्वा

प्रणवस्य ऋषिब्रह्मा, देवीगायत्री छन्दः, परमात्मा देवता । भूरादिव्याहृतिसप्तकस्य
अत्रि-भृगु-कुत्स-वसिष्ठ-गौतम-काश्यपाङ्गिरस ऋषयः,
गायत्र्युष्णिंगनुष्टुब्धृतीपङ्कितित्रिष्टुप्जगत्यः छन्दाँसि,
अग्निवार्यकर्वाचीशवरुणेन्द्रविश्वदेवा देवताः । सावित्र्याः - ऋषिर्विश्वामित्रः देवी
गायत्री छन्दः, सविता देवता । गायत्रीशिरसः ब्रह्मा ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, परमात्मा
देवता

इति न्यस्य 'सर्वेषां प्राणायामे विनियोगः' इत्युक्त्वा, 'ओं भूः' इति पादयोः, 'ओं भुवः' इति
जड्घयोः, 'ओं सुवः' इति जान्वोः, 'ओं महः' इत्युदरे, 'ओं जनः' इति हृदये, 'ओं तपः' इति
मुखे, 'ओं सत्यम्' इति मस्तके चानङ्गुष्ठाभिरङ्गुलीभिर्न्यस्य श्वेत-श्याम-पीत-पिशङ्ग-रोहित-नील-
कनकवणीः अभ्याक्षसागप्यात्रवरहस्ताः सपवित्रचतुर्हस्ताः स्वचन्दनाद्यलङ्कृताः
सर्वाभरणभूषिताः सोपवीताः सजटाश्व सप्त व्याहृतिदेवताः ध्यात्वा, 'ओं तत् सवितुः ज्ञानाय
हृदयाय नमः' इत्यङ्गुष्ठयुक्ततर्जन्या हृदये, "यों वरेण्यं ऐश्वर्याय शिरसे स्वाहा"
इत्यनङ्गुष्ठाभिरङ्गुलीभिर्मस्तके, "ओं भर्गो देवस्य शक्त्यै शिखायै वषट्" इति मुष्टिना
अङ्गुष्ठनाळेन शिखामध्ये च न्यस्य, "ओं धीमहि बलाय कवचाय हुम्" इति कण्ठादिकट्यन्तां तनुं
पाणिभ्यां स्पृष्ट्वा, "ओं धियो यो नः तेजसे नेत्राभ्यां वौषट्" इति तर्जनीमध्यमाभ्यां युगपन्नेत्रद्वये
न्यस्य,

[[11]]

"ओं प्रचोदयात् वीर्यायास्त्राय फट्" इति सास्त्रछोटेन साङ्गुष्ठतर्जन्यग्रेण पूर्वाद्या दिशः वहन्याद्या
विदिशश्व बद्ध्वा,

मुक्ताविद्महेमनीलधवळच्छायैर्मुखैस्त्रीक्षणैः
युक्तामिन्दुकलानिबद्धमकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् ।
गायत्रीं वरदाभयाङ्गुशक्षाशः शुभ्रं कपालं गुणं
शङ्खचक्रमथारविन्दयुग्लं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥

इति सावित्रीदेवतां ध्यात्वा, "ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवसुवरोम्" इति शिरोमन्त्रेण
स्वपार्श्वं शिरःप्रभृतिपादान्तं कराभ्यां स्पृष्ट्वा,

अर्कमण्डलमध्यस्थं सूर्यकोटिसमप्रभम् । ब्रह्मादिसेव्यपादाब्जं नौमि ब्रह्म रमासखम्
॥

इति शिरोमन्त्रदेवतां ध्यात्वा, त्रिः प्राणानायम्य,

श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थम् अष्टोत्तरशतकृत्वः (अशक्तौ अष्टाविंशतिकृत्वः
दशकृत्वो वा) गायत्रीजपं करिष्ये

इति सङ्कल्प्य,

आयातु इत्यनुवाकस्य - वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, गायत्री देवता

इति न्यस्य 'गायत्र्यावाहने विनियोगः' इत्युक्त्वा,

आयातु वरदा देव्यक्षरं ब्रह्मसम्मितम् ।
गायत्री छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः ॥
ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि
विश्वायुस्सर्वमसि सर्वायुरभिभूरों गायत्रीमावाहयामि

इति गायत्रीं सूर्यमण्डले आवाह्य,

प्रातर्ध्यायामि गायत्रीं रविमण्डलमध्यगाम् ।
ऋग्वेदमुच्चारयन्तीं रक्तवर्णं कुमारिकाम् ॥
अक्षमालाकरां ब्रह्म देवत्यां हंसवाहनाम् ॥

इति ध्यात्वा,

[[12]]

प्रणवस्य-ऋषिर्ब्रह्मा, देवी गायत्री छन्दः, परमात्मा देवता । भूरादिव्याहृतित्रयस्य
अत्रिभृगुकुत्सा ऋषयः, गायत्र्युष्णिगनुष्टुभश्छन्दांसि, अग्निवाय्वर्का देवताः ।
सावित्र्याः ऋषिर्विश्वामित्रः, देवी गायत्री छन्दः, सविता देवता

इति न्यस्य 'प्रातस्सन्ध्याजपे विनियोगः' इत्युक्त्वा, अस्त्रमन्त्रेण करतलकरपृष्ठशुद्धिं संपाद्य गायत्र्या करव्यापकन्यासं कृत्वा करतलयोः प्रणवं न्यस्य 'ओं भूः' इति तर्जनीभायमङ्गुष्ठयोः, 'ओं भुवः' इत्यगुष्ठाभ्यां तर्जन्योः, 'ओं सुवः' इति तात्यां मध्यमयोः, 'ओं तत्सवितुरेण्यम्' इति ताभ्यामनामिकयोः, 'ओं भर्गो देवस्य धीमहि' इति कनिष्ठिकयोश्च न्यस्य 'ओं धियो यो नः प्रचोदयात्' इति करद्वयेऽपि तलपृष्ठपरामर्शं कृत्वा, गायत्र्या पाणिभ्यां शिरःप्रभृतिपादान्तं पार्श्वस्पर्शरूपं व्यापकन्यासं कृत्वा, 'ओं भूः ज्ञानाय हृदयाय नमः' इति अङ्गुष्ठयुक्ततर्जन्या हृदये, 'ओं भुवः ऐश्वर्याय शिरसे स्वाहा' इत्यनङ्गुष्ठाभिरङ्गुलीभिर्मस्तके 'ओं सुवः शक्त्यै शिखायै वषट्' इत्यङ्गुष्ठालेन मुष्टिना शिखामध्ये च न्यस्य 'ओं तत्सवितुरेण्यं बलाय कवचाय हुम्' इति कण्ठादिकठन्यां तनुं पाणिभ्यां स्पृष्टा, 'ओं भर्गो देवस्य धीमहि तेजसे नेत्राभ्यां वौषट्' इति तर्जनीमध्यमाभ्यां युगपत्रेत्रयोर्न्यस्य, 'ओं धियो यो नः प्रचोदयात् वीर्यायास्त्राय फट्' इति सास्त्रच्छोटेन साङ्गुष्ठतर्जन्यग्रेण पूर्वाद्या दिशो वहन्याद्या विदिशश्च बद्ध्वा,

यो देवस्सविताऽस्माकं धियो धर्मादिगोचरा: ।
प्रेरयेत् तस्य यद्वर्गस्तद्वरेण्यमुपास्महे ॥

इति गायत्र्यर्थं विचिन्त्य,

[[13]]

आदित्यमण्डले देवीभूषणायुधादिसहित भगवन्तं ध्यात्वा कनिष्ठिकामूलमारभ्य प्रादक्षिण्येन गणयन् यथासङ्करूपं जपं कृत्वा त्रिः सकृद्वा प्राणानायम्य, 'श्रीभगवदाज्ञया भगवत्रीत्यर्थं प्रातस्सन्ध्योपस्थानं करिष्ये' इति संकल्प्य 'उत्तम इत्यनुवाकस्य वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, गायत्री देवता' इति न्यस्य 'गायत्र्युद्गासने विनियोगः' इत्युक्त्वा अज्जलिं बद्ध्वा, उत्तरीयं कटौ धृत्वा,

उत्तमे शिखरे देवि भूम्यां पर्वतमूर्धनि ।
ब्राह्मणेभ्यो ह्यनुज्ञानं गच्छ देवि यथासुखम् ॥

इति गायत्रीमुद्गास्य

मित्रस्येति ऋकत्रयस्य - विश्वामित्र ऋषिः, मीरुट्गायत्रीत्रिष्टुभच्छन्दाँसि, मित्रो देवता

इति न्यस्य 'प्रातस्सन्ध्योपस्थाने विनियोगः' इत्युक्त्वा अज्जलिं बद्ध्वा,

ओं मित्रस्य चर्षणी धृतश्श्रवो देवस्य सानसिम् ।

सत्यं चित्रश्रवस्तमम्[[??]] ।

मित्रो जनान् यातयति प्रजानान् मित्रो दाधार पृथिवीमुतद्याम् ।

मित्रः कृष्णरनिमिषाभिच्छै सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम । प्रसमित्रमर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य[त्यः??]] शिक्षति व्रतेन ।

मँहन्यते न जीयते त्वोतो नैनमँहो अश्वोत्यन्तितो न दुरात्

इत्यादित्यमण्डलान्तस्थं भगवन्तमुपस्थाय, सन्ध्यादिदेवताः, सप्रदक्षिणम् 'ओं सन्ध्यायै नमः, ओं गायत्रै नमः, ओं सावित्रै नमः, (ओं सावित्रै नमः, ओं गायत्रै नमः) ओं सरस्वतै नमः, ओं सर्वार्थ्यो देवतार्थो नमो नमः' इति प्रह्लाङ्गं प्रणम्य 'कामोऽकार्ष्णन्मन्युरकार्षीत्' इत्युक्त्वा त्रयीतनुं प्रणम्य 'ओं प्राच्यै दिशे नमः, ओं दक्षिणस्यै(णायै) दिशे नमः, ओं प्रतीच्यै दिशे नमः ओम् उदीच्यै दिशे नमः, ओम् ऊर्ध्वाय नमः, ओम् अधराय नमः, ओम् अन्तरिक्षाय नमः, ओं भूस्यै नमः, ओं विष्णवे नमः' इति दिगादिनमस्कारं तत्तदाभिमुख्येन कृत्वा सवितृमण्डले भगवन्तं पूर्ववत् ध्यात्वा,

[[14]]

शङ्खचक्रगदापाणे द्वारकानिलयाच्युत ।
गोविन्दपुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम् ॥

इत्यनुसन्धाय,

ओं नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।
जगद्विताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥

इति भगवन्तमभिवादयेत् ।

०७ अष्टाक्षरजपविधि:①

अथ अष्टाक्षरजपविधि: ॥

ततः आसीनः उत्तरीयं सूत्राकारं धृत्वा पञ्चविंशतिकृत्वो द्वादशकृत्वो वा मनसाऽष्टर्तितेन [[९९र्तितेन??]] मूलमन्त्रेण त्रिः सकृद्वा प्राणानायम्य 'श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं प्रातस्मध्यायामष्टाक्षरजपं करिष्ये' इति सङ्कल्प्य 'भगवानेवाष्टाक्षरजपं स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति' इत्यनुसन्धाय, 'अष्टाक्षरमन्त्रस्य - नारायणं ऋषिः देवीगायत्री छन्दः, नारायणो देवता' इति मुखादौ ऋषिष्ठन्दोदेवता न्यस्य अज्जलिं बद्ध्वा 'अं बीजम्, आय शक्तिः, मं कीलकम्, ह्नी कवचम्, ऐम् अस्त्रं, शुक्लो वर्णः, उदात्स्वरः, बुद्धिस्तत्त्वम्, वैकुण्ठ-क्षेत्रम्, जीवपरयोरस्वस्वामिभावस्मबन्धः, नारायणप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः', इत्युक्त्वा, मूलमन्त्रेण कूर्परमारभ्याङ्गुल्यग्रपर्यन्तं हस्तौ परस्परं त्रिः परामृश्य हस्तयोर्मन्त्रस्य व्यापकन्यासं कृत्वा,

ओम् ओम् अङ्गुष्ठाभ्यां नमः, ओं नमः तर्जनीभ्यां नमः, ओं नारायणाय मध्यमाभ्यां नमः, ओम् ओम् अनामिकाभ्यां नमः, ओं नमः कनिष्ठिकाभ्यां नमः, ओं नारायणाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः, ओम् ओं ज्ञानाय हृदयाय नमः,

[[15]]

ओं नमः ऐश्वर्यय शिरसे स्वाहा, ओं नारायणाय शक्त्यै शिखायै वषट्, ओम् ओं बलाय कवचाय हुम्, ओं नमः तेजसे नेत्राभ्यां वौषट्, ओं नारायणाय वीर्यायास्त्राय फट्

इति गायत्रीप्रकरणोक्तरीत्या करन्यासाङ्गन्यासौ कृत्वा,

अस्मद्देशिकमस्मदीयपरमाचार्यानशेषान्त्रयी-
चूडादेशिकतदुर्घन् यतिवरं पूर्णं मुनिं यामुनम् ।
रामं पदाविलोचनं मुनिवरं नाथं शठद्वेषिणं
सेनेशं श्रियमिन्दिरासहचरं नारायणं संश्रये ॥

इत्यनुसन्धाय, स्वस्य मन्त्रोपदेष्टरं तदुरुंश्व तत्तच्छलोकेनानुसन्धाय,

अष्टाक्षरं तस्य ऋषिं तच्छन्दस्तस्य दैवतम् ।
तच्छक्तिबीजप्रणवान् तस्य शिरसा प्रणमाम्यहम् ॥

इति मन्त्रादीन् प्रणम्य,

सव्यं पादं प्रसार्य श्रितदुरितहरं दक्षिणं कुञ्चयित्वा
जानुन्याधाय सव्येतरमितरभुजं नागभोगे निधाय ।

पश्चाद्वाहुद्येन प्रतिभटशमने धारयन् शङ्खचक्रे
देवीभूपादिजुष्टो जनयतु जगतां (मम तत्) शर्म वैकुण्ठनाथः ॥

इति वैकुण्ठनाथं ध्यात्वा,

ज्ञानानन्दस्वरूपोऽहं विष्णोश्शेषो न कस्यचित् ।
प्रपत्तिः क्रियते नारायणकैङ्कर्यमस्तु मे ॥

इत्यष्टाक्षरार्थं चिन्तयन् यथाशक्ति जपेत् । जपमध्ये सम्भाषणे श्रीकृष्णं ध्यात्वा कीर्तयेत् । तत् आचम्य,

भगवानेव प्रातस्सन्ध्योपासनाख्यमष्टाक्षरजपाख्यञ्च कर्म कारितवान्

इत्यनुसन्दध्यात् ॥

०८ आधारशक्तिर्पणक्रमः①

अथ आधारशक्तिर्पणक्रमः ।

उत्तरीयं कटौ बद्ध्वा द्विराचम्य प्राणान् आयम्य, "श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थम्
आधारशक्त्यादितर्पणं करिष्ये" इति सङ्कल्प्य,

भगवानेवाऽधारशक्त्यादितर्पणं स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति

इत्यनुसन्धाय, गुर्वाह्निकोक्तप्रकारेणैव कुर्यात् । कदाचित् तथाकरणाशक्तौ तु -

ओम् आधारशक्त्यै नमः, ओं प्रकृत्यै नमः, ओम् अखिलजगदाधाराय कूर्मरूपिणे
नारायणाय नमः, ओम् अनन्ताय नागराजाय नमः, ओं भूं भूम्यै नमः, ओं
श्रीवैकुण्ठेभ्यो दिव्यलोकजनपदनगरविमानेभ्यो नमः, ओम् आनन्दमयाय
दिव्यमण्टपरत्नाय नमः, ओम् आस्तरणरूपाय अनन्ताय नागराजाय नमः, ओं
धर्मादिभ्यः पीठपादेभ्यो नमः, ओम् अधर्मादिभ्यः पीठगात्रेभ्यो नमः, ओम् एभिः
परिच्छिन्नतनवे पीठभूते नागराजाय नमः, ओम् अष्टदलपद्माय नमः, ओं
विमलादिभ्यश्चामरहस्ताभ्यो नमः, ओं जगत्प्रकृतये दिव्ययोगपीठाय नमः, ओं
दिव्ययोगपर्यङ्काय नमः, ओं सहस्रफणामणिमण्डिताय अनन्ताय नागराजाय नमः,
ओं पादपीठात्मने अनन्ताय नागराजाय नमः, ओं
सर्वपरिवाराणामनन्तगरुडविष्वक्सेनानाज्च पद्मासनेभ्यो नमः, ओम् अस्मद्गुरुभ्यो
नमः, ओं नमो नारायणाय, ओं लक्ष्म्यादिभगवहिव्यमहिषीभ्यो नमः, ओं
किरीटादिभ्यो दिव्यभूषणेभ्यो नमः, ओं सुदर्शनादिभ्यो दिव्यायुधेभ्यो नमः, ओं
सर्वाभ्यः पादारविन्दसंवाहिनीभ्यो नमः, ओम् अनन्ताय नागराजाय नमः, ओं
भगवत्परिजनेभ्यो नमः, ओं भगवत्पादुकाभ्यां नमः, ओं भगवत्परिच्छदेभ्यो नमः,

[[17]]

ओं वैनतेयाय नमः, ओं भगवते विष्वक्सेनाय नमः, ओं गजाननादिभ्यो
विष्वक्सेनपरिजनेभ्यो नमः, ओं चण्डादिभ्यो द्वारपालेभ्यो नमः, ओं कुमुदादिभ्यो
गणाधिपतिभ्यः सवाहनपरिवारप्रहरणेभ्यो नमः, ओं सर्वेभ्यो भगवत्पारिषदेभ्यो नमः

इत्यञ्जलिना सन्तर्प्य आचम्य, "भगवानेवाऽधारशक्त्यादितर्पणाख्यं कर्म कारितवान्
इत्यनुसन्दध्यात् ॥

०९ देवर्षिकाण्डर्षिपितृतर्पणक्रमः①

अथ देवर्षिकाण्डर्षिपितृतर्पणक्रमः ।

आचम्य प्राणानायम्य, "श्रीभगवदाज्ञया भगवतीत्यर्थे देवर्षिकाण्डर्षिपितृतर्पणं करिष्ये" इति सङ्कल्प्य,

भगवानेव देवर्षिकाण्डर्षिपितृतर्पणाख्यं कर्म स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति

इत्यनुसन्धाय, पूर्ववत् देवर्षितर्पण(पु.४) कृत्वा,

ओं प्रजापतिं काण्डऋषिं तर्पयामि, ओं सोमं काण्डऋषिं तर्पयामि, ओं अग्निं काण्डऋषिं तर्पयामि, ओं विश्वान् देवान् काण्डऋषीस्तर्पयामि, ओं सांहितीर्देवता उपनिषदस्तर्पयामि, ओं याज्ञिकीर्देवता उपनिषदस्तर्पयामि, ओं वारुणीर्देवता उपनिषदस्तर्पयामि, ओं ब्रह्माण्ँस्वयम्भुवं तर्पयामि, ओं सदसस्पतिं तर्पयामि ॥

इत्युद्घृख एव तर्पयित्वा, पूर्ववत् पितृतर्पणं कुर्यात् ॥ उपवीती आचम्य, भगवानेव देवर्षिकाण्डर्षिपितृतर्पणाख्यं कर्म कारितवान् इत्यनुसन्धाय, निवीती स्नानवस्त्रं चतुर्गुणीकृत्य शोधिते तीरे,

ये के चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रजा मृताः ।
ते गृह्णन्तु मया दत्तं वस्त्रनिष्ठीडनोदकम् ॥

इति मन्त्रेणापसव्यं निष्ठीङ्ग वामप्रकोष्ठे विन्यस्य उपवीती आचम्य, 'हे गङ्गे ममात्मनि समागच्छ' इति गङ्गामुदकाज्जलिना संहरेत् ॥

[[18]]

१० ब्रह्मयज्ञक्रमः①

अथ ब्रह्मयज्ञक्रमः ॥

ततो द्विराचम्य प्राणानायम्य, "श्रीभगवदाज्ञाया भगवत्त्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये" इति सङ्कल्प्य, "भगवानेव ब्रह्मयज्ञाख्यं कर्म स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति" इत्यनुसन्धाय "विद्युदसि विद्य मे पाप्मानमृतात् सत्यमुपैमि" इति दक्षिणहस्तेन तोयेन वामकरतलं संमृज्य तूष्णीं त्रिपः प्राश्य द्विः परिमृज्य सकुदुपस्पृश्य शिरस्सर्वभिरङ्गुलीभिः, चक्षुषी अनामिकया, नासिके तर्जन्या, श्रोत्रे कनिष्ठिकया, हृदयं तलेन वोपस्पृश्य परिशुद्धप्रदेशे आसीनः उत्तरीयमुपवीतसमानाकारं धृत्वा त्रिस्सकृद्वा प्राणान् आयम्य, वामगुल्फोपरि दक्षिणोरुं वामोरुपरि दक्षिणगुल्फञ्च कृत्वा दक्षिणजानुनि पाणी दक्षिणोत्तरौ कृत्वा,

ओं भूः तत्सवितुर्वरिण्यं, ओं भुवः भर्गो देवस्य धीमहि, ओं सुवः धियो यो नः प्रचोदयात्, ओं भूः तत्सवितुर्वरिण्यं भर्गो देवस्य धीमहि, ओं भुवः धियो यो नः प्रचोदयात्, ओं सुवः तत्सवितुर्वरिण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्, ओं भूर्भुवस्सुवः तत्सवितुर्वरिण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

इत्युक्त्वा, वेदानामादिभागान् उक्त्वा पुरुषसूक्तम्, तत्राशक्तौ दशकृत्वो गायत्रीं जपित्वा उत्थाय, 'ओं भूर्भुवस्सुवस्सत्यं तपश्श्रद्धायां जुहोमि' इत्युक्त्वा,

ओं नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः । नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

इति त्रिरुक्त्वा, 'वृष्टिरसि वृश्च मे पाप्मानमृतात् सत्यमुपागाम्' इति पूर्ववत् संमृज्याचम्य, "भगवानेव ब्रह्मयज्ञाख्यं कर्म कारितवान्" इति सात्विकत्यागं कुर्यात् ॥

[[19]]

११ अभिगमनम्①

अथ अभिगमनम् ॥

ततो गृहमागत्य पादौ हस्तौ च प्रक्षाल्याऽचम्य, यथा सूत्रमौपासनं कृत्वा स्वाचार्गृहं गत्वा
गुरुपरम्परानुसन्धानपूर्वकं प्रणम्य, कूर्मादीन् दिव्यलोकमिति श्लोकमनुसन्धाय
चण्डप्रचण्डद्वारपालकानुजां लब्ध्वा,

कौसल्या सुप्रजा राम पूर्वसन्ध्या प्रवर्तते ।
उत्तिष्ठ नरशर्दूल कर्तव्यं देवमाहिकम् ॥
वीर सौम्य विबुध्यस्व कौसल्यानन्दवर्धन ।
जगद्धि सर्वं स्वपिति त्वयि सुप्ते नराधिप ॥
यामिन्यपैति यदुनाथ विमुञ्च निद्रा- मुन्मेषमृच्छति तवोन्मिषितेन विश्वम् ।
जातस्त्वयं खतु जगद्धितमेव कर्तु
धर्मप्रवर्तनधिया धरणीतलेऽस्मिन् ॥
सुखाय सुप्रातमिदं तवास्तु जगत्पते जागृहि नन्दसूनो ।
अभ्योजमन्तश्शयमञ्जुतारलोलम्बमुन्मीलतु लोचनं ते ॥

इति भगवन्तं प्रबोध्य मनसा पुष्पादिभिरभ्यर्थ्यं प्रणम्य द्वयमुच्चार्य,

सायन्तनाभियानान्तकैङ्कर्यस्य विरोधिनम् ।
पापराशेण दयासिन्धो विनतस्यास्य नाशय ॥

इति प्रार्थ्य पुनः प्रणम्य, "भगवानेवाभिगमनाख्यं कर्म कारितवान्" इति सात्त्विकत्यागं कृत्वा,
'अभिगमनेनानेन भगवान् प्रीयतां वासुदेवः' इत्यनुसन्धीत ॥

१२ उपादानम्①

अथोपादानम् ॥ (२) अथ "कृतज्य करिष्यामि, उपादानेन भगवन्तं वासुदेवमर्चयिष्यामि" इति सङ्कल्प्य, 'भगवानेव उपादानाख्यं कर्म स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति' इत्यनुसन्धाय,

[[20]]

तुलस्यमृतजन्मासि सदा त्वं केशवप्रिये ।
केशवार्थं लुनामि त्वां वरदा भव शोभने ॥
मोक्षैकहेतो धरणिप्रसूते विष्णोस्समस्तस्य गुरोः प्रिये ते ।
आराधनार्थं पुरुषोत्तमस्य लुनामि पत्रं तुलसि क्षमस्व ॥
प्रसीद मम देवेशि प्रसीद हरिवल्लभे ।
क्षीरोदमथनोद्भूते तुलसि त्वं प्रसीद मे ॥

इति मन्त्रैः तुलसीं गृह्णीयात् । भानुभौमशुक्रवासरेषु, द्वादश्यमावास्या पौर्णमासीषु,
सर्वविधश्राद्ब्रह्मेषु च तुलसीं न गृह्णीयात् । तद्ब्रह्मेषुपादानकाल एव गृह्णीयात् । अस्त्रमन्त्रेण
समित्युष्णादिकं गृह्णीयात् । प्रथमं 'हुँ' इति स्पृष्टवा,

विरिज्जन सहोत्पन्न परमेष्ठिनिसर्गज ।
नुद सर्वाणि पापानि दर्भं स्वस्तिकरो मम ॥

इति मन्त्रेण दर्भान् गृह्णीयात् । अवकाशे सति मन्त्रजपादिकं कुर्यात् । ततः, 'भगवानेव
उपादानाख्यं कर्म कारितवान्' इत्यनुसन्धाय, 'उपादानेन भगवान् प्रीयतां वासुदेवः' इत्युपादानं
समर्पयेत् ॥

१३ इज्या①

अथेज्या ॥ (३)

कृतज्च करिष्यामि इज्यया भगवत्कर्मणा भगवन्तं वासुदेवमर्चयिष्यामि

इति इज्यां संकल्प्य, "भगवानेव इज्याख्यं कर्म स्वस्मै स्वप्रीतये खयमेव कारयति" इति सात्त्विकत्यागं कृत्वा, मूलमन्त्रप्राणायामजपरूपं मान्त्रस्नानं भगवद्विग्रहचिन्तनसहिततपादाङ्गुष्ठजदिव्योदकसिक्तस्वाङ्गकत्वचिन्तनरूपं मानसस्नानञ्च कृत्वा,

[[21]]

सुप्रक्षाळितपाणिपादो द्विराचम्य, "श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं माध्याह्निकसन्ध्यामुपासिष्ये" इति सङ्कल्प्य, सात्त्विकत्यागं कृत्वा न्यासपूर्वकमापो हिष्टेत्यादिभिः पूर्ववत् प्रोक्ष्य, 'आपः पुनन्तु इत्यनुवाकस्य - आप ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, ब्रह्मणस्पतिर्देवता' इति न्यस्य, 'अपां प्राशने विनियोगः' इत्युक्त्वा,

ओम् आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवीं पूता पुनातु माम् ।

पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम् ।

यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्शरितं मम । सर्वे पुनन्तु मामापोऽसताज्च प्रतिग्रहं स्वाहा ॥

इत्यनुवाकेन चुल्केन अपः प्राश्याचम्य, न्यासपूर्वकं 'दधिक्राट्णण' [[??]] इत्यादिभिः पूर्ववत् प्रोक्ष्य, प्राणान् आयम्य 'माध्याह्निकसन्ध्यायामर्घ्यप्रदानं करिष्ये' इति संकल्प्य न्यासपूर्वकम् एकमर्घ्यं दत्त्वा अष्टममुहूर्तातिक्रमे प्राणान् आयम्य, "माध्याह्निकसन्ध्याकालातिक्रमप्रायश्चित्तं द्वितीयार्थ्यप्रदानं करिष्ये" इति सङ्कल्प्य, प्रायश्चित्तार्थ्यमन्त्रेण दत्त्वा शोषं पूर्ववत् कुर्यात् । सङ्कल्पावसरेषु माध्याह्निकसन्ध्येति वदेत् । प्रातर्ध्यायामीत्यस्य स्थाने,

मध्यन्दिने तु सावित्रीं रविमण्डलमध्यगाम् ।

यजुर्वेदं व्याहरन्तीं श्वेतां शूलकरां शिवाम् ॥ युवतीं रुद्रदेवत्यां ध्यायामि वृषवाहनाम् ।

इति ध्यायेत् । जपानन्तरं गायत्रीमुद्दास्य उपस्थानावसरे

आसत्येनेति ऋक्षट्कस्य-हिरण्यस्तूप ऋषिः, आद्ययोः त्रिष्टुप्चतसॄणां गायत्रीजगत्युष्णिकित्रिष्टुभश्छन्दांसि, सविता देवता

इति न्यस्य, "माध्याह्निकसन्ध्योपस्थाने विनियोगः" इत्युक्त्वा अज्जलिं बद्ध्वा,

[[22]]

आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यञ्च ।
 हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन् ।
 उद्धयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् ।
 देवं देवता सूर्यमग्नम् ज्योतिरुत्तमम् ।
 उद्धयं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
 दृशे विश्वाय सूर्यम् ।
 चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षसूर्य
 आत्मा जगतस्तस्युषश्च ।
 तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥

इत्युक्त्वा, व्योममुदाद्वारा दक्षिणेन नेत्रेण सूर्यमवलोकयन्,

पश्येम शरदशशतम्, जीवेम शरदशशतम्, नन्दाम शरदशशतम्, मोदाम शरदशशतम्,
 भवाम शरदशशतैश्चृणवाम शरदशशतम्, प्रब्रवाम शरदशशतम्, अजीतास्त्याम
 शरदशशतम्, ज्योक्च सूर्य दृशे

इत्युक्त्वा अञ्जलि बद्ध्वा,

य उदगान्महतोऽर्णवाद्विभ्राजमानस्सरिरस्य मध्यात्समा वृषभो लोहिताक्षसूर्यो
 विपश्चिन्मनसा पुनातु ॥

इत्युच्चार्य शेषं पूर्ववत् कृत्वा यथाशक्त्यष्टाक्षरं जपित्वा, "भगवानेव
 माध्याह्निकसन्ध्योपासनमष्टाक्षरजपञ्च कारितवान्" इति सात्त्विकत्यागं कुर्यात् ॥

१४ इज्याराधनम्①

अथ इज्याराधनम् ॥

अथ सुप्रक्षालितपाणिपादो द्विराचम्य, यागगृहसमीपं गत्वा चण्डादीन् ध्यात्वा प्रणम्य स्वप्रवेशानुज्ञां भावयित्वा दक्षिणपादविन्यासपूर्वकं यागगृहं प्रविश्य अष्टाङ्गप्रणामान् कृत्वा, उत्तरीयं ब्रह्मसूत्रसमानाकारं धृत्वा, दक्षिणहस्तेन मूलमन्त्रेण घण्टानादं कृत्वा त्रिः करध्वनिं कृत्वा सालग्रामशिलापेटिकामुद्घात्य अञ्जलिं कृत्वा भगवतः पुरस्तात् दक्षिणतो दर्भखण्डौ निक्षिप्य "आसनमन्त्रस्य...देवता" इति न्यस्य

[[23]]

'आसने विनियोगः' इत्युक्त्वा, 'पृथ्वे...आसनम्' इति भूमि प्रार्थ्य तत्रासीनः,

अस्मद्देशिकमस्मदीयपरमाचार्यान् अशेषान् त्रयी-
चूडादेशिकतद्गुरुन् यतिवरं पूर्णं मुनिं यामुनम् ।
रामं पद्मविलोचनं मुनिवरं नाथं शठद्वेषिणं
सेनेशं श्रीयमिन्दिरासहचरं नारायणं संश्रये ॥

इत्यनुसन्धाय द्वयमुच्चार्य,

अखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतान !
स्वेतरसमस्तवस्तुविलक्षणानन्तज्ञानानन्दैकस्वरूप !
लावण्ययौवनाद्यनन्तगुणगणनिधिदिव्यरूप ! अनन्तकल्याणगुणगणोपेत !
अनन्तदिव्यभूषणभूषित ! अनन्तदिव्यायुधोपेत ! उभयविभूतिनाथ ! श्रीमन्नारायण
! अनन्यशरणः त्वत्पादारविन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये

इत्यनुसन्धाय सर्वदिव्यभूषणायुधपरिमण्डितं कमलालंकृतवक्षस्थलं भगवद्विग्रहमापादचूडं यथाशक्ति ध्यायेत् । ततस्तज्जनितातिमानप्रीतिप्रेरितः अष्टाविंशतिकृत्वो मनसा आवर्तिनेन मूलमन्त्रेण प्राणानायम्याज्जलिं बद्ध्वा,

ओं कृतज्ज्व करिष्यामि भगवन् नित्येन भगवत्रीत्यर्थेन
महाविभूतिचातुरात्म्यभगवद्वासुदेवपादारविन्दार्चनेन इज्याराधनेन भगवत्कर्मणा
भगवन्तं वासुदेवमर्चयिष्यामि

इति सङ्कल्प्य,

ओं भगवतो बलेन भगवतो वीर्येण भगवतस्तेजसा भगवतः कर्मणा भगवतः कर्म करिष्यामि भगवतो वासुदेवस्य

इति बलमन्त्रमनुसन्धाय,

भगवानेव स्वकीयेन मया स्वकीयैरुपकरणैरौपचारिकादिकान् भोगान् स्वप्रीतये
प्रतिपादयति

इत्यनुसन्धीत ॥

"ओं लां नमः पराय सर्वात्मने नमः" इति पादयोः, "ओं वां नमः पराय निवृत्यात्मने नमः" इति गुह्ये, "ओं रां नमः पराय विश्वात्मने नमः" इति हृदये, "ओं यां नमः पराय पुरुषात्मने नमः" इति नासाग्रे,

[[24]]

"ओं षौम् नमः पराय परमेष्ठ्यात्मने नमः" इति मूर्धिं च न्यस्य, द्वादशकृत्वष्टड्वारं वाऽध्यस्तेन मूलमन्त्रेण सकृत्प्राणानायम्य मूलमन्त्रमुच्चरन् नाभिं स्पृष्ट्वा, मन्त्रोद्भूतवायुना तत्त्वक्रमेण शरीरं शोषितं ध्यात्वा, पुनरपि तथैव प्राणानायम्य मन्त्रमुच्चरन् हृदयं स्पृष्ट्वा मन्त्रोद्भूतचक्राग्निज्वालया शरीरं दग्धं ध्यात्वा स्वात्मानं भगवद्विक्षिणपादाङ्गुष्ठे प्रविष्टं मूलेन ध्यात्वा, पूर्ववत् प्राणानायम्य भगवत्कैङ्कर्ययोग्यं ध्यात्वा, तस्माद्विनिर्गत्य तद्वामपादाङ्गुष्ठस्याधस्तात् स्थितं मूलेन ध्यात्वा तन्निस्सृतामृतरसेनाभिषिक्तं ध्यात्वा, भगवत्प्रसादेन दिव्यशरीरलाभमनुसन्धाय, तस्मिन् शरीरे 'ओं षौं नमः पराय परमेष्ठ्यात्मने नमः' इति मूर्धिं, 'ओं यां नमः पराय पुरुषात्मने नमः' इति नासाग्रे, 'ओं रां नमः पराय विश्वात्मने नमः' इलि हृदये, 'ओं वां नमः पराय निवृत्यात्मने नमः' इति गुह्ये, "ओं लां नमः पराय सर्वात्मने नमः" इति पादयोश्च न्यस्य, पूर्ववत् प्राणानायम्य भगवद्वामपादाङ्गुष्ठविनिस्सृतामृतधारया शरीरमभिषिक्तं कृतलाज्जनं धृतोर्ध्वपुण्ड्रज्ज्व ध्यायेत् ॥ अथ 'अष्टाक्षरमन्त्रस्य नारायणं ऋषिः' इत्यादिपूर्वोक्तरीत्या ऋष्यादिन्यासं कृत्वा 'आराधने विनियोगः' इत्युक्त्वा पूर्ववत् पदन्यासं कृत्वा, हृदयकमले अत्यद्भूतदिव्यमङ्गलविग्रहविशिष्टं भगवन्तं ध्यात्वा, अर्ध्य-पाद्य-आचमनीय-गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-नैवेद्यादिभिर्मानसैर्भागैः यथाशक्त्यभ्यर्च्य, उत्थायाज्जलिं बद्ध्वा,

भगवन् पुण्डरीकाक्ष हृद्यागं तु मया कृतम् ।
आत्मसात्कुरु देवेश बाह्यस्त्वां सम्यगर्चये ॥

[[25]]

विभो सकललोकेश प्रणतार्तिहराच्युत । त्वां भक्त्या पूजयाम्यद्य भोगैरर्घर्दिभिः
क्रमात् ॥

इति विज्ञाप्य यागवेदिकायां स्वस्य वामभागे तोयपूर्णं पात्रं निधाय तस्मिन् एलाचूर्ण-
कुङ्कुमकुसुम-कर्पूरादिपरिमलद्रव्यं तुलसीदलं पुष्पज्ज्व निक्षिप्य, मूलमन्त्रेण वामकरानुसृतेन
दक्षिणकरेण सप्तकृत्वोऽभिमन्त्र्य, मूलमन्त्रेण तथैव 'शोषयामि दाहयामि प्लावयामि' इति
शोषणादिकं कृत्वा 'दिव्यामृतमयं तोयमुत्पादयामि' इति मूलमन्त्रेणोत्पाद्यास्त्रमन्त्रेण संरक्ष्य

सुरभिमुद्रां प्रदर्श्य, पात्रं तत्रैव स्थापयेत् । अन्यानि भगवदाराधनार्थानि गन्धपुष्पादिद्रव्याणि तत्रैव स्ववामभागे निधाय, मूलमन्त्रेण पूर्ववत् शोषणादिकं कृत्वा, अस्त्रमन्त्रेण संरक्ष्य सुरभिमुद्रां प्रदर्श्य तत्रैव स्थापयेत् ॥ ततः पुरतो निहिते पानपीठे आग्नेयादिषु विदिक्षु क्रमेणार्थ्य-पाद्य-आचमनीय-स्नानीयपात्राणि मध्ये सर्वार्थतोयपात्रञ्च निधाय, मूलमन्त्रेण तोयान्तरेण तानि प्रक्षाल्य शोषणादिकं कृत्वा वामभागस्थापितेन अभिमन्त्रितेन तोयेन तानि मूलमन्त्रेण पूरयित्वा, तेषु तुलसीदलानि निक्षिप्य, वामपाण्यनुसृतेन दक्षिणपाणिना अर्घादिपात्राणि स्पृशन् मूलमन्त्रोच्चारणपूर्वकं

ॐ नमो भगवते अर्थं परिकल्पयामि, ॐ नमो भगवते पाद्यं परिकल्पयामि

इत्यादिरीत्या अर्घादीनि परिकल्पयेत् ।

[[26]]

ततः अर्घपात्रात् तोयमुद्भरिण्य आदाय, यागवेदिकां सर्वाणि यागद्रव्याणि आत्मानञ्च पृथक्पृथक्सम्प्रोक्ष्य, सालग्रामशिलायाम् अनन्तदिव्यभूषणायुधोपेतां दिव्यरत्नमयासनगताम् इन्दिरालङ्कृतवक्षस्थलां स्वाभिमतां काज्चित् भगवन्मूर्तिं पञ्चोपनिषन्मन्त्रैः ध्यात्वा 'भगवन्! समाराधनाभिमुखो भव' इति प्रार्थ्य मूलमन्त्रेण दण्डाङ्गप्रणामान् कृत्वा,

ब्रह्माद्याः सकला देवा यं न स्मर्तुमपीश्वराः ।
स एष भगवानद्य मम प्रत्यक्षताङ्गतः ॥

इति हृष्टो भूत्वा,

स्वागतं भगवन्नद्य मां तारयितुमागतः ।
धन्योऽस्यनुगृहीतोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृपानिधे ॥

इति स्वागतं निवेद्य,

सान्निध्यं कुरु देवेश सर्वदा सर्वकामद ।
द्रव्यमन्त्रक्रियाभक्तिश्रद्धाहानि सह प्रभो ॥

इति सान्निध्यम् अपराधसहनञ्च प्रार्थ्य, पूर्वोक्तरूपं शुभाश्रयं पुनरपि ध्यात्वा प्रणम्य मूलमन्त्रमुच्चरन्, 'भगवन् अयमात्मा तत्रैव' इत्यनुसन्दधीत । ततः,

इज्याकालस्तृतीयोऽयमहोशस्मुपागतः ।
समृताश्वैव सम्भाराः कल्पितान्यासनानि च ॥
अवलोकनदानेन तत्सर्वं सफलं कुरु ।
मदनुग्रहाय कृपया त्वमत्रागन्तुर्महसि ॥

१५ मन्त्रासनम्①

(मन्त्रासनम्) इति विज्ञाप्य मनसा मूलमन्त्रेण मन्त्रासनं समर्प्य तत्रोपविष्टं भगवन्तं ध्यात्वा उद्धरिण्या अर्थमादाय 'भगवन् अर्थमवलोकय प्रतिगृहीष्व' इति प्रार्थ, घण्टां वामेन नादयन् मूलमन्त्रेण भगवद्वक्षिणहस्ते मनसा किञ्चित् समर्प्य, शेषं पीठस्य प्राभागस्थापिते प्रतिग्रहपात्रे प्रक्षिपेत् ॥

१६ स्नानासनम्①

(स्नानासनम्)

सदा संवाह्यमानं ते नित्यादैश्वरणद्वयम् ।
ममापि करयोरद्य निधेहि करुणानिधे ॥

इति प्रार्थ्य, पाद्यमादाय, 'भगवन् पाद्यमवलोकय प्रतिगृहीष्व' इति प्रार्थ्य

[[27]]

प्रार्थ्य मूलमन्त्रेण मनसा पादयोः किञ्चित् समर्प्य शेषं तस्मिन्नेव पात्रे प्रक्षिपेत् । पाद्यं द्विर्दद्यात् । ततः आचमनीयमादाय 'भगवन् आचमनीयमवलोकय प्रतिगृहीष्व' इति प्रार्थ्य दक्षिणहस्ते मनसा मूर्जेन किञ्चित् समर्प्य शेषं तस्मिन्नेव पात्रे प्रक्षिपेत् । आचमनीयं त्रिदद्यात् । ततः 'गन्धपुष्पधूपदीपादीन् अवलोकय प्रतिगृहीष्व' इति प्रार्थ्य सर्वार्थतोयेन तान् मूलेन समर्प्य,

भगवन् एतदासनानुबन्धिनस्सर्वान् अपराधान् क्षमस्व, प्रीयतामनेन वासुदेवः

इत्यनुसन्दधीत । ततः 'आत्मात्मीयं सर्वं नित्यकिङ्करत्वाय स्वीकुरु' इति प्रार्थ्य, बाह्यमेव स्नानासनं 'भगवन् स्नानासनमवलोकय पतिगृहीष्व' इति प्रार्थ्य मूलेन समर्प्य, सालग्रामशिलां तत्र स्थापयित्वा पूर्ववत् पाद्यमाचमनीयज्ज्व दत्त्वा 'दन्तकाष्ठगण्डुषाद्युपचारान् प्रतिगृहीष्व' इति प्रार्थ्य, सर्वार्थतोयेन मूलेन समर्प्य, पूर्वधृतं वस्त्रभूषणादिकं मनसा शेषाशनाय दत्त्वा, तेनैव स्नानार्हवस्त्रादिकं समर्प्य स्नानीयपात्रात् तोयमादाय वामहस्तेन घण्टां नादयन् पुरुषसूक्तेन मूलमन्त्रेण च तामभिषिज्ज्वेत् ॥ ततः शुष्कवस्त्रेण तां परिमृज्य पेटिकां प्रापयेत् । ततस्सर्वार्थतोयेन नीराजनं दत्त्वा पाद्यमाचमनीयज्ज्व समर्प्य 'भगवन् एतदासनानुबन्धिनस्सर्वान् अपराधान् क्षमस्व' इति प्रार्थ्य, 'अनेन प्रीयतां वासुदेवः' इत्यनुसन्दधीत ।

१७ अलङ्कारासनम्①

(अलंकारासनम्) अथ 'भगवन् अलङ्कारासनमवलोकय प्रतिगृह्णीष्व' इति प्रार्थ मनसा
मूलमन्त्रेण समर्प्य, तत्रोपविष्ट भगवन्तं ध्यात्वा, अर्घादिपात्रस्थं तोयमन्यत्र निस्साव्य
वामभागस्थपात्रगततोयावशेषेण पात्राणि पूरयित्वा,

[[28]]

स्नानीयस्थाने पानीयसहितमध्यादिकं पूर्ववत् परिकल्प्य, सघण्टानादं पूर्ववदर्घ्यं दत्वा, द्विः पाद्यं
त्रिराचमनीयज्ज्व प्रदाय, ॥

भगवन् पीताम्बरमवलोकय प्रतिगृह्णीष्व, किरीटमकुटादीनि दिव्यभूषणान्यवलोकय,
दिव्ययज्ञोपवीतमवलोकय, ऊर्ध्वपुण्ड्रतिलकं प्रतिगृह्णीष्व

इति प्रार्थयमानः प्रत्येकं पीताम्बरादीनि सर्वार्थतोयेन समर्प्य, पूर्वसंस्कृतान् गन्धान् पुष्पाणि च
'भगवन् इमान् गन्धान् अवलोकय प्रतिगृह्णीष्व' इत्यादिप्रार्थनापूर्वकं मूलमन्त्रेण समर्प्य,
धूपमुत्पाद्य शोषणादिभिर्विशेष्यार्घ्यजलेन प्रोक्ष्य, अस्त्रमन्त्रेण संरक्ष्य सुरभिमुद्रां प्रदर्शय, 'भगवन्
धूपमवलोकय प्रतीगृह्णीष्व' इति प्रार्थ सघण्टानादं समर्प्य, दीपमारोप्य एवमेव संस्कृत्य
सघण्टानादं समर्प्य आचमनीय दत्त्वा मूलमन्त्रेण प्रत्यक्षरं 'ओं ओं, ओं नम्' इत्येवं रीत्या
पुष्पाणि तुलसीदलानि वा प्रदाय, शक्तौ सत्यामन्यैश्च भगवन्मन्त्रैः पुष्पाणि प्रदाय प्रणम्य
यथाशक्ति स्तोत्राणि पठित्वा 'भगवन् अयमात्मा तवैव नित्यकिङ्करः' इति स्वात्मानं
नित्यकिङ्करत्वेन निवेद्य यथाशक्ति मूलमन्त्रं जपित्वा 'भगवान् मात्रां प्रतिगृह्णीष्व' इति
सर्वार्थतोयेन तां मूलेन समर्प्य

भोगापवर्गफलदान् भुड्क्ष्व भोगान् जगदुरो ।
सतामप्यसतामेषामस्तु ते परिपूर्णता ॥

इति प्रार्थ, वामेन घण्टां नादयन् अर्घ्यं दत्त्वा 'भगवन् एतदासनानुबन्धिनोऽपराधान् क्षमस्व' इति
प्रार्थ, 'अनेन प्रीयतां वासुदेवः' इत्यनुसन्दधीत ॥

१८ भोज्यासनम्①

(भोज्यासनम्) ततः, 'भोज्यासनमवलोकय प्रतिगृहीष्व' इति प्रार्थ्य मनसा समर्प्य तत्रोपविष्टं भगवन्तं ध्यात्वा, पाद्यमाचमनीयज्ज्व दत्त्वा सर्वार्थतोयेन मधुपर्कं प्रदायाचमनं दत्त्वा तेनैव गां सुवर्णं रत्नानि च प्रदाय सर्वानपि पक्वान् पदार्थन् भगवतः पुरतो निधाय शोषणादिभिर्विशोध्य अर्घ्यजलेन प्रोक्ष्य, अस्त्रमन्त्रेण रक्षां कृत्वा सुरभिमुद्रां प्रदर्शय कृताङ्गलिस्तिष्ठन्.

मामनादृत्य दोषाणां निधिं भक्तिविवर्जितम् ।
कृत्वेदं कृपया सर्वे त्वदहं स्वीकुरु प्रभो ॥

इति प्रार्थ्य, सर्वार्थतोयेनार्हणाम्बु दक्षिणहस्ते दत्त्वा, 'भगवन् सूपान्नमवलोकय प्रतिगृहीष्व' इत्यादिरीत्या पदार्थजातमखिलं वामेन घण्टां नादयन् मूलमन्त्रेण ग्रासमुद्रया निवेदयेत् । तदातदा पानीयपात्रात् पानीयमादाय पूर्वोक्तरीत्या दद्यात् । ततस्सर्वार्थतोयेन हस्तप्रक्षालनं ध्यात्वा पाद्यमाचमनीयज्ज्व दत्त्वा ताम्बूलं प्रदाय प्रणाम्य, 'भगवन् एतदासनानुबन्धिनोऽपराधान् क्षमस्व' इति प्रार्थ्य 'अनेन प्रीयतां वासुदेवः' इत्यनुसन्दधीत ।

१९ पुनर्मन्त्रासनम्①

(पुनर्मन्त्रासनम्) ततः पूर्वसमर्पितं मन्त्रासनं कूर्चेन शोधितं ध्यात्वा 'भगवन् पुनर्मन्त्रासनम् अवलोकय प्रतिगृहीत्व' इति प्रार्थ्य मनसा समर्प्य तत्रोपविष्ट भगवन्तं ध्यात्वा पाद्यमाचमनीयज्ञ दत्त्वा 'भगवन् गन्धपुष्पधूपदीपादिकमवलोकय प्रतिगृहीत्व' इति प्रार्थ्य सर्वार्थतोयेन समर्प्य प्रणम्य 'भगवन् एतदासनानुबन्धिनस्सर्वान् अपराधान् क्षमस्व' इति प्रार्थ्य 'अनेन प्रीयतां वासुदेवः' इत्यनुसन्दधीत ।

[[30]]

२० पर्यङ्कासनम्①

(पर्यङ्कासन) ततः 'भगवन् पर्यङ्कासनमवलोकय प्रतिगूलीष्व' इति प्रार्थ मनसा समर्प्य तत्रोपविष्टं भगवन्तं ध्यात्वा पाचमाचमनीयज्ज्व दत्त्वा, पूर्वसमर्पितानि वस्त्रभूषणादीनि भगवद्विग्रहान्मनसाऽवमुच्य शेषाशनाय दत्त्वा, शयनोचितानि मृदूनि वस्त्रभूषणादीनि मनसा सर्वार्थतोयेन समर्प्याचमनीयं प्रदाय, गन्धपुष्पधूपदीपादिकं तोयेन समर्प्य बाह्यमेव कर्पूरनीराजनं समर्प्य यथाशक्ति भगवन्तं स्तुत्वा,

भगवानेव स्वकीयेन मया स्वकीयैरुपकरणैरौपचारिकादीन् भोगान् स्वप्रीतये प्रतिपादितवान्

इत्यनुसन्धाय, 'भगवन् विष्वक्सेनाराधनाय मामनुजानीहि' इति भगवन्तमनुज्ञाप्य यागावशिष्टेन वामभागस्थतोयेन विष्वक्सेनायार्थादिकं तन्मन्त्रेण समर्प्य तोयं वा अन्यद्वा किञ्चित्त्रिवेद्य "भगवन् आचार्याराधनाय मामनुजानीहि" इत्यनुज्ञाप्य स्वाचार्यं नाममन्त्रेण तेनैव तोयेनाभ्यर्थ्य, भगवते सघण्टनादं अर्थं दत्त्वा कटिबद्धोत्तरीयः अष्टाङ्गप्रणामान् कृत्वा साज्जलिस्तिष्ठन्,

श्रीश त्वदर्चनामध्ये यज्जातं बुद्धिपूर्वकम् ।
अपराधशं चाङ्गजातवैकल्यमच्युत ॥
तत्सर्वं देवदेवेश क्षमस्व करुणाकर ।
अनन्यगतिना भीतभीतेनाद्य मयार्थितः ॥

इति प्रार्थयेत् । तत आचामेत् । ततस्तर्पणरूपं वा वैश्वदेवं कुर्यात् । भगवदभिषेकतोयं स्वयं पीत्वा परिजनांश्च पाययेत् ॥

[[31]]

ततः सुप्रक्षालितपाणिपादो द्विराचम्य वस्त्रयज्ञोपवीती प्राङ्गुखादिनियमयुक्तशास्त्रोक्ते पात्रे परिविष्टमन्त्रं दृष्ट्वा प्राज्जलिः 'अस्माकं नित्यमस्त्वेतत्' इत्युक्त्वा व्याहृतिभिः प्रोक्ष्य, शोषणादिकं कृत्वा भगवन्मन्त्रभिमन्त्र्य अन्तर्यामिणे निवेद्य, परगृहे भुक्तिश्वेत् मनसा स्वाचार्यै निवेद्यानन्तरमन्तर्यामिणे निवेद्य व्याहृतिभिः, 'सत्यं त्वर्तेन परिषिज्ज्यामि' इति च परिषिद्ध्य पादेन भूमिं वामहस्ताङ्गुष्ठतर्जनीमध्यमाभिः वामभागं भुक्तिपात्रज्ज्व स्पृशन्, परदत्तेन पाद्यतोयेन 'ओम् अमृतोपस्तरणमसि' इत्यापोशनं कृत्वा साङ्गुष्ठमध्यमानामिकाभ्यां 'प्राणाय स्वाहा' इत्यादिभिः पञ्चभिस्सप्रणवैः पञ्चप्राणाहुतीः कृत्वा, मनसा प्राणायेदं न मम इत्याद्युद्देशत्यागमपि तदा तदा कृत्वा, वामहस्तं प्रक्षाल्य प्रतिकवलं गोविन्दं स्मरन् शास्त्रोक्तनियमव्यज्जनसहितं भुक्त्वा परद[[??]]द्यतोयम् 'ओम् अमृतापिधानमसि' इति मन्त्रेण पीत्वा शेषम्,

रौरवेऽपुण्यनिलये पद्माम्बुदनिवासिनाम् ।
अर्थिदामुदकं दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु ॥

इति मन्त्रेण भुक्तिपात्रस्य वामभागे देवतीर्थन् भूमौ निस्साव्य, उत्थाय षोडशगण्डूषान् कृत्वा
नखशोधनपूर्वकं सम्यकदक्षिणहस्तं प्रक्षाल्य, मुखं संशोध्य पादौ भिन्नभिन्नस्थलेषु त्रिः प्रक्षाल्य,
द्विराचम्य,

| प्राणानाङ्गन्धिरसि रुद्रो मा विशान्तकस्तेनान्नेनाप्यायस्व

इति हृदयं स्पृष्ट्वा,

| अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठञ्च समाश्रितः ।
ईशस्सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥

इति दक्षिणपादाङ्गुष्ठे ऊर्ध्वदक्षिणहस्तेन जलं निस्साव्य दिवा सूर्यं रात्रौ दीपं दृष्ट्वा,

| उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः शे विश्वाय सूर्यम्

इत्यादित्यमुपस्थाय,

[32]

| विष्णुरक्ता तथैवान्नं परिणामश्च वै सदा । सत्येन तेन मे भुक्तं जीर्यत्वन्नमिदं ततः ॥

इत्युच्चार्य उदरं परिमृज्य "ओं" इति ब्रह्मणि स्वात्मानं योजितं ध्यात्वा
भगवदुपभुक्तताम्बूलशोधितास्यः

| भगवानेव स्वशेषभूनेन मया इज्याख्यं कर्म स्वप्रीतये कारितवान्

इत्यनुसन्धाय, "इज्यया भगवत्कर्मणा भगवान् प्रीयतां वासुदेवः" इतीज्यां समर्पयेत् ॥

२१ स्वाध्यायः①

अथ स्वाध्यायः ॥ (४)

कृतज्च करिष्यामि...स्वाध्यायाख्येन भगवत्कर्मणा भगवन्नं वासुदेवमर्चयिष्यामि

इति सङ्कलत्य, "भगवानेव स्वाध्यायाख्यं कर्म स्वस्मै स्व प्रीरीतये स्वयमेव कारयति" इत्यनुसन्धाय, इतिहासपुराणाद्य वलोकनं मन्त्रजपादिकं वा यथाशक्ति यथारुचि कुर्यात् ॥ लोहितवर्ण भास्करे मध्याह्नवत् मान्त्रमानसे स्नाने कृत्वा, सायंसन्ध्यामुपासीत । तत्र सूर्यस्य इत्यादिस्थाने,

अग्निश्वेत्यनुवाकस्य - सूर्य ऋषिः, देवी गायत्री छन्दः, अग्निर्देवता, अपां प्राशने विनियोगः ॥

ओं अग्निश्व मा मन्युश्व मन्युपतयश्व मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यदह्ना पापमकार्षम् । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पदभ्यामुदरेण शिश्वा । अहस्तदवलुम्पतु । यत्किञ्च दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ । सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

इति पठनीयम् । अर्धदानात् पूर्वमस्तङ्गते सूर्ये प्रातरिव तुरीयार्घ्यं देयम् । प्रातर्ध्यायामि इति स्थाने,

सायं सरस्वतीं श्यामां रविमण्डलमध्यगाम् ।
सामवेदं व्याहरन्तीं चक्रायुधधरां शुभाम् ।
ध्यायामि विष्णुदेवत्यां वृद्धां गरुडवाहनाम् ॥

इति पठनीयम् ।

[[33]]

तथा मित्रस्य इत्यादिस्थाने

इमं मे इति ऋक्पञ्चकस्य देवरात ऋषिः, गायत्रीजगतीत्रिष्टुभश्छन्दाँसि, सविता देवता । इमं मे वरुण[[??]] श्रुधी हवमृद्या च मृडय । त्वामवस्युराचके । तत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः । अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशँसमान आयुः प्रमोषीः । यच्चिद्द्विते विशो यथा प्रदेव वरुण व्रतम् । मिनीमसि द्यवि द्यवि । यत्किञ्चेदं वरुणदैव्ये जनेभिद्वोहं मनुष्याश्वरामसि । अचित्ती यत्तव धर्मा युयोषिम मानस्तस्मादेनसो देव रीरिषः । कितवासो यद्विरिपुर्नदीवि यद्वाधा सत्यमुत यन्न विद्वा । सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवाथाते स्याम वरुण प्रियासः:

इति पठनीयम् । अन्यत् सर्वं पूर्ववत् । प्रदोषरहितायां रात्रौ आशौचादिरहितो
यथाशक्त्यष्टाक्षरमपि जपेत् । तत आचम्य,

भगवानेव सायंसन्ध्योपासनाख्यमष्टाक्षरजपाख्यञ्च कर्म स्वप्रीतये कारितवान्

इति सात्त्विकत्यागं कृत्वा सायमौपासनं विधाय स्वार्चागृहं गत्वा,

अस्मद्देशिकमस्मदीयपरमाचार्यनिशेषान् त्रयी-
चूडादेशिकतद्बुर्ण् यतिवरं.....नारायणं संश्रये ॥

इत्यनुसन्दधानः प्रणम्य द्वयमनुसन्धाय,

श्वः प्रातरभियानान्तकैङ्कर्यस्य विरोधिनम् ।
पापराशिं दयासिन्धो विनतस्याऽस्य नाशय ॥

इति प्रार्थ्य यथाशक्ति बाह्यै[[??]]र्वाऽर्घ्यादिभिरभ्यर्च्य, पक्वमन्नादिकं निवेद्य [[?????]]
सायवैश्वदेवं[[??]] कृत्वा, पूर्ववत् भुज्जीत । "भगवानेव स्वाध्यायाख्यं कर्म स्वप्रीतये
कारितान्" इत्यनुसन्धाय "स्वाध्यायेन कर्मणा भगवान् प्रीयतां वासुदेवः" इति स्वाध्यायं भगवति
समर्पयेत् ॥

[[34]]

२२ योगः①

अथ योगः । (५)

ततः सुप्रक्षालितपाणिपाद[[??]]माचम्य शुचौ देशे आसीनस्त्रिस्कृद्वा प्राणानायम्य,
"कृतज्य...योगेन भगवत्कर्मणा... अर्द्यिष्यामि" इति योगं सङ्कल्प्य, "भगवानेव योगाख्यं कर्म
स्वस्मै स्वप्रीतये स्वयमेव कारयति" इत्यनुसन्धाय द्वयमुच्चार्य [[??]]गद्ब्यानसोपानम्, अशक्तौ

पादाभ्योजं स्पृशति भजते रङ्गनाथस्य जड्घा-
मूरुद्धन्द्वे विलगति शनैरुद्धर्मयेति नाभिम् ।
वक्षस्यास्ते वलति भुजयोर्नामिकेयं मनीषा
वक्त्राभिख्यां पिबति वहते वासनां मोलिबन्धे ॥

इति श्लोकं वा अनुसन्दधीत । यथाशक्ति शुभाश्रयमापादचूडं ध्यायेत् । ततो निद्राप्रसक्तौ
माधवशब्देन भगवन्तं ध्यायन् शुष्कपादः शास्त्रोक्ते स्थाने तादृशे शयने उदभिन्नदिङ्गनिहतशिरा:
शुद्धोऽनग्नश्च सुखेन शयीत । पश्चिमे यामे सम्प्राप्ते निद्रां परित्यज्य पूर्वदिन इव यथोक्तं सर्वं
कुर्वीत । प्रत्यहमेवं वर्तमानस्य सर्वोऽपि कालः सफलो भवतीति सर्वमनवद्यम् ॥ अतिप्रबुद्धात्
वङ्गीशवंशपाथोजभास्करात् । वेङ्कटाचार्यसूरीन्द्रात् मरुत्वान्पाडिवासिनः ॥

लब्धतापादिसंस्कारस्तत्कृपात्ताह्लिकार्थधीः ।
त्रय्यन्तलक्ष्मणाभिख्ययोगीन्द्रपदजीवनः ॥
इत्येवं समगृलाच्छ्रीरङ्गरामानुजो मुनिः ।
अर्थिनः साधुभिः श्रीमद्भोपालार्यसदाह्लिकम् ॥

श्रीमते वेदान्तरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥
लघ्वाह्लिकं सम्पूर्णम् ॥

श्रीमते रङ्गरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥

[[35]]

லघாதிக் - இவிடி①

ஶ्रீமதே ரக்ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ||

சுரியை நம: ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய
மஹாதேசிகாய நம: ஸ்ரீமத்ரங்கராமானுஜ
மஹாதேசிகன் அருளிய லக்வாஹ்நிகம்
ஜ்ஞாநானுஷ்டாந் வைராக்ய - பக்தி
நாமேகமாச்சரயம் வேதாந்த லக்ஷ்மணாபிக்க்யம்
அஶ்சரயே மு நிபுங்கவம் ஸ்ரீபாஞ்ச ராத்ர ரக்ஷாக்ய
திவ்யஸௌக்திதப் பலம் கோபால்ஸூரி மதுலம்
குர்வே மந்மாநஸாவயம் | கோபால்ஸூரியசிதம்
அஹ்நிக க்ரந்த்தம் அர்த்தித: ஸமக்ருஹ்ணாதி
முந் ரங்க - ராமாவரஜ நாமக: ராத்திரியின்
கடைசியாமத்தில் உறக்கத்தை விட்டு
ஹரிச்பத்ததை . 'ஹரிர்ஹரி' என்று ஏழு தடவை
கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு எழுந்து,
க்ராஹக்ரஸ்தே கணேந்த்ரே ருவதி ஸரபஸம்
தூர்க்ஷயமாருஹ்ய தாவந் வ்யாகூர்ணமால்ய
பூஷாவஸந - பரிகரோ மேக்கம்பீரகோஷ:
அபிப்ராணோ ரதாங்கம் சரமஸிம் அபயம்
சங்கசாபேள ஸ்கேடெள ஹஸ்தை:
கெளமோதுக்மீப்யவது ஹரியஸாவம் ஹஸாம்
ஸம்ஹதேர் ந லக்வாஹ்நிகம் 37②

•
•

என்று அனுஸந்தானம் செய்து ச்ரோத்ராசம் நம் செய்து, படுகைகையில் உட்கார்ந்து கொண்டே, அகிலஹேயப்ரத்ய நீக்கல்யாணை கதாந் ஸ்வேதா ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்த ஜூனாநந்தைக ஸ்வரூப !

நிரதிசயெள்ளவல்யஸளந்தர்யாதி குண நித்திவ்யரூப பரம காருணிக மார்தவாதி குணபரி பூரண கிரீட மகுடாத்திவ்ய பூஷண பூஷிதா சங்க சக்ராதி திவ்யாயுதோபேத அஸங்க்யேய கல்யாண குணகண்ஸ்ரீ பூமி - நீலாநாயக சேஷ - சேஷாசநாதி திவ்ய பரிஜன பரிசரித சரணாயுகள் உபயவிபூதிநாத ப்ரணதார்த்திஹர வாத்ஸல்ய ஜலதே ஸ்வஜ்ஞ ! அர்த்திகல்பக , ஆபத்ஸக ! ஸ்ரீமந்நாராயண ! அனுபரிமாணதேஹேந்தரி

யாதிவிலக்ஷனஜூனாநந்தஸ்வரூபோ ஹம் த் வ தேக்சேஷ: தவதேக நியாம்ய. தவதேகாதாரக: த் வதேகசரணக: த் வதேகப்ராப்ய கச்சாஸ்மி'' என்று அனுஸந்தானம் செய்து, "பகவாநேவ ஸ்வசேஷபூதேந மயா ஸ்வசேஷபூதமிமம் யோகம் காரிதவாந" என்று ஸாத்த்விகத்யாகம் செய்து, யோகே நாநேந பகவாந் ப்ரயதாம் வாஸதேவ: ' என்றும் அனுஸந்தித்து யோகத்தை முடிப்பது, அபிகம நம் (1) பித்ரு - மாதரு - குரு - ப்ராஜ்ஞ - ராமாபதிபதாரச்சநம் விநா மமவ்ருதா யாதா மஹதீ ஜந்மஸந்ததி : ' தந்தை தாய் முதலாக

ஸர்வவித பந்துவான சுரிய பதியின் ஆராதனை
செய்யாமலே என் ஜன்ம * 38 லக்வாஹ்நிகம்
மெல்லாம் சென்றதே என்று நிர்வேதப்பட்டு

"கதைவ ஹி கதா ஜந்மத்தி : தச் சிந்த நம் முதா
. அதுஸ்தத் ப்ரவிஹாயாத்ய சிந்தயாம்யாத்மநோ
ஹிதம்! இத பரமஹம் பக்த்யா

ரமாகாந்தபதார்ச்சநம் கரிஷ்யாமி பதாசக்தி
காலபோகேஹபஞ்சஸ' ' இனியாவது செய்ய
முயல்வேன் என்று ஸாத்திக் தைரியத்தைக்
கைக்கொண்டு, அஞ்ஜலியுடன், "க்ருதஞ்ச
கரிஷ்யாமி பகவந்நித்யேந பகவத் ப்ரீத்யர்த்தேந்
மஹாவிபூதி சாதுராத்மய - பகவத் வாஸ்தேவ
பாதாரவிந்தார்சநே நாபிகமநேந் பகவத்கர்மணா
பகவந்தம் வாஸ்தேவமாச்சயிஷ் யாமி" என்று
அபிகமதஸங்கல்பம் செய்து, பகவாநேவ அபிகம
நம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீ தயே ஸ்வயமே
காரயதி" என்று ஸாத்தவிக் த்யாகம் செய்து .

ஓம் த்வய்யாராதந் காமோதயம் வரதம்
சரிதுமிச்சதி ஸங்கல்பளித்தியை பகவத்
பூரயாஸ்ய மனோரதாந்" என்ற மந்தரத்தினால்
இடையூறுகளை அழித்து. கைங்கர்ய பூர்த்தி
செய்விக்கப் ப்ரார்த்தித்து, லக்வாஹ் நிகம் 39

"அஸ்மத்தேசிகமஸ்மதீய பரமாசார்யாந்
அசேஷாந்தரயீ சூடாதேசிக தத்துக்குருந் யதிவரம்
பூரணம் முநிம் யாழு நம் ராமம் பத்மவிலோசநம்
முநிவரம் நாதம் சடத்வேஷிணம் ஸேநேசம்

சுரியமிந்திராஸஹஸரம் நாராயணம் ஸம்சரயே !

என்ற குருபரம்பரை விஷயமான ச்லோகத்தை
அனுலந்தித்து, "ஐவ்யம் பாதம் ப்ரஸர்ய சரித
துரித ஹரம் தகவிணம் குஞ்சயித்வா

ஐநுந்யாதாய ஸவயே தரம் இதரபஜம்
நாகபோகே நிதாய பச்சாத் பாஹுதவயேந
ப்ரதிபட சமநே தாரயந் சங்கசக்ரே

தேவீபூஜாதிஜூலஷ்டோ ஐ நயது மம தத் சர்ம
வைகுண்டநாத: " என்று பகவானை த்யானம்
செய்து. "ஓம் வாஸ தேவாய நம : ஓம்

ஸங்கர்ஷணாய நம: ஓம் ப்ரத் யும் நாம் நமகே ஓம்
அதிருத்தாய நம:, ஓம் கேசவாய நம : ஓம்
நாராயணாய நம : ஓம் மாதவாய நம : ஓம்
கோவிந்தாய நம:, ஓம் விஷ்ணவே நம:, ஓம்
மதுஸுதநாய நம: ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:, ஓம்

வாமநாய நம : ஓம் ஸ்ரீதராய நம : ஓம் ஹ்ருஷீ
கேசாய நம : ஓம் பகும் நாபாய நம : ஓம்
*லக்வாஹ்நிகம் தாமோதராய நம:, ஓம்
மத்ஸ்யாய நம: , ஓம் சூர் மாய நம : ஓம்

வராஹாய நம : ஓம் நரஸிம்ஹாய நம:, ஓம்
வாமநாய நம: ஓம் பார்கவராமாய நம: ஓம்
ஸ்ரீராமாய நம : ஓம் பலராமாய நம:, ஓம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நம : ஓம் கல்கிநே நம: ", என்று
நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்து, சக்திக்கு ஏற்றவாறு
ஸ்தோத்திரங்களையும் அனுஸந்தித்து ஸந்த்யோ
பாஸநத்திற்காகச் செல்ல விழும்பி, 'ஹரிர்ஹரி:'

என்று படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, 'ஓம் நம:
 கஷதிதராய என்று மஹாவராஹப் பெருமானை
 த்யானம் செய்து, இடது காலை பூமியில்
 வைத்து, 'ஓம் நமோஸ்து ப்ரியதத்தாயை துப்யம்
 தேவி வஸந்தரே த்வம் மாதா ஸ்ரவலோகாநாம்
 பாதந்யாஸம் கஷமஸ்வ மோ' என்று பூமியை
 ப்ரார்த்தித்து, "ஓம் த்ரிவிக்ரமாய் நம், என்று
 பாதேந்தரியத்திற்க்கு அதிதேவதை யான
 த்ரிவிக்ரமனை த்யானம் செய்து கொண்டு,
 அடிகளை வைப்பதாம். பிறகு, ஸ்நாநத்திற்கு
 வேண்டிய (அரைப்பு - வேஷ்டி - திருமண்
 முதலான) உபகரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு,
 கேசவனை த்யானமும் கீர்த்தனமும்
 செய்துகொண்டு, க்ருஹத்திலிருந்து
 வெளிவந்து, ஸ்நாநம் செய் வகற்குத் தகுமான
 தீர்த்தத்திற்கு அருகில், சுத்தமான இடத்தில்
 உபகரணங்களை வைத்து, சிறிது தூரம் சென்று
 ப்ரகஷாள ந (செளச)த்திற் கான குளம்
 முதலானவற்றிலிருந்து மண்ணை SEE
 லக்வாஹ்நிகம் எடுத்துத் தகுந்த இடத்தில்
 வைத்து, பூணூலை நிவீதமாக்கி, வலது காதில்
 நன்றாகச் சுற்றி உத்தரீயத்தைத் தலையில் கட்டி,
 காலை மாலை பகற் காலங்களில் வடக்கு
 முகமாகவும், ராத்திரியில் தெற்கு முகமாகவும்
 அட்கார்ந்து, மௌ நமாகவும் இருந்து, இடது
 கையினால் லிங்கத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு,

விலக்கப்படாத இடத்தில் (நிஷீத்த மல்லாத
 இடத்தில்) மலமுத்ரவிஸர்ஜனம் செய்து
 விந்கத்தைப் பிடித்துக்கொண்டே சௌ
 சஸ்தலத்திற்கு போய், குத-வின்க - பாத - ஹஸ்த
 சௌசத்திற்காக மண்ணே, நான்காகப் பிரித்து,
 வலப்பக்கம் வைத்து. ஜலக்கரையில் விலகியுட்
 கார்ந்து இடது கையை இரண்டு தொடையின்
 நடுவில் வைத்து, வலது கையை வலது தொடை
 யின் வெளியிற் கொண்டு அவ்வப்பொழுது வலது
 கையினால் இடது கையில் மண்ணே வைத்து
 சௌசம் செய்ய வேணும். நடு நடுவில், வலது
 கையினால் இடது கையை தொடாமல் மண்ணலத்
 தினால் அலம்பிவரவேணும். இப்படி பன்னிரண்டு
 தரமாவது குத (மலஸ்த் தான) சௌசம் செய்து,
 ஜந்துகரம் மண்போட்டு இடது கையை அலம்பி,
 விந்கத்திற்காக வைக்கப் பட்ட மண்கட்டியினால்
 விந்கத்தை ப்ரக்ஷாள நம் செய்து, எழுந்து, இடது
 கையைப் பத்து தரமும் பாதந்களை (ஒவ்வொரு
 பாதத்தையும் ஏழுதர மும் மண்கட்டிகளால்
 அலம்பி கைகளை நன்றாக ஏழு
 மண்கட்டிகளாலும் தேய்த்துத் தேய்த்து *
 வக்வாஹ்நிகம் சுத்தம் செய்யவும்,
 முத்ரம்மாத்திரமாகில் முன்று மண்கட்டிகளால்
 விந்கத்தை ப்ரக்ஷாள் நம் செய்து, இடதுகையை
 ஜந்து மண்கட்டிகளாலும் பாதந்களையும்
 கைகளையும் முழுமூன்று மண்கட்டி களாலும்

சுத்தம் செய்வதாம். இரவில், இவை களில் பாகி எண்ணிக்கை கொண்டாலும் தோழம் இல்லை. இவ்விதமாகவே ஸ்த்ரீக்களுக்குமாம். நோயாளி சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செய்யலாம். பிறகு, முத்திரம் மட்டுமாகில் நான்கு கண்டுஷங் களையும் செய் வதாம் கண்டுஷமாவது வாயைக் கொப்பளித்தல். பிறகு உடகார்ந்துக் கொண்டு முத்ரபகஷத்தில் இரண்டு, மலபகஷத்தில் மூன்று ஆசமனங்கள் தந்த தாவநக்ரமம் (பல் துலக்கல்) பிறகு, இரண்டு ஆசமனம் செய்து, பற்குச்சி மாவிலை முதலானவைகளை, "ஆயர்பலம் யசோவர்ச்ச : ப்ரஜாம் பசு வஸாநிச ப்ரஹ்ம ப்ரஜங்காம் ச மேதாஞ்ச த்வந்நோ தேஹி வனஸ்பதே" என்ற மந்த்ரத்தினால் எடுத்து, அதை அலம்பி, தலையில் உத்தரீயத்தைச் சுற்றி, கிழுக்கு முகமாக சூக்டாஸநீதியில் உட்கார்ந்து, அதே மந்த்ரத் தினால் பல் துலக்கி (தந்ததாவனம் செய்து) சூக்சி முதலானவற்றை அலம்பி, தென்மேற்கு திக்கில் எமிந்து பதினாறு கண்டுஷங்களைச் செய்து, முகம், பாதம் கை முதலானவைகளை சுத்தம் செய்து கொண்டு இரண்டு ஆசமனம் செய்யவும். து②

லக்வாஹ்நிகம் ஸ்நாநக்ரமம் பிறகு தீர்த்த ஸமீபம் சென்று, கைகால்களை சுத்தம் செய்து

கொண்டு, இரண்டு ஆசமனம் செய்து,
 பிராணாயாமம் செய்து. குருபரம்பரையை
 த்யானம் செய்து, ஸ்ரீ கோவிந்த கோவிந்த என்று
 தொடங்கி சொல்லி, "ஸ்ரீபகவதாக்ஞயா
 பகவத்பீத்யர்த்தம் அஸ்மிந்தீர்த்தே கர்மண்யதா
 வித்தயர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸ்நாநமஹும் கரிஷ்ணே"
 என்று ஸங்கல்பித்து, 'பகவானேவ ஸ்வசேஷ
 பூதேந மயா ஸ்வசேஷபூதம் ப்ராதஸ்ஸ்நாநாக்யம்
 கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ கார
 யதி" என்று ஸாத்விகத்யாகம் செய்து, ஜலத்தில்
 ப்ரவேசித்து, மூன்று தடவை மூழ்கி, கேஹ மலங்
 களைத் தேய்த் தொழித்து, மறுபடியும் மூழ்கி,
 எழுந்து, ஆசமனம் செய்து, 15 அல்லது 12 தட
 வை எண்ணிய மூலமந்திரத்தினால் ஒரு ப்ராணா
 யாமம் செய்து, எதிரில் நீரில் நாற்சதுரமாக கோடு
 கீரி வலப்பக்கத்திலிருந்து இருக்கயிலும்
 சேர்த்து ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு,
 ஆவாஹயாமி த்வாம் தேவி! ஸ்நாநார்த்தமிஹ
 ஸாந்தரி ஏஹி கங்கே நமஸ்துப்யம் ஸ்வதீர்த்த
 ஸமந்விதே என்று சொல்லி. கோடுகளின் நடுவில்
 சேர்த்து அங்கு கங்கை சேர்ந்ததாக த்யானம்
 செய்து மீண்டும் கையில் தீர்த்தத்தை வலது
 பக்கத்தி னின்று எடுத்துக் கொண்டு,
 லக்வாஹ்நிகம் "விஷ்ணு வாம்பதாங்குஷ்ட
 நகஸ்ரோதோ விநிஸ்ஸ்ருதே தக்பக்கி
 விக்நருபாத் த்வம் கங்கே மாம் மோசயை நஸ்"

என்று சொல்லி, கங்கைக்கு அர்க்யமாக அவ்
 விடத்திலேயே சேர்த்து ரேகைகளினுள்ளிருந்து
 ஜலத்தை அஞ்ஜலியினால் எடுத்து, அதில் மூல
 மந்திரத்தினால் ஏழு தடவை அபிமந்த்ரணம்
 செய்து, தலையின் முன்பாகத்தில் சேர்த்துக்
 கொள்வது. இவ்விதம் மூன்று தடவைகள்
 சேர்த்த பிறகு, வலது கையில் ஜலத்தை
 எடுத்துக் கொண்டு மூலமந்த்ரத்தினால் மூன்று
 தடவை அபிமந்த்ரணம் செய்து, குடித்து,
 ஆசமனம் செய்து, மூலமந்திரத்தினால்
 தன்னையே ப்ரோக்ஷ ணம் செய்து, கைகளினால்
 பரிசேஷனம் செய்து, அஞ்ஜலியில் தீர்த்தத்தை
 எடுத்து, தன்னுடைய குருவின் பாதக்தீர்த்தமாக
 த்யானம் செய்து அதைத் தலையின்
 முன்பாகத்தில் மூன்று தடவை சேர்த்து,
 (ஆசார்ய , பராசார்ய தேசிகாதிகளின்
 திருநாமங்களை இடையில் சேர்த்து) ஸ்ரீமதே
 மஹாதேசிகாய நம: என்றவாறும்
 பிறகு "ஸ்ரீமதே பகவத்ராமானுஜாய நம:"
 என்றும் ஸங்கீர்த்தனம் செய்து, தீர்த்தத்தில்
 மூழ்கி சக்தி க்குத் தகுந்த எண்ணிக்கையில்
 மூலமந்திரத்தை ஜபித்து, எழுந்திருந்து. ஸார்ய
 மண்டலத்தினுள் இருக்கும் பகவானை த்யானம்
 செய்து, உதடு களை மூடிக் கொண்டே
 ச்ரோத்ராசமனம் இரண்டு②

லக்வாஹ்நிகம் தடவை செய்து . ஆசார்யன் முதல் பகவான் வரையில் குருபரம்பரையை அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டே, வஸ்தரத்தினால் தலையைத் துடைத்து அதை நனைத்துப் பிழிந்து, அதனால் அங்கத்தையும் துடைத்து, கைகளை அலம்பி, உலர்ந்த வஸ்தரங்களை "ஓம் பூர்ப்பவஸ்ஸாவः" என்னுப்ரோக்ஷித்து, "தேவஸ்ய தவா ஸவிதுः ப்ரஸவேச்விநோர் பாஹுப்யாம் பூத்தேனா ஹஸ்தாப்யமாததே !!!" என்று எடுத்து, "உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ: | த்ருசே விச்வாய ஸார்யம்" என்று ஸார்யனுக்குக் காண்பித்து.

"அவதாதரேக்ஷோதவதூதா அராதயः" என்று உதறி. "ஆவஹந்தீ விதந்வா நா | குர்வானா சீர்மாத்மந: | வாஸாஸி மம காவச் ச அந்த பாநே ச ஸ்ரவதா ததோ மே சரியமாவஹு' என்று சொல்லி, உத்தரியத்தைத் தலையில் சுற்றி உபவீதத்தை நிவீதமாக்கிக் காதில் சுற்றி, கெளபீ நூத்தை உடுத்து, மண்ணலத்தினால் (கால்கனுக் கால் எல்லாம்) அலம்பி வேஷ்டியை சாஸ்தரத்தில் சொன்னபடி தரித்து, கை கால்களை அலம்பி, பூண்ணலை உபவீதமாக தரித்து, உத்தரீயத்தையும் உபவீதமாக தரித்து, ஆசுமனம் செய்து, மூல மந்தரத்தினால் சத்திக்காகப்ராணாயாமம் செய்து, பகவானுடைய திருவடிக்கட்டவிரலிலிருந்து பெருகின தீர்த்தத்தினால் ஸ்னானத்தை மூலமந்த லக்வாஸ் நிகம் ரத்துடன் பாவித்து, விடப்பட்ட ஸரவஸ்தரத் தை ப்ரோக்ஷணம் செய்து, பக்கத்தில் வைத்து விட்டு, உட்கார வேண்டும். புண்டர தாரணக்ரமம் பிறகு, இரண்டு கண்கள் கொண்ட தீர்த்தக் கரை (தேங்காய் மூடியில் (நாரிகேள்பாத்திரத் தில்) தீர்த்தம் கொண்டு, உத்தரீயத்தை இடுப்பில் சுற்றி இடது உள்ளங்கையை அஸ்தர மந்தரம் ஜபித்த தீர்த்தத்தினால் சுத்தி செய்து . ப்ரணவ மந்தரத்தினால் திருமண் கட்டியை அங்கு வைத்து, 'கந்தக்வாராம் துராதர்ஜாம் நித்யபுஷ்டாம் கர்வினீம் ஈச்வரீம் ஸ்ரவபூதாநாம் தவாமிஹோபாஹ்வயே ச்ரியம்" என்று மண்கட்டி யை ஜலத்தினால் நனைத்து, அஸ்தரமந்தரத்தினால் திக்பந்தனம் செய்து, ருசிம்ஹு பீஜாக்ஷரத்தை எழுதி, "பகவாந் பவித்ரம் வாஸாகேவ: பவித்ரம் சத்தாரம் - ஸஹஸ்ரதாரம் - அபிரிமித்தாரம் - அச் சித்ரம் - அசுயதம் - அநந்தம் - அகஷயா - அவ்யயம் பரம் பவித்ரம் பகவாந் வாஸாகேவ: புநாது' என்று ஜலவத்தைச் சேர்த்து, திருமலின் திருவடி களை நினைத்து மறுபடியும் மூலமந்தரத்தினால் அபி மந்தரணம் செய்து, தவாதசாக்ஷரத்தினால் பக்தி யை ப்ரார்த்தித்து. ஆஸ்காட்டி விரவினால் ப்ரண வத்தினால் சிறிது தலையில் வைத்து, மோதிரவிரவி லக்வாஹந்கம் னாஸ் நெற்றி, வயிறு, மார்பு, முன்கழுத்து , வலப் பக்க வயிறு வலக்கை, வலது கழுத்துப் புறம் இட வயிறு பக்கம், இடதுகை, இடது கழுத்துப் புறம், முதகின் கீழ்ப்புறம், கழுத்தின் பின்புறம், என்ற பன்னிரண்டு இடங்களில் இடத்திற்குத் தக்கவாறு கேசவாய் நம்;' என்றது முதலான மந்தரம் சொல்லி பெருமாள் திருவடி போல் திருமண்களை இட்டு மீதியை த்வாதசாக்ரத்தினால் தலையில் சேர் த்து பெருமாள் திருமேனியில் சேர்த்த, பொன்னிற மான ஸ்ரீசூர்ணத்தை எல்லா புண்டரங்களின் நடு விடங்களில் "ஸ்ரீதேவ்யை நம:.

அம்ருதோக் பவாயை நம் : கமலாயை நம் ., சந்தர்சோபிந்தையை நம் விஷ்ணுபத்தந்தையை நம்:, வைஷ்ணவ்யை நம: வராஜோஹாயை நம: , ஹரிவல்லபானையை நம சாராங்கின்யை நம் : தேவதேவிகாயை நம : மஹா வக்ம்யை நம: , ஸர (ஸோக) ஸந்தர்ஷை நம: " என்ற மந்திரங்களினால் இட்டு, 'ஓம் கேசவாய் நம்; , முதலான மந்தரங்களினாலேயே க்ரமமாக அந்தந்த புண்டரத்திலே பிராட்டிக்கும் பெருமா ஞக்குமாக உத்தேசித்து அஞ்சவியை செய்வது. பிறகு

ஆசமன்ப்ராணாயாமங்களை செய்து, "ஸ்ரீபகவதாஞ்ஞோ பகவதப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்நா நாங்கம் தேவர்ஷிபித்ருதர்பணம் கரிஷ்யே' என்று பெங்கல்பபம் செய்து 'ஓம் ப்ரஹுமாதேயோ யே தேவா: தாந் தேவாம் ஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவாந் தேவாமஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவதேவகணாம் ஸ்தாப யாமி, ஸ்ரவதேவபத்நீஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவதேவ ப லக்வாஹ்ரிகம் கண்பத் நீஸ்தர்பயாமி" என்று கிழுக்கு முகமாக உபவீதியான பூணாலுடன் தர்பித்து, கட்டட விரல்களில் இடுக்கிய நிவீதமான பூணாலுடன் "ஓம் க்ருஷ்ணத்வையா நாதயோயே ருஷய தாந் ருஷிமஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவாந் ருஷிமஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவருஷிகணாம் ஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவருஷிபத்நீஸ் தர்பயாமி, ஸ்ரவ ருஷிகணபத்நீஸ்தர்பயாமி" என்று வடக்கு முகமாக இருகைகளின் இடை வழியாகத் தர்பித்து, தெற்கு முகமாக "ஓம் ஸோம: பித்ருமாந் யமோதங்கிரஸ்வாந் அக்நி : கல்யவாஹநித்யாதயோ யே பிதர: தாந் பித்ரங் தர்பயாமி, ஸ்ரவாந் பித்ரங் ஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவ பித்ருகணாம் ஸ்தர்பயாமி, ஸ்ரவபித்ரு பத்நீஸ்தர் பயாமி, ஸ்ரவபித்ருகணபத்நீஸ்தர்பயாமி " என்று ப்ராசீநாவீதமான பூணாலுடன் வலக்கைக் கட்டட விரல் ஓரம் வழியாகத் தர்பித்து, மறு படி உபவீதமாக்கிக்கொண்டு ஆசமனம் செய்து, "பகவாநேவ ப்ராதஸ்நாநாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரிதவாந்" என்று ஸாத்த விகத்யாகம் செய்யவும் ஸ்னானம் முற்றும் ஸந்த்யாநுஷ்டாநக்ரமம் பிறகு, கைகால்களை ப்ரச்சாரானம் செய்து கொண்டு, இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்து, "ஸ்ரீபகவதாஞ்ஞோ பகவதப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ் ஸந்தயாமுபாஸிஷ்யே" என்று ஸங்கல்பம் செய்து பகவாநேவ ஸ்வசேஷ பூதேந மயா ஸ்வசேஷ லக்வாஹ்ரிகம் பூதம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யோபாஸநாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயி" என்று அனுஸ்நானம் செய்து, "ஆபோ ஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய, ஸிந்து த்வீபிரிஷி:, தேவீ காயத்ர் ச்சந்த, ஆபோ தேவதா" என்று கட்டட விரல் நீக்கி மற்ற விரல்களால் தலை, வாய், ஹ்ரு தயம் என்ற இடங்களில் முறையே ரிஷிச்சந்தோ தேவதாந்யாஸம் செய்து, "ப்ரோகஷணே விநி யோக " என்று சொல்லி, இது கையினால் ஜலத் தைத் தொட்டுக்கொண்டே வலது கை மேற்பறுத் தினால் தேவதீர்த்தகத்தினால் தலையில் ப்ரணவத் தாலும் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளாலும் காயத்ரியி னாலும், ப்ரணவ பூர்வகமாக (1) "ஆபோஹிஷ்டா மயோவு: | (2) தாந் ஊர்ஜே தகாதந (3) மஹேரணாய சகஷலே (4) யோ வச்சிவதமோ ரஸ: ! (5) தஸ்ய பாஜைதே ஹந: 1 (6) உசதீரிவ மாதர: (?) தஸ்மா அருங்கமாஸவ: " என்ற மந்தரங்களாலும் ப்ரோகஷணம் செய்து, "ஓம் யஸ்ய கஷயாய ஜிந்வத" என்று இருபாதந்களி லும் , ஓம் ஆபோஜைதாச ' என்று

தலையிலும் ப்ரோகஷனம் செய்து வ்யாஹ்ருதிகளால் தன்னை யே பரிசேசனம் செய்துகொள்வதாம். பிறகு, "ஸார்யச்சேத்ய நுவாகஸ்ய , அக்ஞி ரிஷி:, தேவீகாய்த்ரிச்சந்த:; ஸார்யோ தேவதா என்று ந்யாஸம் செய்து, "ஓம் அபாம் ப்ராசநே விநியோக:" என்று சொல்லி, கையில் ஜலத்தை எடுத்து "ஓம் ஸார்யச்ச மாமற்யுச்ச மந்யுபத்லக்வாஸ் நிகம் பச்ச மந்ய க்ருதேப்ய: பாபேப்யோ ரகஷ்ந்தாம் யத் ராத்ர்யா பாபமகார்ஷம். மந்ஸா வாசா ஹஸ் தாப்யாம், பத்ப்யாமுதரேண சிச்நா ராத்ரிஸ் ததவலும்பது யத்கிஞ்ச துரிதம் மபி இதமறும் மாம்ருதயோ நெள ஸார்யே ஜ்யோதி ஜி ஜஹோமி ஸவாஹா என்று ஆசமனவள வில் தீர்த்தம் உட்கொண்டு ஆசமனமும் செய் வதாம் பிறகு, "த்திக்ராவண்ணை இதி மந்தரஸ்ய வாமதேவரிஷி:, அநுஷ்டுப்ச்சந்த: , ததிக்ராவா தேவதா" என்று ந்யாஸம் செய்து, "ப்ரோ கஷணே விநியோக:" என்று சொல்லி, (1) "ததிக்ராவண்ணோ அகாரிஷம் (2) ஜிஷ்ணோர்ச்வ ஸ்ய வாஜி ந: | (3) ஸார்யி நோ முகாகரத் (4) ப்ரண ஆழுவி தாரிஷத் ஆபோ ஹிஷ்டா அரங்கமாமவ:" என்று ப்ரணவ பூர்வகமாக பதினொரு மந்திரங்களால் தலையிலும், "யஸ்ய கஷயாய ஜிந்வத" என்று இரண்டு பாதுங்களிலும், ஆபோஜ நயதாச ந:" என்று மறுபடி தலையி லும் ப்ரோகஷனம் செய்து, வ்யாஹ்ருதிகளால் தன்னை பரிசேசனம் செய்து கொள்வதாம். பிறகு ப்ராணாயாமம் செய்து, "ஸ்ரீபகவதாஜ் ஞாய பகவத்பீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாயாம் அர்க்கயப்ரதா நம் கரிஷ்யே" என்று ஸங்கல் பித்து. அர்க்கய ப்ரதா தமந்தரஸ்ய, விச்வாமித்ர ரிஷி:, தேவிகாய்த்ரீச்சந்த: ஸவிதா தேவதா" என்று ந்யாஸம் செய்து, "அர்க்கிய ப்ரதாநே ass 1 cu. ANCE

- 1 * 4 - STEP>> ** அட லக்வாஹ்நிகம் 51 விநியோக:" என்று சொல்லி, ராகஷஸமுத்திரை பில்ஸாத) கட்டை விரல்களைச் சேர்க்காத அஞ்ஜலி யினால் தீர்த்தத்தை எடுத்து, கண் இமைகளின் நடுவரையில் நன்றாகக் கையைத் தூக்கிப்ரணவ வ்யாஹ்ருதிகளோடு கூடிய காயத்ரியை உச் சரித்து, கால் பின்புறங்களையும் தூக்கிக்கொண்டு, ஸார்ய மண்டலத்தினுள்ளிருக்கும் பகவானுக்கு அர்க்கயம் ஸமர்ப்பிப்பதாம். இவ்வாறு மூன்று தரம் அர்க்கியதாந்த்திற்கு முன்பு கூர்யோதய மாகில் ப்ராணாயாமம் செய்து, 'ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாய பகவத்பீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலாதி க்ரம ப்ராயச்சித்தார்த்தும் துரியார்க்யப்ரதா நம் கரிஷ்யே" என்று ஸங்கல்பம் செய்து, துரீயார்க்ய ப்ரதாந மந்தரஸ்ய , ஸாந்தீபநி : ரிஷி:, தேவீ காயத்ரீச்சந்த : ஸவிதா தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து, துரீயார்க்கய ப்ரதாநே விநியோக: என்று சொல்லி, முன் போல் ஜலத்தை எகிக்க: ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும் காயத்ரியையும் மீண்டும் ஏழு வடாஹ்ருதிகளையும் சொல்லி அர்க்கயம் ஸமர்ப்பித்து சுத்தமான கரையில் நின்று, 'ஓம் பூர்வுவஸ்ஸாவ: ' என்று தன்னையே பரிசேசனம் செய்து, ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, அஸாவாதிதயோ பாஹ்ம' என்று மானம் செய்து தன்னுடைய குரு - பரமகுருக்களின் திருநாமங்களைச் சொல்லி ஆசமனம்

செய்து, 'ஓம் கேசவம் தர்ப்பயாமி என்றாற்போலக்ர மாக கேசவாதி பன்னிரண்டு நாமங்கள் சொல்லி தர்பித்து, ஆசமனம் செய் வதாம். Vip வக்வாஹ்நிகம் பிறகு, ஜபஸ்த்தானத்தைப்போகவித்து, ஆஸத மந்த்ரஸ்ய ப்ருதிவ்யா மேருப்ருஷ்டிவிஃ:, ஸாத லம் ச்சந்த: ஸ்ரீகூர்மோ தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து, ஆஸனே விடியோக!' என்று சொல்லி, பருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா: தேவி த்வம் விஷ்ணு நா த்ருதா த்வஞ்ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரம் குருசாஸநம் ' என்று பூமியை ப்ரார்த்தித்து, ஜபஸ்த்தானத்தில் நின்று கொண்டு உத்தரீயத்தை யஜ்ஞோபவீதா காரமாக தரித்து, 'ப்ரணவஸ்ய ருஷி: ப்ரஹ்மா, தேவீ காயதர்ச்சந்த: பரமாத்மாதேவதா பூராதி வ்யாஹ்ருதிஸ்தகஸ்ய அத்ரி - ப்ருகு - குத்ஸவளி ஷ்ட கெளதம் காச்யபாங்கிரஸ:ரிஷிய: காயத்ரீ உஷ் னிக் -அனுஷ்டுப் ப்ருஹதீ பங்க்தி த்ரிஷ்டுப் ஜகத்ய :ச்சந்தாஸி, அக்னி வாய்வர்க வாகீச வருணேந்தர விச்வதேவா தேவதா: ஸாவித்ர்யா : ரிஷி: விச் வாமித்ர தேவீகாயத்ரீச்சந்த:, ஸவிதா தேவதா ஓம் காயத்ரீ சிரஸ: ப்ரஹ்மாரிஷி : அனுஷ்டுப் ச்ச ந்த: பரமாத்மா தேவதா என்று ந்யாஸம் செய்து, ஸ்ரவேஷாம் ப்ராணாயாமே விடியோக:' என்று சொல்லி, ஓம்பூ: '(என்று பாதங்களில்) ஓம் புவ: '(என்று முட்டிகளில்,) 'ஓம் ஸாவ: '(என்று தொடைகளில்) ஓம் மஹு:' (கான்று வயிற்றில் 'ஓம் ஜூ: '(என்று ஹ்ருதயத்தில்) 'ஓம் தப: ' வக்வாஹ்நிகம் (என்று முகத்தில்) 'ஓம் ஸத்யம்' (என்று தலை யில்) கட்டைவிரல் நீங்கலாக மற்ற விரல்களால் ந்யாஸம் செய்து, 'சவேத - சயாம் - பீத - பிசங்க - ரோஹித - நீல - கநகவர்ணா : அபயாகஷஸ்ரகப்பாத்ரவாஹ ஸ்தா : ஸபவித்ர சதுர்ரஹஸ்தா: ஸ்ரக்சத்தநா த்யலங்க்ருதா : ஸ்ரவாபரண பூஷிதா : லோபவீதா: ஸஜ்டா : (ஸப்தவ்யாஹ்ருதிதேவதா: என்று, ஏழ வ்யாஹ்ருதிகளுக்கு அதிபதிகளான தேவதைகளை த்யானம் செய்து, 'ஓம் தத்ஸ விது: ஜ்ஞாநாய ஹ்ருதயபாய நம: ' என்று கட்டைவிரலோடு கூடிய ஆள்காட்டி விரலால் ஹ்ருதயத்தில், ஓம் வரேண்யம் . ஜச்வர்யாய சிரஸே ஸ்வாஹா' என்று அங்குஷ்ட மற்ற விரல்களால் தலைபிழும், 'ஓம் பர்கோ தேவஸ்ய. சக்த்யை சிகாயை வஷட்' என்று முஷ்டி அங் குஷ்ட முனையினால் குடுமியின் நடுவிலும் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் தீமஹி. பலாய கவசாய ஹராம்' என்று கழுத்து முதல் இடுப்பு வரையிலுள்ள உடல் பாகத்தின் இருப்புமும் இரண்டு கைகளால் தொட்டு, 'ஓம் தியோ யோ ந:'. தேஜஸே நேத்ராப் யாம் வெளாஷட் என்று ஆள்காட்டி நடு விரல் களினால் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு கண்களிலும் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் ப்ரசோதயாத். வீரயாய அஸ்த்ராய பட்' என்று சொல்லிக் கொண்டு சோட்தினால் அதாவது அங்குஷ்டம் ஆள்காட்டி வக்வாஹ்நிகம் விரல்களின் நுனியாவொலியால் எட்டு திக்குகளி லும் தடை செய்து, 'முக்தாவித்ருமஹேம நீலதவள் ச்சாயைர்முகைஸ்த்ரீக்ஷணை : யுக்தாமிந்துகலா நிபத்த மகுடாம் தத்தவார்த்த வர்ணாத்மிகாம் காயத்ரம்

வரதாபயாங்குசகசா: சுப்ரம் கபாலம் குணம் சங்கம் சக்ரமதாரவிந்துயுகளம் ஹஸ்தர் வஹந்தீம் பஜே என்று ஸாவித்ரி கேவதையை த்யானித்து, 'ஓமா போ ஓட்யோதீரோமர்முதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ் ஸாவரோம்' என்ற சிரோமந்த்ரத்தால் தன் பக்கங்களை தலை முதல் பாகும் வரையில் தொட்டு, அர்க்கமண்டல மத்யஸ்த்தம் ஸார்யகோடி ஸம்பரபம் ப்ரஹ்மாதிஸேவ்ய பாதாபஜம் நெளமி ப்ரஹ்ம ரமாஸகம் | என்று சிரோமந்த்ர கேவதையை த்யானம் செய்து, மூன்று தடவை ப்ராணாயாமம் செய்து, ஸ்ரீபகவதாஜுஞ்யா பகவத்பீதயரத்தும் அஷ்டோத்தரசதகருதவ: (108) என்றோ அஷ்டாவிம் சதிக்ருதவ: (28) என்றோ தசக்ருதவ: (10) என் றோ சொல்லி காயத்ரீ ஜூபம் கரிஷ்யே' என்று ஸங் கல்பம் செய்து, ஆயாது இத்ய நுவாகஸ்ய - வாம தேவ ரிஷி', அநுஷ்டூப ச்சந்த:, காயத்ரீ கேவதா' லக்வாஹ்நிகம் 55

.

என்று ந்யாஸம் செய்து, 'காயத்ர்யாவாஹநே விநியோக:' என்று சொல்லி, 'ஆயாது வரதா கேவ்யகஷரம் ப்ரஹ்மஸம்மிதம் காயத்ரீம் சந்த ஸாழமாகேதம் ப்ரஹ்ம ஜூஷஸ்வ ந. ஜூஜோ ஸிலஹோரஸ் பலமஸிப்ராஜோஸி கேவாநாம் தாம நாமாஸி விச்வமஸி விச்வாயு: ஸ்ரவமஸி ஸ்ரவாயு:அபிபூரோம் காயத்ரீம் ஆவாஹயஸி' என்று காயத்ரியை ஸார்ய மண்டலத்தில் ஆவா ஹநம் செய்து, ப்ராகர் த்யாயாஸி காயத்ரீம் ரவிமண்டல மத்யகாம் | ருக்வேதமுச்சாரயந்தீம் ரக்த வர்ணாம் குமாரிகாம் | அசுஷமாலாகராம் ப்ரஹமதைவத்யாம் ஹம்ஸ வாஹநாம்' என்று காயத்ரீ த்யானம் செய்து, ப்ரணவஸ்ய - ருஷிர்ப்ரஹ்மா , கேவீகாயத்ரீ சந்த: பரமாத்மா கேவதா | பூராதிவ்யாஹ்ருதி த்ரயஸ்ய - அத்ரிப்ருகு குத்ஸாரிஷய: காயத்ரி உஷ் ணிக்

அநுஷ்டு பச்சந்தாம்பி, அக்ஞிவாய்வர்கா: தேவதா ஸாவித்ரயா: ருஷ் விச்வாமித்ர : தேவீ காயத்ரீ சந்த: , ஸவிதா தேவதா, என்று ந்யாஸம் செய்து, ப்ராதஸ்ஸந்த்யாஜைபே விநியோக !' என்று சொல்பி, அஸ்த்ரமந்தரத்தினால் கைகளை மேற் புறமும் கீழ்ப்புறமும் தடவி சுத்தி கரவ்யா பகந்யாஸம் செய்து, உள்ளங்கைகளில் ப்ரணவ மந்த்ரத்தை ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் பூः' என்று தர் வக்வாஹ்நிகம் ஜனீகளினால் அங்குஷ்டா ந்களில், பிறகு அங் குஷ்டந்களால் 'ஓம் புவ: என்று தர்ஜனீ களில், 'ஓம் ஸாவ:' என்று நடுவிரல்களில், 'ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்' என்று பவித்ர விரல் களில், 'ஓம் ப்ரகோ தேவஸ்ய தீமஹி' என்று சண்டு விரல்களில் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் தியோ யோந: ப்ரசோதயாத்' என்று இரண்டு கைகளில் மேற்புறம் கீழ்ப்புறம் தடவி காயத்ரியினால், இரண்டு கைகளினால் தலை முதல் பாதம் வரை பக்கங்களைத் தொடுவதென்ற வ்யாபகந்யாஸம் செய்து, 'ஓம் பூः ஜ்ஞானாய ஹ்ருதயாய நம: என்று அங்குஷ்டத்தோடு கூடின தர்ஜனியினால் ஹ்ருதயத்தில், 'ஓம் புவ:... ஜ்வர்யாய சிரஸே ஸ்வாஹா' என்று அங்குஷ்டமற்ற மற்றவிரல்களி னால் தலையில், 'ஓம்ஸாவ: சக்த்யை சிகாயை வஷ: என்று முஷ்டி அங்குஷ்ட நாளத்தினால் குடுமி இடையில் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம்

தக்ஷவிதூர் வரேண்யம். பலாய கவசாய ஹாம்'
 என்று கழுத்து முதல் இடுப்பு வரை பஜ
 சர்ரங்களை இரண்டு கை களால் தொட்டு, 'ஓம்
 ப்ரகோ தேவஸ்ய தீமஹி தேஜஸே நேத்ராப்யாம்
 வெளஷட' என்று தர் ஜீனீ மத்யமங்களால் ஒன்றே
 ஸமயத்தில் கண்களில் ந்யாஸம் செய்து, 'ஓம்
 தியோயோநா: ப்ரசோதயாத் வீரயாயாஸ்த்ராய பட்
 என்று ஸாஸ்த்ரமந்த்ரச் சோடத்தினால்

(அங்குஷ்டத்தோடு கூடின தர் ஜீ நீ நுனியினால்
 பத்து திக்கிலும் ரக்ஷை செய்து. லக்வாஹ்நிகம்
 யோதேவஸ்ஸ விதாரஸ்மாகம் தியோ தர்மாதி
 கோசரா: ப்ரேரயேத் தஸ்ய யத்பர்க. ததவரேண்ய
 முபாஸ்மஹே என்று காயத்ரீ மந்த்ரத்தின்
 பொருளை சிந்தனம் செய்து, ஆதித்ய
 மண்டலத்தில் தேவீ பூஷணாதி கண்டன் கூடிய
 பகவானை த்யானம் செய்து, சண்டுவிரலில்
 அடிக்கணுவினின்று கணுக்களில்
 ப்ரதக்ஷிணமாக பவித்ர விரலின் அடிக்கணு வரை
 யில் கட்டை விரலை வைத்து பத்து பத்தாக
 எண்ணி ஜபம் செய்து, பிறகு மூன்று ப்ராணாயா
 மம் செய்து, ஸ்ரீபகவதாஞ்ஞயா பகவத் பீத்யர்த்
 தும் ப்ராதஸ்ஸந்தயோபஸ்த்தா நும் கரிஷ்யே'
 என்று ஸங்கல்பம் செய்து, 'உத்தம் இத்யநுவாக
 ஸ்ய - வாமதேவரிஷி:, அநுஷ்டுப் ச்சந்த.,
 காயத்ரீ தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து,
 காயத்ரீ யுத்வாஸநே விநியோக: ' என்று சொல்லி

உத்தர யத்தை இப்பில் கட்டி அஞ்ஜலி செய்து,
 உத்தமே சிகரே தேவி பூம்யாம் பர்வதமூர்த்தனி
 ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யநுஜ்ஞானம் கச்ச
 தேவியதாஸாகம் || என்று காயத்ரியை அனுப்பி
 , மித்ரஸ்யேதி ருக் த்ரயஸ்ய - விச்வாமித்ர ரிஷி:
 பீருட் காயத்ரீ த்ரி ஷ்டூபச்சந்தாம்ஸி. மித்ரோ
 தேவதா' என்று ந்யா ஸம் செய்து ,
 ப்ராதஸ்ஸந்த்யோபஸ்த்தாநே வினி 58②

வக்வாஸ் நிகம் யோக: ' என்று சொல்லி அஞ்ஜலி
 செய்து, 'ஓம் மித்ரஸ்ய சர்வணீ தருத : சரயோ
 தேவ ஸ்ய ஸா நளிம் ! ஸத்யம் சித்ர சரவஸ்தமம்
 மித்ரோ ஐநாத் யாதயதி ப்ரஜாநந். மித்ரோ தாதார
 ப்ருதிவீமுத த்யாம் மித்ர : க்ருஷ்ணநி
 மிஶாபிசஷ்டே ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத்விதேம்
 ப்ரஸமித்ர மர்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ்த
 ஆதித்ய சிகழதி வ்ரதேந ந ஹந்யதே ந ஜீயதே
 த்வோதோ நெநமட் ஹோ அச்நோத்யந்திதோ ந
 தூராத் என்று சொல்லி ஆதித்ய மண்டலத்
 திலுள்ள பகவானை சிந்தனை செய்து, ஸந்த்யா
 முதலான தேவதைகளை ப்ரதக்ஷிணமாக, 'ஓம்
 ஸந்த்யாயை நம:, ஓம் காயத்ர்யை நம : ஓம் ஸா
 வித்ர்யை நம:, (ஓம் ஸாவித்ர்யை நம:, ஓம் காய
 த்ர்யை நம:) ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம:, ஓம் ஸர்வா
 ப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:' என்று முதுகு
 வணங்கி ப்ரணாமம் செய்து, காமோகார்ஷீத்

மந்யுராகார்ஷீத்' என்று சொல்லி, ஸ்ரீயபகவா
னுக்கு ப்ரணாமம் செய்து, 'ஓம் ப்ராச்யை
திசேநும:, ஓம் துக்ஷிணஸ்யை திசே நும:, ஓம் ப்ர
தீச்யை திசே நும:, ஓம் உதீச்யை திசே நும:, ஓம்
ஊர்த்வாய நும:, ஓம் அதராய நும:, ஓம் அந்தரி
கஷாய நும:, ஓம் பூம்யை நும:, ஓம் விஷ்ணவே
நும:' என்து திக்கு முக்லானவற்றிற்கு அந்தந்த
விடத் திற்கு அஞ்ஜலி செய்து,

சூர்யமண்டலத்திலே பகவானை முன் போல்
த்யானம் செய்து, லக்வாஹ்நிகம் சங்க சக்ர
கதாபாணே த்வாரகா நிலயாச்யுத கோவிந்த
புண்டீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் சரணாகதம் நமோ
ப்ரஹ்மண்ய தேவாய கோப்ராஹ்மணஹிதாய ச
ஜூகத்திதாய க்ருஷ்ணாய கோவிந்தாய நமோ நம
: !! என்று பகவானை ஸேவித்து அபிவாதனம்
செய் வதாம் . உதயமாகவில்லை யாகில்,
உபஸ்த்தானத் திற்கு முன் நின்று கொண்டே
அஷ்டாகஷரஜூபம் செய்வதாம்.

உதயமாகியிருந்தால் பிறகு, உட் கார்ந்து
கொண்டே உத்தரீயத்தை பூனூல் போல் தரித்து.
அஷ்டாகஷரஜூபவிதி மூலமந்திரத்தை 25 அல்லது
12 தடவையாவது மனதில் சொல்லி முன்று
அல்லது ஒரு ப்ராணாயா மம் செய்து,
ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாயா பகவத் ப்ரீத்யர்த்
தம்ப்ராதஸ்ஸந்த்யாயாம் அஷ்டாகஷர ஜூபம் கரிஷ்
யே' என்று ஸந்கல்பித்து, பகவாநேவ அஷ்டா

கஷ்ணபம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ கார
யதி' என்று அனுஸந்தித்து, அஷ்டாகஷர மந்த்ர
ஸ்ய - நாராயணரிஷி : தேவீகாயத்ரீச்சந்து...,
நாராய ணோ தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து,
அஞ்ஜலி செய்து, அம் பீஜம். அடிய சக்தி : , மம்
கீலகம், ஹ்ரீம் கவசம் , ஜம் அஸ்தரம், சுக்லோ
வர்ண, உதாத் தாதி: ஸ்வர, புத்திஸ்தத்தவம்,
வைகுண்ட : க்ஷேத்ரம், ஜீவபரயோ :

ஸ்வஸ்வாமிபாவ: ஸம்லக்வாஹநிகம் பத்த : ,
நாராயணப்ரீத்யர்த்தே ஜபே விநியோக:' என்று
சொல்லி , மூலமந்த்ரத்தினால் மணிக்கட்டு முதல்
விரல் நுனிவரை கைகளை ஒன்றுக்கொன்று
மூன்று தடவை தொட்டு, மந்த்ரத்தை கைகளில்
வ்யாபக ந்யாஸமாக வைத்து, அக்ஷரந்யாஸம்
செய்யமாட்டாதுர் மேலே கூறுமாறு பதந்யாஸம்
ஒம் ஒம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம:, ஒம் நம :
தர்ஜுநீப்யாம் நம:, ஒம் நாராயணாய மக்ய
மாப்யாம் நம:, ஒம் ஒம் அநாமிகாப்யாம் நம:, ஒம்
நமா, கநிஷ்டகாப்யாம் நம:, ஒம் நாராயணாய
கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம:, ஒம் ஒம் ஜஞாநாய
ஹ்ருதயாய நம:, ஒம் நம: ஜச்வர்யாய சிரஸே
ஸ்வாஹா, ஒம் நாராயணாய சக்த்யை சிகாயை
வழட் , ஒம் ஒம் பலாய கவசாய ஹாஸ் , ஒம் நம் :
தேஜஸே நேத்ராப்யாம் வெளாஷட் , ஒம்
நாராயணாய வீரயாயாஸ்த்ராய பட் என்ற வாறு
(காய்த்ரீ ஜபத்தில் சொன்னபடி) கரந்யாஸ

அங்கந்யாஸங்களைச் செய்து,
 "அஸ்மத்தேசிகமஸ்மதீய பரமாசார்யாந்
 அசேஷன் த்ரயீ - சூடாதேசிகதத்குருந்
 யதிவரம் பூரணம் முனிம் யாழு நம் ராமம்
 பத்மவிலோசநம் முநிவரம் நாதம் சடத்வேஷிணம்
 ஸேனே சம் சரியமிந்திராஸஹசரம் நாராயணம்
 ஸம்சரயே " லக்வாஹ் நிகம் 61 என்று
 சொல்வதுடன், தனக்கு மந்த்ரம் உபதே சித்த
 குருவையும், அவருடைய குருக்களையும் அந்
 தந்தத் தனியன் ச்லோகத்தினால்
 அனுஸந்தித்து, "அஷ்டாக்ஷரம் தஸ்ய ரிஷிம்
 தச்சந்தஸ்ய கைவதம் தச்சக்திம் ப்ரணவம்
 தஸ்ய சிரஸா ப்ரணமாம்யஹம் என்று
 மந்த்ராதிகளை ப்ரணாமம் செய்து, "ஸவ்யம்
 பாதம் ப்ரஸர்ய சரித் துரித ஹரம் தக்ஷிணம்
 குஞ்சயித்வா ஜாநுந்யாதாய ஸவ்யே தரம் இதர
 புஜம் நாகபோகே நிதாய பச்சாத் பாஹுத்வயேந
 ப்ரதிபட சமனே தாரயந் சங்கசக்ரே
 கேவீடுஷாதிஜூஷ்டோ ஜ நயது ஜகதாம் (மமதத்)
 சர்ம வைகுண்ட நாதः:"" என்று
 வைகுண்டநாதனை த்யானித்து, "ஜ்ஞாநாநந்த
 ஸ்வரூபோ ஹம் விஷ்ணோச்சேஷா ந கஸ்யசித்
 ப்ரபத்தி : க்ரியதே நாராயண கைந்கர்யமஸ்து
 மே என்று அஷ்டாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தை
 சிந்தித்து, யதாசக்தி ஜபம் செய்ய வேண்டும்.
 ஜபத்தின் நடுவில் பேசினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை

த்யானித்து கீர்த்தனம் செய்து ஜபதூர்த்தி
 செய்வதாம். பிறகு ஆசமனம் செய்து,
 'பகவானேவ ப்ராதஸ்ஸந்த் THE 2 லக்வாஹநிகம்
 யோபாஸ்நாக்யம் அஷ்டாகஷரஜபாக்யம் ச கர்ம
 காரிதவான்' என்று அனுஸந்திக்கவும்.
 ஆதாரசக்திதர்பணம் உத்தரீயத்தை இடுப்பில்
 கட்டி, இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்து,
 ப்ராணாயாமம் செய்து, ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞா
 பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் ஆதார சக்த்யாதி தர்பணம்
 கரிஷ்ணே" என்று வங்கல் பித்து, பகவானேவ
 ஆதாரசக்த்யாதி தர்ப்பணம் ஸ்வஸ்மை
 ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயதி" என்று
 அனிஸந்தித்து, விரிவாகச் செய்ய
 முடியாதவராகில் - "ஓம் ஆதாரசக்த்யை நம:
 ஓம் ப்ரக்ருத்யை நம:, ஓம் அகில ஜகதாதாராய்
 கூர்மரூபினே நாராயணாய நம: ஓம் அநந்தாய்
 நாகராஜாய நம:, ஓம் பூம்யை நம:, ஓம்
 ஸ்ரீவைகுண்டேப்யோ திவ்யலோக ஜநபத நகர
 விமாநேப்யோ நம:, ஓம் ஆநந்தமயாய்
 திவ்யமண்டபரத்னாய நம:, ஓம் ஆஸ்தரண
 ரூபாய் அநந்தாய நாகராஜாய நம : ஓம் தர்மா
 திப்ய: பீடபாதேப்யோ நம:, ஓம அதர்மாதிப்ய:
 பீடகாத்ரேப்யோ நம: ஓம் ஏபி : பரிச்சின்ன தநவே
 பீட்பநதே நாகராஜாய நம:, ஓம் அஷ்ட தளபதமாய
 நம:, ஓம் விமலாதிப்யச்சாமரஹஸ் தாப்யோ நம:,
 ஓம் ஜகத்ப்ரக்ருதயே திவ்யயோக பீடாய நம:, ஓம்

திவ்யயோக ப்ரயங்காய நம; ஓம்
ஸஹஸ்ரபணாமணிமண்டிதாய அநந்தாய
நாகராஜாய நம:, ஓம் பாதபீடாத்மனே அநந்
லக்வாஸ் நிகம் 63 தாய நாகராஜாய நம:, ஓம்
ஸ்ரவபரிவாராணம்

அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாநாஞ்ச பத்மாஸநேப்
யோ நம: ஓம் அஸ்மத்குருப்யோ நம:, ஓம் நமோ
நாராயணாய, ஓம் லக்ஷ்ம்யாதி பகவத்திவ்ய
மஹிஷீப்யோ நம:, ஓம் கிரீடாதிப்யோ திவ்ய
பூஷணேப்யோ நம் :, ஓம் ஸாதர்சநாதிப்யோ
திவ்யாயதேப்யோ நம:, ஓம் ஸர்வாப்ய: பாதா
ரவிந்தஸம்வாஹிநீப்யோ நம: ஓம் அநந்தாய
நாகராஜாய நம: ஓம் பகவத்பரிலூநேப்யோ நம:,
ஓம் பகவத்பாதுகாப்யாம் நம:, ஓம் பகவத்
பரிச்சதேப்யோ நம: ஓம் வைந்தேயாய நம: ஓம்
பகவதே விஷ்வக்ஸேநாய நம:, ஓம் கஜானனா
திப்யோ விஷ்வக்ஸேந பரிலூநேப்யோ நம:, ஓம்
சன்டாதிப்யோ த்வாரபாலேப்யோ நம:, ஓம்
குமுதாதிப்யோ கணாதியதிப்ய: ஸவாஹநபரிவார
ப்ரஹரணேப்யோ நம:, ஓம் ஸர்வேப்யோ பகவத்
பாரிஷதேப்யோ நம: " என்று அஞ்ஜலி தீர்த்தக்
தினால் ஸந்தர்பணம் செய்து, ஆசமனம் செய்து,
"பகவாநேவ ஆதாரசக்த்யாதிதர்ப்பணாக்யம்
கர்ம காரிதவாந் என்று அனுஸந்திப்பதும்.
கேவர்ஷி காண்டர்ஷி பித்ரதர்பணம் ஆசமனம்
செய்து, ப்ராணாயாமம் செய்து.

ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாயா பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் தேவர்ஷி காண்ட்ர்ஷியித்ருதர்பணம் கரிஷ்ணே' என்று ஸங்கல்பித்து, பகவாநேவ தேவர்ஷி காண்ட்ர்ஷி பித்ருதர்ப்பணாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே லக்வாஹ்நிகம் ஸ்வயமேவ காரயதி'' என்று அனுஸந்தானம் செய்து, முன்பு போல் தேவர்ஷி தர்ப்பணம் (பக்கம் ...) செய்து,

ரிஷிதர்ப்பணத்திற்கு மேல் அது போலவே ஓம் ப்ரஜாபதிம் காண்ட்ர்ஷிம் தர்பயாமி, ஓம் ஸௌமம் காண்டாஷிம் தர்பயாமி, ஓம் அக்நிம் காண்டாஷிம் தர்பயாமி, ஓம் விச்வாந் தேவாந் காண்ட்ர்ஷீஸ்தர்பயாமி, ஓம் ஸாம்ஹிதீர் தேவதா உபநிஷதஸ் தர்பயாமி, ஓம் யாஜ்ஞிக்ரதேவதா உபநிஷதஸ் தர்பயாமி, ஓம் வாருணீர் தேவதா உபநிஷதஸ் தர்பயாமி, ஓம் ப்ரஹ்மாணஸ்வயம் புவம் தர்பயாமி, ஓம் ஸதஸஸ்பதிம் தர்பயாமி' என்று வடக்குமுகமாகவே தர்பித்து, முன் போல் பித்ருதர்பணம் செய்து உபவீதியாய் ஆச மனம் செய்து, ''பகவாவே தேவர்ஷி

காண்டாஷிபித்ருதர்பணாக்யம் கர்ம காரிதவாந் என்று ஸமர்ப்பிப்பதாம் . பிறகு தகப்பனார் இல்லாதவர் மட்டும் நிவீதியாய் ஸ்நாநவஸ்தரத் தை நான்காக மடித்து, சுத்தமான கரையில், ''யே கே சாஸ்மத்துலே ஜாதா அபுத்ரா கோத்தஜா மருதா தேக்ருஹ்னாந்து மயா தத்தம் வஸ்தர நிஷ்பீடநோதகம் '' என்ற மந்த்ரத்தினால்

அபஸ்வயமாக - ப்ரதக்ஷிணை மாகப் பிழிந்து,
 இடது மணிக்கட்டில் வைத்து, உபவித்தியாய்
 ஆசமனம் செய்வதாம், ஜூலைஞ்சிலி 65 லக்வாற்
 நிகம் யுடன், 'ஹே கங்கே மமாத்மநி ஸமாகச்ச'
 என்று கங்கையை உள்ளே சேர்த்துக்
 கொள்வதாம். ப்ரஹ்மயஜ்ஞக்ரமம் பிறகு,
 இரண்டு ஆசமனம் செய்து ப்ராணோ யாமம்
 செய்து "ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞயா பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம்
 ப்ரஹ்மயஜ்ஞேந யகஷ்யே" என்று ஸங்கல்பித்து,
 பகவாநேவ ப்ரஹ்மயஜ்ஞாக்யம் கர்ம காரயதி'
 என்று ஸாத்விகத்யாகம் செய்து, 'வித்யுதளி
 வித்ய மே பாப்மாதும் ருதாத் ஸத்ய முபைமி'
 என்று வலது கையினால் ஜூலைமெடுத்து இடது
 உள்ளங்கையைத் தடவி மந்த்ரமில்லாமல் மூன்று
 தடவை ஜூலத்தை ஆசமனமாக உட்கொண்டு
 இரண்டு தடவை உதடைத் துடைத்து, கை
 அலம்பி, தலையை எல்லா விரல்களாலும்,
 கண்களை மோதிர விரல்களாலும், மூக்குப்
 புறங்களை ஆள் காட்டி விரலினாலும், காதுகளை
 சண்டுவிரலினாலும், ஹ்ருதயத்தை
 உள்ளங்கையாலும் தொட்டு பரிசுத்தமான
 இடத்தில் உட்கார்ந்து உத்தரீயத் தை உபவீதும்
 போல் தரித்து, ப்ராணோயாமம் மூன்று அல்லது
 ஒன்று செய்து, இடது கணுக் காலுக்கு மேல்
 வலது தொடையும் இடது தொடை யின் மேல்
 வலது கணுக்காலுமாகச் செய்து கொண்டு,

வலது முழங்காலுக்கு மேல் இரண்டு கைகளை
 வலக்கை மேலாகச் சேர்த்து வைத்து, 'ஓம் பூ:
 தத்ஸவிதுர்வரேண்யம், ஓம் புவ: பர்கோதேவஸ்ய
 தீமஹி, ஓம் ஸாவ: தியோ யோ ல - 5 66
 வக்வாஸ் நிகம் ந: ப்ரசோதயாத், ஓம் பூ:
 தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி,
 ஓம் புவ: தியோயோ ந: ப்ரசோதயாத், ஓம் ஸாவ:
 தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
 தியோ யோ ந: ப்ரசோத யாத், ஓம் பூர்புவ: ஸாவ:
 தத் ஸவிதுர்வரேண் யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி,
 தியோ யோ ந: ப்ர சோதயாத்' என்று சொல்லி,
 வேதங்களுடைய முதல் பாகங்களையும் சொல்லி,
 புருஷஸுக்தத்தை படித்து, அசக்தனாகில்
 காயத்ரீ மந்த்ரத்தை பத்து தரம் ஜபித்து, எழுந்து.
 'ஓம் பூர்புவ: ஸாவ; ஸத்யம் தயச் சரத்தாயாம்
 ஜாஹோராமி' என்று சொல்லி, 'ஓம் நமோ
 ப்ரஹ்மணே, நமோ அஸ்த் வக்நயே, நம:
 ப்ருதிவ்யை, நம : ஒஷதீபீய:, நமோ வாசே, நமோ
 வாசஸ்பதயே, நமோ விஷ்ணவே ப்ரஹதே
 கரோமி' என்று மூன்று தடவை சொல்லி,
 வ்ருஷ்டிரஸி வ்ருச்சமே பாப்மா நம் ருதாத்
 ஸத்யமுபாகாம்' என்று மூன் போல் வலக் கை
 ஜலத்தால் இடக்கையைத் துடைத்து மந்த்
 ரத்துடன் ஆசமனம் செய்து, 'பகவானேவப்ரஹ்
 மயக்ஞாக்யம் கர்ம காரிதவாந்' என்று
 ஸாத்தவிக தயாகம் செய்வதாம். பிறகு,

க்ருஹத்திற்கு வந்து, கைகால்களை சுத்தி செய்து கொண்டு, ஆசமனம் செய்து, ஸத் ரத்தில் சொன்னப்படி ஓளபாஸநம் செய்து, தன்னுடைய அர்ச்சாக்ருஹத்திற்குச் சென்று, குரு பரம்பரானுஸந்தான பாவகமாக பரணாமம் செய்து,②

•
•
•

57 லக்வாஹ்நிகம் கெளஸல்யா ஸப்ரஜா ராம!
 பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்தகே உத்திஷ்ட நரசாரதால் கர்த்தவ்யம் கைவமாஹ்நிகம்! வீர ஸௌம்யா விபுத்தயஸ்வ கெளஸல்யாநந்தவர்த்தந! ஜகத்தி ஸர்வம் ஸ்வபிதி த்வயி ஸப்கே நராதிய யாமியபைதி யதுநாத ! விமுஞ்ச நித்ராம் உன்மேஷம் கச்சதி தவோங்மிஷிகே விச்வம் ஜாதஸ் ஸ்வயம் கலு ஜகத்திதமேவ கர்த்தும் தர்மப்ரவர்தனதியா தரணீதலோஸ்மின் ஸகாய ஸப்ராதமிதம் தவாஸ்து ஜகத்பகே ஜாக்ருஹி நந்தஸாநோ! அம்போஜமந்தச்சயமஞ்ஜாதார - லோலம்பழந்மிலது லோசநம் தோ என்று பகவானை எழுப்பி, மனத்தினால் புஷ்பம் முதலானவைகளால் அர்ச்சித்து, ஆராதித்து. ப்ராணாயாமம் செய்து, த்வயத்தை உச்சரித்து, "ஸாயந்த நாபியா நாந்த கைங்கர்யஸ்ய விழோதி

நம் பாபராசிம் தயாளிந்தோ ! விந்தஸ்யாஸ்ய
 நாசய " என்று ப்ரார்த்தித்து, மறுபடியும்
 ப்ரணாமம் செய்து, 'பகவாநேவ அபிகாம் நாக்யம்
 கர்ம காரி ஆக 68 லக்வாஹ்நிகம் தவான் என்று
 ஸாத்த்விகத்யாகம் செய்து அபிகம்னேன
 பகவான் ப்ரீயதாம் வாஸ்தேவ' என்று
 அனுஸந்திப்பதாம். உபாதாநம் (2) பிறகு,
 'க்ருதஞ்ச கரிஷ்யாமி உபாதானேன பகவந்தம்
 வாஸ்தேவம் அர்ச்சயிஷ்யாமி' என்று
 ஸங்கல்பித்து, 'பகவாநேவ உபாதா நாக்யம் கர்ம
 ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரயதி'
 என்று அனுஸந்திக்கவும். துளஸ்யம்ருதஜங்மாளி
 ஸதா த்வம் கேசவப்ரியே கேசவார்த்தம் வுநாமி
 த்வாம் வரதா பவ சோபனே மோக்ஷைகஹேதோ
 தரணிப்ரஸ்தே விஷ்ணோஸ்ஸமஸ்தஸ்ய சுரோ:
 ப்ரியே தோ ஆராத நார்த்தம் புருஷோத்தமஸ்ய
 வுநாமி பத்ரம் துளளி கஷமஸ்வ ப்ரஸீத மம
 தேவேசி பரணீத ஹரிவல்லயே
 கஷரோத்மதநோக்டுதே துளளி த்வம் ப்ரஸீத மே
 என்ற மந்திரங்களால் துள்ளியை க்ரஹிக்கவும்.
 ஞாயிறு, செவ்வாய், வெள்ளி என்ற கிழமைகளி
 லும் , த்வாதசி, அமாவாஸ்யை, பெளர்ணமீ
 திதிக் களிலும், எல்லாவித ச்ராத்த
 தினாங்களிலும் துள் * " லக்வாஹ்நிகம் 69
 ஸியை க்ரஹிக்கலாகாது. அஸ்த்ரமந்த்ரதித்னால்
 ஸமித், புஷ்பம் முதலானவைகளை க்ரஹிக்கவும்,

முதலில் 'ஹாம்' என்று தொட்டு, 'விரிஞ்சேந
ஸ்ஹோத்பந்த பரமேஷ்டி நிஸர்கஜ நுக்த ஸ்ர்வாணி
பாபா தர்ப்ப! ஸ்வஸ்திகரோ பவ என்கிற
மந்திரத்தால் தர்பங்களை க்ரஹிக்கவும்.

அவகாசமிருக்கும் பகஷத்தில்
மந்த்ரஜபாதிகளைச் செய்வதாம். பிறகு,
பகவானேவ உபாதா நாக்யம் கர்ம காரிதவான்'
என்று அனுஸந்தித்து, 'உபா தானேன பகவான்
ப்ரீயதாம் வாஸ்தேவ:' என்று உபாதானத்தை
அர்ப்பணம் செய்வது. இந்யா (3) "க்ருதஞ்ச
கரிஷ்யாமி இந்யயா பகவத்கர்மணா பகவந்தும்
வாஸ்தேவம் அர்ச்சயிஷ்யாமி" என்று
இந்யையை ஸந்கல்பித்து. பகவானேவ இந்யா
க்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ
காரயதி" என்று ஸாத்த்விகத்யாகம் செய்து,
மூல மந்த்ர ப்ராணாயாமம், மூலமந்த்ர
ஜபநுபமந்த்ர ஸ்நாநம், பகவானின் திருமேனி
த்யானத்துடன் அவன் திருவடியினின்று
பெஞ்சிய திவ்ய தீர்த்த ஸ்நாநானுஸந்தானமான
மாநஸஸ்நாநமெல் வாம் செய்து, கைகால்களை
சுத்தம் செய்து கொண்டு. இரண்டு ஆசமனம்
செய்து, ப்ராணா யாமம் செய்து,
ஸ்ரீபகவதாஞ்ஞயா பகவத் ப்ரீத்லக்வாவற்நிகம்
யர்த்தும் மாத்த்யாஹ்நிகஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே'
என்று ஸந்கல்பித்து ஸாத்த்விகத்யாகம் செய்து,
காலையில் போல் ஆபோ ஹிஷ்டா' முதலிய மந்த்

ரங்களால் ப்ரோத்து. ஆப: புந்து இத்யநு
 வாகஸ்ய ஆபா: ரிஷி: அனுஷ்டுப்ச்சந்த:
 ப்ரஹ்மண ஸ்பதிர் கேவதா' என்று நயாஸம்
 செய்து, 'அபாம் ப்ராசனே விநியோக:' என்று
 சொல்லி, கையில் ஆசமனத்திற்குப் போல்
 தீர்த்தம் எடுத்து 'ஓம் ஆப: புந்து ப்ருதிவீம்
 ப்ருதிவீ பூதாபுநாது மாம் புந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதிர்
 ப்ரஹ்ம பூதா புநாது மாம் யதுச்சிஷ்ட மபோஜ்யம்
 யத்வாதுச் சரிதம் மம ஸ்ரவம் புந்து
 மாமாபோரஸதாஞ்ச ப்ரதிக்ரஹஸ்வாஹா' என்று
 சொல்லி ட் கொண்டு ஆசமனம் செய்து,
 முன்போல் ததி க்ராவண்ண' என்று தொடங்கி
 மந்த்ரங்களி னால் ப்ரோகவித்து, ஒரே அர்க்கியம்
 விட்டு (எட்டு முஹம்ரத்தங்கள் 16 நாழிகை
 கடந்த பகுத்தில் ப்ராணாயாமம் செய்து,
 மாத்தயாஹ்நிக ஸந்த்யா காலாதிக்ரம
 ப்ராயச்சித்தார்த்தம் த்விதீயார்க்ய ப்ரதானம்
 கரிஷ்யே' என்று ஸந்கல்பித்து, ப்ராத: காலத்தில்
 சொல்லப்பட்ட மந்த்ரத்தினால் அர்க் யம் விட்டு)
 மீதியெல்லாம் முன்போல் செய்வது,
 ஸந்கல்பாவஸரங்களில், 'மாத்யாஹ்நிக
 ஸந்த்யா' என்று சொல்லவேணும்.
 ப்ராதர்த்யாயாமி' என்ற ச்லோகம் சொல்ல
 வேண்டுமிடதித்தே 'மத்த்யந்திதே து ஸாவித்ரீம்
 ரவிமண்டல மத்யகாம் யுவதில் தாம்
 சூலகாமரந்தீம் லக்வாஹ்நிகம் யஜூர்வேதம்

வ்யாஹரந்தீம் சுவேதாம் சூலகராம் சிவாம்
 யுவதீம் ருத்ரதேவத்யாம் தயாயாமி
 வ்ருதவாஹநாம்! ' என்று த்யானம் செய்வது.
 உபஸ்த்தானத்தின் போது, ஆஸத்யே நேதி
 ருக்ஷட்கஸ்ய ஹிரண்ய ஸ்தாப ரிஷி: ஆத்யயோ :
 த்ரிஷ்டுப், சதஸ்ர ணாம் காயத்ரீ
 ஜகத்யுஷ்ணிக்தரிஷ்டுபச்சந்தாம்ஸி, ஸவிதா
 தேவதா' என்று ந்யாஸம் செய்து, மாத்
 யாஹங்கஸந்தயோபஸ்த்தானே விநியோக:
 என்று சொல்லி அஞ்ஜலி செய்து, ஆஸ்தயேந
 ரஜஸா வர்தமானோ நிவேசயந் அம்ருதம்
 மர்த்யஞ்ச ஹிரண்யயேந் ஸவிதா ரதேந்
 ஆதேவோ யாதி புவநா விபச்யந் உத்வயம்
 தமஸ்ஸபரி பசயந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம் தேவம்
 வேத்ரா ஸார்ய மகந்ம ஜ்யோதிருத்தமம் உது த்யம்
 ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ : த்ருசே
 விச்வாய ஸார்யம் சித்ரம் தேவாநா முத காத
 நீகம் சகஷ் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்ஞே ஆப்ரா
 த்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷ ஸார்ய ஆத்மா
 ஜகதஸ் தஸ்த்துஷ்ச தச்சகஷ் தேவ ஹிதம்
 புரஸ்தாத் சக்ரமுச்சரத் !! என்று சொல்லி,
 வயோமமுத்திரையால் கைவிரல் சந்தால்
 ஸார்யனைப் பார்த்துக் கொண்டு, பசயேம்
 சரதச்சதம், ஜீவேம் சரதச்சதம், நந்தாம்
 சரதச்சதம், மோதாம் சரதச்சதம், *** 72
 லக்வாஹ்நிகம் பவாம சரதச்சதரூணவாம

சரத்ச்சதம், ப்ரப்ர வாம சரத்ச்சதம்,
 அணீதாஸ்ஸ்யாம சரத்ச்சதம் ஜ்யோக்சஸ்யர்யம்
 தருசே' என்று சொல்லி அஞ்ஜிலியுடன், 'ய
 சுதகாந் மஹதூராணவாத் விப்ராஜ மாந:
 ஸ்ரிரஸ்ய மத்த்யாத் ஸமாவ்ருஷ்போலோ
 ஹிதாகஷஸ் ஸம்ர்யோ விபச்சிந் மனஸா புநாது'
 என்று உச்சரித்து, மீதியைக் காலையில் போல்
 செய்து, அஷ்டாகஷரஜபம் செய்து, 'பகவாநேவ
 மாத்யாஹ்நிக ஸந்த்யோபாஸநம் அஷ்டாகஷர
 ஜபஞ்ச காரிதவான்' என்ற ஸாத்த விகத்யாகம்
 செய்வதாம். பிறகு, கைகால்களை சுத்தி செய்து
 இரண்டு ஆசமனம் செய்து, ஆராதன விடம்
 சென்று, சண்டாதி த்வாரபாலகர்களை
 த்யானித்து ஸே வித்து அநுஜ்ஞை பெற்று, வலது
 பாதத்தை முதலில் வைத்து உள்ளே ப்ரவேசித்து
 அஷ்டாங்கப்ரணாமங்களைச் செய்து, வலது
 கையினால் மூலமந்த்ரத்தினால் கண்டா நாதம்
 செய்து, மூன்று தடவை கைதுட்டி ஸாளக்ராமப்
 பெட்டி யை அஞ்ஜலி செய்து, திருக்காப்பு நீக்கி
 (திறந்து) பகவானுக்கு முன்பு வலது பக்கத்தில்
 இரண்டு தர்பங்களை சேர்த்து, 'ஆஸந
 மந்த்ரஸ்ய கேவதா', ஆஸநே
 விநியோக:', 'ப்ருத்வி ஆஸ நம்' என்று
 அங்கே உட்கார்ந்து உத்தரீயத்தை உபவீதமாக்கி,
 'அஸ்மத்தேசிக ஸம்சரயே !'②

73 லக்வாஹ்நிகம் என்று அனுஸந்தித்து,
 த்வயத்தை உச்சரித்து. "அகில ஹேயப்ரத்ய நீக
 கல்யாணைகதான் ! ஸ்வே தர ஸமஸ்தவஸ்து
 விலகஷணாநந்த ஜ்ஞாநாதந் தைகஸ்வரூப
 வாவண்யபெளவநாத்ய நந்த சுண கண நிதி
 திவ்யரூப ! அநந்த கல்யாண சுணகணோ பேத
 உபயவிபூதிநாத ஸ்ரீமந்நாராயண அநந்ய சரண :
 த்வத்பாதாரவிந்த யுகளம் சரண மஹம் ப்ரபத்யே'
 என்று அனுஸந்தித்து, ஸ்ரவ திவ்ய பூஷண
 ஆயுதங்கள் விளங்குவதும், திருவினால்
 அழகுற்ற திருமார்பு உடையதுமான திருமேனி
 யைத் திருவடியினின்று திருமுடிவரையில் யதா
 சக்தி த்யானம் செய்து பூஜையை ஆரம்பிப்பது.
 மூலமந்த்ரத்தை மனத்தினால் இருபத்தெட்டு
 தரம் சொல்லி ப்ராணாயாமம் செய்து, அஞ்ஜலி
 யுடன், 'ஓம் க்ருதஞ்ச கரிஷ்யாமி பகவந்தித்யே ந
 பகவத் ப்ரீத்யர்த்தேந மஹாவிபூதி சாதுராத்மய
 பகவத்வாஸாதேவபாதாரவிந்தயர்சநேந் இஜ்பா
 ராதநேந பகவத்கர்மணா பகவந்தம் வாஸாதேவ
 மர்ச்சயிஷ்யாமி' என்று ஸங்கல்பித்து, "ஓம் பக
 வதோ பலேந பகவதோ வீரயேண பகவதஸ்
 தேஜஸா பகவது : கர்மணாபகவது : கர்ம
 கரிஷ்யாமி பகவதோ வாஸாதேவஸ்ய" என்று
 பலமந்த ரத்தை அனுஸந்தித்து, 'பகவாநேவ
 ஸ்வகியே ந மயா ஸ்வகீயைருபகரணை :
 ஒளபசாரிகாதிகாந் போகாந் ஸ்வஸ்மை

ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ ப்ரதிபாதயதி' என்ற
 விதமாக ஸாத்விகத்யாகம் செய்வது. பிறகு
 பூதசுத்தி. 14 லக்வாஹ்நிகம் 'ஓம் லாம் நமः
 பராய ஸ்ர்வாத்மனே நமः என்று பாதங்களில், 'ஓம்
 வாம் நம : பராய நீவ்ருத்த்யாத்மனே நமः' என்று
 குஹ்ய ஸ்த் தானத்தில், 'ஓம் ராம் நமः பராய
 விச்வாத்மனே நமः' என்று ஹ்ருதயத்தில், 'ஓம்
 யாம் நமः பராய புருஷாத்மனே நமः' என்று முக்கு
 நுனியில், 'ஓம் ஷேளம் நம : பராய பரமேஷ்
 ட்யாத்மனே நமः' என்று தலையில் ந்யாஸம்
 செய்து, மூலமந்த்ரத்தை பன்னிரண்டு அல்லது
 ஆறு தடவை அனுஸந்தித்துக் கொண்டே ப்ரா
 ணாயாமம் செய்து, மூல மந்த்ரத்துடன் நாபியைத்
 தொட்டு, மந்த்ரத்தினால் உண்டான வாயுவினால்
 உடல் தத்தவக்ரமமாக சோஷித்ததாக நினைத்து.
 மறுபடியும் ப்ராணாயாமம் செய்து, ஹ்ருதயத்
 தைத் தொட்டு, மந்த்ரத்தினால் உண்டான சக்ரா
 களில்வாலையினால் உடலெல்லாம் தஹிக்கப்பட்ட
 தாக நினைத்து, தன்னை பகவானுடைய வலது
 திருவடி கட்டை விரலில் நுழைந்ததாக்கி, முன்
 போல் ப்ராணாயாமம் செய்து, பகவத் கைங்கர்ய
 யோக்யதை வந்ததாகக் கொண்டு, அதனின்று
 அவனுடைய இடது திருவடிக் கட்டைவிரலில்
 தன்னைச் சேர்த்து அதன்
 நகவொளியம்ருதரஸத் தினால் சுத்தமாக்கி,
 கைங்கர்யம் செய்ய அனுசூல மான திவ்யமான

உடல் பெற்றதாக நினைத்து, 'ஓம்தேளம் நம:,
பராய பரமேஷ்ட்யாத்மனே நம: என்று தலையில்,
'ஓம் யாம் நம: , பராய புருஷாத் மனே நம: என்று
முக்கு நுனியில், "ஓம் ராம் நம: 75 TH SE②

வீச்வாஹ்நிகம் பராய விச்வாத்மனே நம:' என்று
ஹ்ருதயத்தில், "ஓம் வாம் நம் பராய
நிவ்ருத்த்யாத்மனே நம:' என்று குஹ்யத்தில், ஓம்
லாம் நம: பராய ஸ்ர் வாத்மனே நம:' என்று
பாதங்களில் ந்யாஸம் செய்து, முன்போல்
ப்ராணாயாமம் செய்து, பக வானுடைய இடது
திருவடிக் கட்டைவிரலி னின்று பெருகின
அமிருததாரையினால் ஸ்னானத் தையும்,
ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையும் த்யானிப்பதாம், இது
பூதசுத்தி பிறகுப்ராணாயாமத்துடன்
அஷ்டாக்ஷரமந்த் ரத்தின் ரிஷிச்
சந்தோகேவதாந்யாஸம் செய்து, அநாதனே
விநியோக:' என்று சொல்லி அங்கந்யா ஸ்வரை
செய்து, ஹருதய கமலத்தில் அத்யத்புத் மான
திவ்ய மங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டான பகவானை
த்யானம் செய்து, அர்க்கியம், பாத்யம், ஆசமனீ
யம், கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நெநவேத்யம்
முதலானவைகளால் மாநஸமாக யதாசக்தி ஆரா
தனம் செய்வதாம். இது ஹ்ருத்யாகம். பிறகு,
பகவன் புண்டரீகாக்ஷ ஹருத்த்யாகந்து மயா

க்ருதம் ஆத்மஸாத் குரு தேவேச பாஹ்யை :
 த்வாம் ஸம்யகர்சனையே விபோ ஸகலலோகேச !
 ப்ரணதார்த்தி ஹராசயத் த்வாம் பக்த்யா
 பூஜயாம்யத்ய போகைரர்க்யாதிபி : க்ரமாத் 16
 லக்வாஹ்நிகம் என்று விழ்ஞாபித்து, மேடையில்,
 தனக்கு எதிரில் இடது பக்கத்தில் தீர்த்த
 பூர்ணமான கும்பத்தை வைத்து, அதில்
 ஏல்பொடி குங்குமப்பு கர்பூரம் துளைத்தளம்,
 புஷ்பம் சேர்த்து மூலமந்திரத்தை இடதுகை
 துணையாக வலது கையினால் ஏழு தடவை
 தீர்த்தத்திற்கு ஜபித்து, அதே விதமாக
 மூலமந்த்ரத்தினால், 'சோஷயாமி, தாஹ்யாமி,
 ப்லாவயாமி' என்று சோஷணாதிகளைச் செய்து,
 'திவ்யாம்ருதமயம் தோயமுத்பாதயாமி' என்று
 மூலமந்த்ரத்தினால், திவ்ய தீர்த்தமாக்கி அஸ்தர
 மந்த்ரத்தினால் ரக்ஷை செய்து, ஸாபிமுத்திரை
 காண்பித்து, கந்தம் புஷ்பம் முதலான த்ரவ்யங்
 களை மேடையிலே எதிரில் தக்ஷிணபாகத்தில்
 வைத்து, மூலமந்த்ரத்தினால் முன்போல் சோஷ
 ணாதிகளைச் செய்து, அஸ்தரமந்த்ரத்தினால்,
 செய்து, ஸாபி முத்திரையைக் காண்பித்து
 ஸித்தமாக்கவும், பிறகு , எதிரில் பீடத்தில்,
 ஆக்னேயம் (தென் கிழக்கு) முதலான மூலை
 திக்குக்களில் க்ரமமாக அர்க்ய - பாத்ய -
 ஆசமனீய - ஸ்நாநீய பாத்திரங் களையும்,
 நடுவில் ஸ்ரவார்த்த தோய்பாத்திரத்தை யும்

வைத்து, வேறு தீர்த்தத்தினால் மூலமந்த்ரத்தி
னால் சோதித்து, சோஷணாதிகளைச் செய்து,
முன் அபிமந்திரிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தினால்
அவைகளை மூலமத்தந்தினால் பூர்த்தி செய்து.
துளஸீதளங்களைச் சேர்த்து, இடது கை தொட்ட
வலது கையை அர்க்யாதி பாத்திரங்களின் மேல்
லக்வாஹ் நிகம் 77 வைத்து, மூலமந்த்ரம்
சொல்லி 'ஓம் நமோ பகவதே அர்க்யம்
பரிகல்பயாமி ஓம் நமோ பக வதே பாத்யம்
பரிகல்பயாமி' என்ற ரீதியில் அர்க் யாதிகளை
அமைத்து . அர்க்ய பாத்திரதித்விருந்து
உத்தரிணியால் தீர்த்தம் எடுத்து, அநூராதன
மேடை , மற்ற த்ரவ்யங்கள் முதலாக எல்லா
வற்றையும் தன்னையும் ப்ரோக்ஷித்து, ஸாளக்ராம
சிலையில் அருந்ததிவ்ய

பூஷணாயுதோபேதனாய், திவ்யரத்ன
மயாஸநக்தில் அமர்ந்திருப்பதாக, பெரிய
பிராட்டியுடன் கூடிய இஷ்டமான பகவன்
மூர்த்தியை பஞ்சோபநிஷத் மந்த்ரங்களால் த்யா
னம் செய்து, 'பகவன்! ஸமாராத நாபிமுகோ பவ'
என்று ப்ரார்த்தித்து, மூலமந்தரத்தினால் தண்ட
ப்ரணாமங்களைச் செய்து, 'ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா
கேவா: யம் ந ஸ்மர்த்தும் பீச்வரா ஸ ஏஷ பகவாந்
அத்ய மம்பரத்யக்ஷதாம் கத: ' என்று மகிழ்ந்து ,
'ஸ்வாகதம் பகவந் அத்ய மாம் தாரயிகுமாகத:
தந்யோஸ்ம்ய நுக்ருஹீகோரஸ்மி

க்ருதார்த்தோஸ்மி க்ருபா நிதே !' என்று
 ஸ்வாகதம் (நல்வரவு) கூறி, 'ஸாந்நித்யம் குரு
 தேவேச ஸ்ரவதா ஸ்ரவகாமத த்ரவ்ய
 மந்த்ரக்ரியாபக்தி - சுரத்தாஹா நிம் ஸஹ ப்ரபோ
 ' லக்வாஹ்நிகம் என்று ஸாந்நித்தியம் செய்து
 அபராதம் பொறு க்க ப்ரார்த்தித்து, திருமேனி
 த்யானம் செய்து, ப்ராணாயாமம் செய்து ,
 மூலமந்த்ரத்துடன் பக வன் அயமாத்மா தவைவ
 என்பதாம். பிறகு, "இஜ்யாகாலஸ்த்ருதீயோதயம்
 அஹ்நோம் சஸ் ஸமுபாகத் : ஸம்ப்ருதாச்சைவ
 ஸம்பாரா கல்பிதாந்யாஸநாநி ச
 அவலோகந்தாநேந் தத் ஸ்ரவம் ஸபலம் குரு
 மதநுக்ரஹாய க்ருபயா த்வம்
 அத்ராசகந்துமர்ஹாவி !!' என்று விஜ்ஞாபித்து,
 மூலமந்த்ரத்தினால் மந்த்ரா ஸநம் ஸமர்பித்து,
 அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பகவானுக்கு,
 உத்தரணியால் அர்க்யத்தை எடுத்து, பகவன் !
 அர்க்யமவலோகய ப்ரதிக்ரு ஹ்ரீஷ்வ' என்று
 ப்ரார்த்தித்து, இடது கையால் கண்டா
 நாதத்துடன் வலக்கையால் மூலமந்தரத் தினால்
 பகவானுடைய வலது திருக்கையில் மனத்
 தினால் சிறிது ஸமர்பித்து, தீர்த்தத்தை பீடத்தின்
 வலப்புறத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரதிக்ரஹ
 பாத்திரத்தில் சேர்ப்பதாம். உத்தரிணியால்
 ஸமர்ப்பித்த தீர்த்தமெல்லாம் ப்ரதிக்ரஹபாத்தி
 ரத்திலேயே சேர்ப்பதாம் 'ஸதா ஸம்வாஹ்யமாநம்

கைர் நித்யை: த்வச்சரணத்வயம் மமாபி
 கரயோரத்ய நிதேஹி கருணாநிதோ லக்வாஹ்
 நிகம் என்று ப்ரார்த்தித்து, பாத்யத்தை எடுத்து,
 பகவன் பாத்யம் அவலோகய, ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ
 என்று ப்ரார்த்தித்து, மூலமந்திரத்தினால் பாதங்
 களில் மனத்தால் சிறிது ஸமர்ப்பித்து, ப்ரதி
 க்ரஹபாத்திரத்தில் சேர்ப்பது. பாத்யம் இரண்டு
 தடவை. பிறகு, ஆசமநீயத்தை எடுத்து, 'பகவன்
 ஆசமநீயம் அவலோகய, ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ'
 என்றுப்ரார்த்தித்து, வலது கையினால் மூல
 மந்த்ரத்தினால் சிறிது சேர்ப்பது. ஆசமன தீர்த்
 தம் மூன்று. பிறகு, பகவன் கந்தபுஷ்பதூபதீபா
 தீந்யவலோகயப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ என்று ப்ரார்த்
 தித்து, ஸ்ரவார்த்த தீர்த்தத்தால் அவைகளை
 மூலமந்தரத்தினால் மொத்தமாக ஸமர்ப்பித்து,
 'பகவன் ஏத்தாஸநா நுபந்திந் : ஸ்ரவாந்
 அபராதாந் கஷமஸ்வ, ப்ரீயதாமநேந வா தேவ !'
 என்று ப்ரார்த்திக்கவும். பிறகு, ஆத்மாத் மீயம்
 ஸ்ரவம் நித்யகிந்கரத்வாய ஸ்வீகுரு' என்று
 ப்ரார்த்தித்து, "பகவன் ஸ்நாநாஸனமவலோகய
 ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வர் என்று ப்ரார்த்தித்து, வெளி
 யில் ஸ்நாநாஸனத்தை, மூலமந்தரத்தினால்
 ஸமர்ப்பித்து, சாளக்ராமமூர்த்தியை அங்கே எழுந்
 தருளப்பண்ணி பாத்யமாசமநீயம் ; பிறகு. தந்த
 காஷ்ட கண்டுஜோத்யபசாராந் ப்ரதிக்ருஹ்ணே
 ஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, ஸ்ரவார்த்த தோயக்

தினால் மூலமந்திரத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, முன்
கரித்த வஸ்த்ரடூஷணாகிகளைக் களைந்து
விஷ்வக் ஷேனருக்கு ஸமர்ப்பித்ததாக
நினைத்து, ஸ்நாநம் 40 லக்வாஹ்நிகம் ②

·
·

வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்நாநீயபாத்திரத்
திலிருந்து எடுத்து, இடது கையினால் மணி
அடித்துக்கொண்டு மூலமந்தரத்தினால் அபி
ஷேச நம் செய்வதாம். மூர்த்தியை உலர்ந்த வஸ்த்
ரத்தினால் துடைத்துப் பெட்டியில் எழுந்தருளப்
பண்ணி ஸ்ரவார்த்த தோயத்தினால் ஆரத்தி
பாத்யம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்து, பகவன்
ஏத்தனுபபந்தி : ஸ்ரவாந் அபராதாந் கஷமஸ்வ'
என்று ப்ரார்த்தித்து அநேந ப்ரீயதாம் வாஸ் தேவா
என்று அனுஸந்தானம் செய்யவும் பிறகு, 'பகவன்
அலங்காராஸ நமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ'
என்று ப்ரார்த்தித்து, மனத் தினால்
மூலமந்தரத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, அங்கு
எழுந்தருளியிருப்பதாக த்யானம் செய்து. அர்க்
யாகி பாத்திரங்களிலுள்ள ஜலத்தை வேறிடத்
தில் சேர்த்து, இடது பாகத்திலிலுள்ள சும்ப தீர்க்
தத்தால் பாத்திரங்களை நிறைத்து, ஸ்நாநீயபாத்
ரத்தில் பாநீயம் வைத்து முன் போல் பரிகல் பநம்
செய்து, கண்டா நாதத்தோடு கூட அர்க்கியம்,

பிறகு, பாத்யம் ஆசமனீயம், பகவன்! பீதாம்பர
 மவலோகய , பரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ, கிரீட மகுடாதீர்
 அவலோகய , திவ்ய பூஷணாயவலோகய,
 திவ்யயக் ஞோபவீதமவ லோகய , ஊர்த்வ
 புண்டர திலகம் அவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ
 என்று ப்ரார்த் தித்துத் தனித்தனியாக
 பீதாம்பராதிகளை ஸர் வார்த்த தோயதித்னால்
 ஸமர்ப்பணம் செய்து, * லக்வாஹ்நிகம் கந்த -
 புஷ்பங்களை, 'பகவன்! இமான் கந்தாந்
 அவலோகய , ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்ற விதமாக
 ஸமர்ப்பித்து, தூபத்தை எடுத்து, சோஷணாதி
 கள் செய்து, அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோகஷணம்
 செய்து, அஸ்தர மந்தரத்தினால் ரக்ஷை செய்து,
 ஸாபிமுத்திரையைக் காண்பித்து, 'பகவன்!
 தூபமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்று
 ப்ரார்த்தித்து, கண்டா நாதத்தோடு ஸமர்ப்பித்து
 அவ்வாறே தீபமும் ; ஆசமனீயமும், மூலமந்தரத்
 தினால் ஒவ்வொர் அகஷரமாக, 'ஓம் ஓம், ஓம் நம்'
 என்ற விதமாக புஷ்பங்களையோ
 துளைத்தளங்களை யோ திருவடியில் சேர்த்து,
 சக்தியிருந்தால் வேறு பகவன் மந்தரங்களாலும்
 ஸஹஸ்ர நாமங்களா லும் அர்ச்சித்து ப்ரணாமம்
 செய்து, ஸ்தோத்திரங் களைப் படித்து, பகவன்
 அயமாத்மா தவைவ நித்ய இங்கர என்று
 தன்னையே நித்யகிங்கரனாக ஸமர்ப் பித்து.
 மூலமந்திரத்தை ஜபித்து, பகவன் மாத் ராம்

பரதிக்ருஹ்ணீஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, அதை
 ஸ்ரவார்த்த தோயத்தினால் மூலமந்தரத்தி னால்
 ஸமர்ப்பணம் செய்து , கண்டா நாதத் தூடன்
 அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து, பகவன் ஏத
 தாஸநாநுபந்தின . அபராதாந் கழமஸ்வ' என்று
 ப்ரார்த்தித்து, அனேன ப்ரீயதாம் வாஸாதேவா
 என்று அனுஸந்திக்கவும். போஜ்யாஸனம் பிறகு ,
 போஜ்யாஸநமவலோகய ப்ரதிக்ருஹ் ணீஷ்வ
 என்றுப்ரார்த்தித்து மனத்தினால் ஸமர்ப் பித்து,
 அங்கு எழுந்தருளியிருப்பதாக த்யானம் ல் -6
 லக்வாஹ்நிகம் செய்து, பாத்யம் ஆசமனீயம்
 ஸ்ரவார்த்த தோயத் தினால் மதுபர்கம் ,
 ஆசமனீயம், பசு , ஸ்வ ரணம். ரத்னங்கள்
 ஸமர்ப்பித்து, எல்லா நெவேத்ய
 பதார்த்தங்களையும் பகவானுக்கு முன்பு
 வைத்து, சோஷணாதிகளால் சோதனம் செய்து,
 அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து அஸ்தர
 மந்திரத் தினால் ரக்ஷை செய்து, ஸாபி முத்ரை
 காட்டி (காண்பித்து), அஞ்ஜலியுடன்
 நின்றுகொண்டு, மாமநாத்ருத்ய தோஷணாம்
 நிதிம் பக்திவிவர்ணிதம் க்ருத்வேதம் க்ருபயா
 ஸ்ரவம் த்வதுர்ஹும் ஸ்வீகுரு ப்ரபோ என்று
 ப்ரார்த்தித்து, ஸ்ரவார்த்ததோயத்தி லிருந்து
 தீர்த்தம் வலது கையில் சேர்த்து, இடது
 கையினால் கண்டையை சப்தித்துக் கொண்டு,
 பகவன்! ஸபான்னமவலோகய , ப்ரதி

'க்ருஹ்ணேஷ்வ' என்கிற ரீதியினால் எல்லாவற்றை
 யும் சொல்லி மூலமந்த்ரத்தினால் க்ராஸ
 முத்திரை யினால் நிவேதனம் செய்வகாம்.
 அவ்வப் பொழுது பானீய பாத்திரத்திலிருந்து
 பாநீயத் தையும் முன்போல் ஸமர்ப்பிப்பதாம்.
 பிறகு, ஸ்ரவார்த்த தோயத்திலை கை சுத்தி
 செய்யச் சேர்த்து பாத்யம் ஆசமனீயம் தாம்புலம்
 ஸமர்ப் பித்து, ப்ரணாமம் செய்து, பகவன்
 ஏத்தாஸநா நூபந்தின : அபராதாந் கழமஸ்வ'
 என்று ப்ரார்த்தித்து, அனேன ப்ரீயதாம்
 வாஸாதேவ:' என்று அனுஸந்திப்பதாம்.
 லக்வாஹ்நிகம்②

83 புனர்மந்த்ராஸனம் பிறகு, முன்பு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மந்த்ரா ஸதத்தை
 கூர்ச்சுத்தினால் சோதித்ததாகக் கொண்டு 'பகவன் / புனர்மந்த்ராஸநம் அவ
 லோகய, பாதிக்ருஹ்ணேஷ்வ' என்று ப்ரார்த் தித்து, அங்கு எழுந்தருளியிருப்பதாக
 த்யானம் செய்து, பாத்ய ஆசமனீயத்துடன் 'பகவன்! கந்த புஷப
 தாபத்போதிகமவலோகய ப்ரதிக்டுஹ் ணேஷ்வ என்று ப்ரார்த்தித்து. ஸ்ரவார்த்த
 தோயத்தினால் ஸமர்ப்பித்து பகஷயங்கள் பழங்கள் தாம்புலாதிகள் உண்டாகில்
 முன்போல் ஸமர்ப் பித்து. ப்ரணாமம் செய்து. பகவன் ஏத்தாஸநாநு பந்திந: ஸ்ரவாந்
 அபராதாந் கழமஸ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து. அனேன ப்ரீயதாம் வாஸாதேவ''
 என்பதாம். பாயங்காஸனம் பிறகு. பகவன் பர்யங்காஸநமவலோகய, ப்ரதி
 க்ருஹ்ணேஷ்வ' என்று ப்ரார்த்தித்து, பாத்யம் ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பித்து, வஸ்தர
 பூஜணாதிகளைக் கடைந்து விழவுக்ஸேந்ரிடம் சேர்த்து . சயநக் திற்கு உசிதமான
 ம்ருதுவான வஸ்தர பூஜணாங் கடை மனத்தினால் ஸ்ரவார்த்த தோயத்தினால்
 ஸமர்ப்பணம் செய்து, ஆசமனீயத்தை சேர்த்து. கந்த புஷப தாபத்போதிகளை
 தோயத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, கர்பூர நீராஜனத்தை ஸமர்ப் பித்து, வெளியில்
 சேர்த்து சக்திக்குத் தகுந்தபடி பகவானை ஸ்தோத்ரம் செய்து, பகவானேவ 84
 லக்வாஹ்நிகம் ஸ்வத்தீயேக மயா ஸ்வகீயைச்ச உபகரணை: ஓளபசாரிகாதீந்
 போகாந் ஸ்வப்ரீதயே ப்ரதிபா திதவாந் என்று அனுஸந்தானம் செய்து, பகவன்
 விழவுக்ஸேநாராதனாய மாமநுஜானீஹி என்று பகவானிடம் அனுஜ்ஞை பெற்று,
 கும் பத்தில் மிகுந்துள்ள தோயத்தினால் விழவுக்ஸேந ருக்கு அர்க்யாதிகளை

அவரது மந்தரத்தினால் ஸமர்ப்பித்து, ஏதாவது நிவேதனம் செய்து, 'பகவன் ஆசர்யாராக நாய மாமநுஜான்ஹி' என்று அநுக்ஞயைப் பெற்றுக்கொண்டு, தன் னுடைய ஆசார்யனையும் அவர் திருநாமத்தைக் கொண்டு ஆராதித்து, பகவானுக்கு, கண்டா நாதத்தோடு அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து, இடுப்பில் கட்டிய உத்தரீயத்துடன் அஷ்டாங்கமானப்ரணா மங்களைச் செய்து, அஞ்சலியிடன் நின்று, ஸ்ரீ த்வதர்ச்சநாமத்யே யஜ்ஞாதும் புத்திபூர்வகம் அபராதசதும் சாங்க ஜாதவைகல்ய மச்யுத தத்ஸர்வம் தேவதேவேச கழைஸ்வ கருணாகர அநந்யகதிநா பீதபீதே நாதய மயார்த்தித: " என்று பரார்த்தித்து ஆசமனம் செய்வதாம் பிறகு தர்ப்பணாருபமாகவாவது வைச்வதேவம் செய்வதாம். பகவானுக்கு அடிஜேகம் செய்த தீர்த் தத்தை தான் எடுத்துக்கொண்டு பரிஜனங்களுக் கும் கொடுப்பதாம். லக்வாஹ்நிகம் அனுயாகம் பிறகு, கை கால்களை சுத்தம் செய்து கொண்டு இரண்டு ஆசமனம் செய்து, வஸ்தரத்தை யஜ் ஞோபவீதமாக்கி சாஸ்த்திரத்தில் சொன்ன முக மாக உட்கார்ந்து, பரிமாறின அன்னத்தைப் பார்த்து, அஞ்சலியிடன் "அஸ்மாகம் நித்யமஸ்த் வேதத்" என்று சொல்லி, வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ரோகங்களும் செய்து, சோஷணாதிகளைச் செய்து. பகவன் மந்திரங்களால் அபிமந்தரனம் செய்து. அந்தர்யாமிக்கு நிவேதனம் செய்து (பிறர் கிரு ஹுத்தில் சாப்பிடுவதாகில் மனத்தினால் தன் அர்ச்சைக்கு முதலில் நிவேதனம் செய்து, பிறகு அந்தர்யாமி நிவேதனம் செய்து) வ்யாஹ்ருதி களாலும் பிறகு "ஸத்யம்தவர்த்தேந் பரிஷிங்க சாமி" என்றும் பரிஜேசனம் செய்து, பாதகத்தினால் பூமியையும், இடது கை அங்குஷ்ட தர்ஜூநி மத்யமங்களால் இடது பாகத்தில் இலையை யும் தொட்டுக்கொண்டு, பிறரால் கொடுக்கப் பட்ட பாத்ய தோயத்தினால், "ஓம் அம்ரு தோபஸ்தரணமலி" என்று ஆபோசநம் செம்து. அங்குஷ்ட - மதயம் - அநாமிகா விரல்களால் ப்ரண வத்தோடு 'ப்ராணாய ஸ்வாஹா' முதலான ஜந்து மந்தரங்களால் ஜந்து ப்ராணாஹாதிகளைச் செய்து மனத்தினால் ப்ராணாயேதும் நமம் என்ற வாறு த்யாகமும் அவ்வப்பொழுது செய்து, இலை யைத் தொட்ட இடது கைவிரல்களை சுத்தி செய்து ஒவ்வொரு கபளத்திற்கும் கோவிந்தனை நினைத்துக் கொண்டு, சாப்பிட்டு, பிறகு, பிறரால் 86 லக்வாஹ்நிகம் கொடுக்கப்பட்ட பாத்ய தோயத்தை "ஓம் அம் ருதாபிதா நமலி" என்ற மந்திரத்தினால் உட் கொண்டு சிறிது மிகுவித்து. "ரெளரவே புண்ய நிலையே பத்மார்புத நிவாஸி நாம் அர்த்தி நாமுதகம் தத்தம் அகஷய்யமுபதிழ்ட்டு" என்ற மந்திரத்தினால் இலைக்கு வெளியில் இடது பாகத்தில் தேவதீர்த்தத்தினால் பூமியில் சேர்த்து. எழுந்து சென்று பதினாறு கன்ஞங்களைச் செய்து. நகங்களை சோதித்த பிறகு வலது கை யை நன்றாக ப்ரகஞ்சளா நம் செய்து கொண்டு, வாயையும் கைகளையும் சோதித்து, பாதங்களை வெல்வேறாக மூன்று இடத்தில் அலம்பி, இரண்டு ஆசமனம் செய்து, "ப்ராணாநாம் க்ரந்திர ருத்ரோ மா விசாந்தகஸ்தே நாந்நே நாப்யாய ஸ்வ" என்று ஹ்ருதயத்தைத் தொட்டு பிறகு, "அங்குஷ்டமாதர : புருஜோக ஸ்குஷ்டஞ்ச ஸமாச்சித : ராசஸ் ஸ்ரவஸ்ய ஜகத : ப்ரபு : ப்ரீணாதி விச்வபுக் என்று வலது கால் கட்டை விரலின் மேல் வலது கை ஜூலத்தை

முழங்கை வழியாகச் சேர்த்து பகலில் ஸார்யனையும், இரவில் தீபத்தையும் பார்த்து, 'உதுதயம் ஜாதவேத வஹந்தி கேதவ: த்ருசே விச்வாய ஸார்யம்" என்று சொல்லி 87 லக்வாஹ்நிகம் "விஷ்ணுரக்தா சதை வாந்நம் பரிணாமச்ச வை ஸதா ஸத்யேந் தேந மே புக்தம் ஜீர்யத்வந்தமிதம் தத: | என்று வபிற்றைத் தடவி, ஓம்' என்று ப்ரஹமத்தினிடம் தன்னைபே ஸமர்ப்பித்து தியானம் செய்து, தாம்பூலம் உட்கொண்டு பகவானேவ ஸ்வசேஷ பூதேந் மயா இஞ்யாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வ பாதயே ஸ்வயமேவ காரிதவாந்" என்று அனு ஸந்தானம் செய்து, "இஞ்யா பகவத்கர்மணா பகவான் ப்ரீயதாம் வாஸாதேவ: 'என்று இஜ்யையை ஸமர்ப்பிக்க வேணும், ஸ்வாத்யாயம் 4. "கருதஞ்சு கரிஷ்யாமி ஸ்வாத்யாயாக்யேந் பகவத்கர்மணா பகவந்தம் வாஸாதேவமார்ச்சயிஷ் யாமி" "பகவாநேவ ஸ்வாத்யாயாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வபாதயே ஸ்வயமேவ காரயதி" என்று அனுஸந்தித்து இதிஹாஸ புராண படனமும் மந்தராதிஜபமும் யதாருசி செய்வதாம். ஸாயம் ஸந்தயா வேளையில், முன்போல் ஸங் கல்பித்து ஸாயம் - ஸந்தியா - பாஸநம் - செய்யும் போது ஸார்யச் சென்ற விடத்தில் "அக்னிச்சேத்யநுவாகஸ்ய - ஸார்யருஷி : தேவீகாயத்ரீச்சந்த, அக்னிர்தேவதா , அபாம் ப்ராசனே விநியோக : | ஓம் அக்னிச்ச மாமந்யுச்ச மந்யுபதயச்ச மந்யுக்ருதேப்ய: பாபேப்யோ ரஷந்தாம் யதஹநா பாபம்கார்ஷம் மனஸா லக்வாஹ்நிகம் வாசா ஹஸ்தாப்யாம் பத்பயாமுதரேண சிச்ஞா அஹஸ்ததவலும்பது - யத்கிஞ்சு துரிதம் மயி இதமஹம் மாமம்ருதயோ நேள ஸயே ஜ்யோ திவி ஜாஹோமி ஸ்வாஹா" என்று படிக்கவும் அர்க்கயம் காலையில் போல் மூன்றுதரம். அர்க்யத் திற்கு முன்பு ஸார்யன் அஸ்தமித்தால் துரீயார்க் யம் உண்டு. ஐபத்தில் ப்ராதர்த்யாயாமி என்ற விடத்தில், 'ஸாயம் ஸரஸ்வதி ச்யாமாம் ரவி மண்டல மத்யகாம் ! ஸாமவேதம் வ்யாஹரந்தீம் சக்ராயது தராம் சபாம் த்யாயாமி விஷ்ணு தேவத்யாம் வருத்தாங்கருடவாஹநாம் ' என்று படிக்கவும். அப்படியே, மித்ரஸ்ய' என்ற இடத்தில், 'இமம்மே இதி ருக் பஞ்சக்ஸ்ய - தேவ ராத் ருஷி:, காயத்ரீ ஜகத் த்ரிஷ்டுபச்சந்தாம்ஸி. ஸவிதா தேவதா என்று சொல்லி இமம் மே வருண ச்ருதீஹவமத்யா சம்ருடய த்வாமவஸ்யராசகே தத்தவாயாமி ப்ரஹ் மணா வந்தமா நஸ்ததாசாஸ்தே யஜமாநோ ஹவிர்ப்பி: அஹேடமாநோ வருணேஹபோத்யு சம்ஸமாந் ஆயு: ப்ரமோஹீ யச்சித்தி தேவிசோ யதா ப்ரசேவ வருணவரதம் மி நீமஸி த்யவி த்யவி யத்கிஞ்சேதம் வருணனதைவ்யே ஜ்யோதி த்ரோஹம் மநுஷ்யாச்சராமஸி அசித்தீ யத்தவ தர்மா யுயோமிப மா நஸ்தஸ்மாதேநுஸோ தேவ லக்வாஸ் நிகம் 89 ரீஷி: | கிதவாஸோ யத்ரிரிபுர் நதீவி யத்வாகா ஸத்யமுதயந்த வித்ம ஸ்வா தா விஷ்ய சிதிரேவ தேவா அதாகே ஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ: // என்று படிப்பது. ப்ரதோஶஹில்ஸாத இரவிலும் ஆசெள சமில்ஸாத ராத்திரியிலும். சக்திக்குக் தகுந்தபடி அஷ்டாக்ஷர ஐபத்தையும் செய்வது. பிறகு ஆச மனம். 'பகவானேவ ஸாயம் ஸந்த்யோபாஸநாக் யம் அஷ்டாக்ஷர ஜொக்யஞ்ச கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரிதவாந்' என்று ஸாத்விக த்யாகம். பிறகு ஸாயமெளபாஸநம் செய்து, தன்னுடைய அர்ச்சாக்ரஹம் சென்று. அஸ்மத்தேசிக

. நாராயணம் ஸமசந்யே' என்று, ப்ரணாமம் செய்து கொண்டு , த்வயத் தூடன். 'வ: ப்ராதரபியா நாந்த - கைங்கர்யஸ்ய விரோதி நம் பாபராசிம் தயாலிந்தோ விந்தஸ்யாஸ்ய நாசய என்று ப்ரார்த்தித்து, சக்திக்குத் தகுந்தபடி மான ஸிகமாகவாவது, அர்க்யாதிகளால் அர்ச்சனம் செய்து, அன்னம்

முதலானவைகளை நிவேதனம் செய்து, தர்ப்பன ரூபமாகவாவது ஸாயம் வைச் வதேவத்தையும் செய்து, முன் போல் சாப்பிட்டு, கரந்தங்களை ஸேவித்து முடிவில் 'பகவானேவ ஸ்வாத்யாக்யேந கர்மணா பகவான் ப்ரீயதாம் வாஸதேவ:' என்று ஸ்வாத்யாயத்தை பகவா னிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதாம். 90 லக்வாஹ்நிகம் யோகம் - 5. பிறகு, கைகால்களை சுத்தம் செய்து கொண்டு ஆசமனம் செய்து, சுத்தமான இடத்தில் உட் கார்ந்து கொண்டு, முன்று அல்லது ஒன்றாவது ப்ராணாயாமம் செய்து, 'க்ருதஞ்சு கரிஷ்யாமி யோகேந பகவத்கர்மணா

அர்ச்சபிஷ்யாமி' என்று, யோகஸங்கல்பம் செய்து, பகவானேவ யோகாக்யம் கர்ம ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வய மேவ காரயதி' என்று அனுஸந்தானம் செய்து பகவான் ஒருவனுக்கு நிருபாதிக சேஷனாக இருக் கும் தனது

தன்மையைப்ரணவத்தூடன் அநுஸந் தானம் செய்து, த்வயத்தை உச்சரித்து, சபாச்ரய மான திருமேனி த்யானம் செய்ய சக்தியற்ற பகுத்தில், பாதாம்போஜம் ஸ்ப்ருசக்தி பஜே ரங்கநாதஸ்ய ஜங்காம் ஊருத்வந்தவே விலகதி

சநூரூத்வமப்யேதி நாமிம் வகுஸ்யாஸ்தே வலதி பஜயோர் மாமிகேயம் மநீஶா வக்தராபிக்யாம் பிபதி வறுதே வாஸநாம் மெளளிப்தோ என்ற பகவத் த்யான ஸோபான ச்லோகத்தை அநுஸந்தித்து, பிறகு நித்திரை வரும் ஸமயத்தில் மாதவ சப்தத்தினால் பகவானை த்யானம் செய்து கொண்டு ஸகமாக உறங்குவதாம் லக்வாஹ்நிகம் கடைசியாமத்தில் நித்திரையை விட்டு, மறுபடி யும் முன்னாள் போல் எல்லாம் செய்வதாம். இப் படி இருப்பவருக்குக் காலமெல்லாம் ஸபலம், அதிபருத்தாத் வங்கீச வம்சபாதோஜபாஸ்கராத் வேங்கடாசார்ய ஸாந்தராத் மருத்வான் பாடிவாளிந: || லாபத்த தாபாதி - ஸம்ஸ்கார

தக்க்ருபாத்தாஹ் நிகார்த்ததீ : தர்யயந்தலகுஷ்மணாபிக்க்ய யோகீந்தரபதஜீவந : 1

இத்யேவம் ஸமக்ருஹ்னாசச்ரீ ரங்கராமானுஜோ முநி : அர்த்திதஸ் ஸாதுபி :

ஸ்ரீமத் கோபாலார்ய ஸதாஹ்நிகம் ! யந்நாம் நி கீர்த்திதே ஸக்தி:

க்ரியதோஞ்ஜலிராதராத் தம் வங்கிவம் ச ஸம்பூதம் வேங்கடார்ய குரும் பஜே ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம: லக்வாஹ் நிகம் ஸம்பூர்ணம் ஸ்ரீமதே ரங்கராமனுஜ மஹாதேசிகாய நம (ஸ்ரீ - ஆர். வேங்கடாசார்யரும், ஸ்ரீ-தி. வீ ராஜகோபாலனும் செய்த மொழியெயர்ப்பு.) குபமஸ்து .

Appendix - +Dyugangā द्युगङ्गा①

Goals ध्येयानि②

Dyugangā (<https://rebrand.ly/dyuganga>) is a work group dedicated to the promotion of ever-victorious Hindu ideals and arts. It's current focus is in presenting important texts for easy study.

The texts may be presented as

- audio files (eg: [MahAbhArata audio book project](#)),
- as web pages (eg: [Apastamba-gRhya-sUtra](#), [Apastamba-dharma-sUtra](#), [EkAgnikANDa commentary](#), [manu-smRti](#), [raghuvaMsha](#), more [kalpa-texts](#), [tattva-texts](#), [universal subhAShita DB](#)),
- as dictionaries (eg: [stardict](#))
- ebooks distributed on various platforms (eg: [book-pub](#), amazon, google play).

You may subscribe to mail-streams for past and future announcements ([dg](#), [hv](#), [san](#)).

The choice of material heavily depends on the special interests of its current lead (vedas, kalpa, purANa-s).

संस्कृतानुवादः③

द्युगङ्गा नाम कार्यसंस्था उजेयानां भारतीयपुरुषार्थपरिकल्पनानाज्य हिन्दुकक्लानाज्य प्रसारण्या वर्तते। तदीयस् स्थूलोदेशोऽधुना प्रमुखग्रन्थानाम् अध्ययनसौकर्याय प्रस्तुतिः। ततो ग्रन्थसङ्कलनकेन्द्रम् इति वक्तुमलम्।

ग्रन्थानाम् प्रस्तुतिर् ध्वनिसञ्चिकाभिस् स्यात् (यथा [महाभारतपारायणप्रसारणे](#)), जालक्षेत्रपृष्ठैर् वा (यथा [विश्वासस्य मन्त्रटिप्पनीषु](#), [एकाग्निकाण्डटीका](#)), शब्दकोशैर् वाऽपि ([stardict](#))।

सद्यश्च ग्रन्थाः संस्थाग्रण्या रुचिविशेषम् अनुसृत्य चिताः - वेदाः, इतिहासपुराणानि, कल्पवेदाङ्गग्रन्थाश् चेति।

Contribution દાનમ्③

Donations and sponsorship are welcome (use [contact page](#)) - they help offset operating costs (worker payments mainly ~1L/mo) and plan further projects. Project-specific sponsorship opportunities are occasionally advertised on our social media accounts and on certain mailing lists.